TRZECI

ŚPIEWNIK

S. MONIUSZKI

TRZECI

SPIEWNIK

DOMOWY

S. MONIUSZKI.

Wilno.

w litografii Ant: Klukowskiego.

Pozwolono litografować z warunkiem złożenia do Komitetu po wylitografowaniu prawem przepisaney liczby exemplarzy. Wilno 28. Grudnia 1850. Roku.

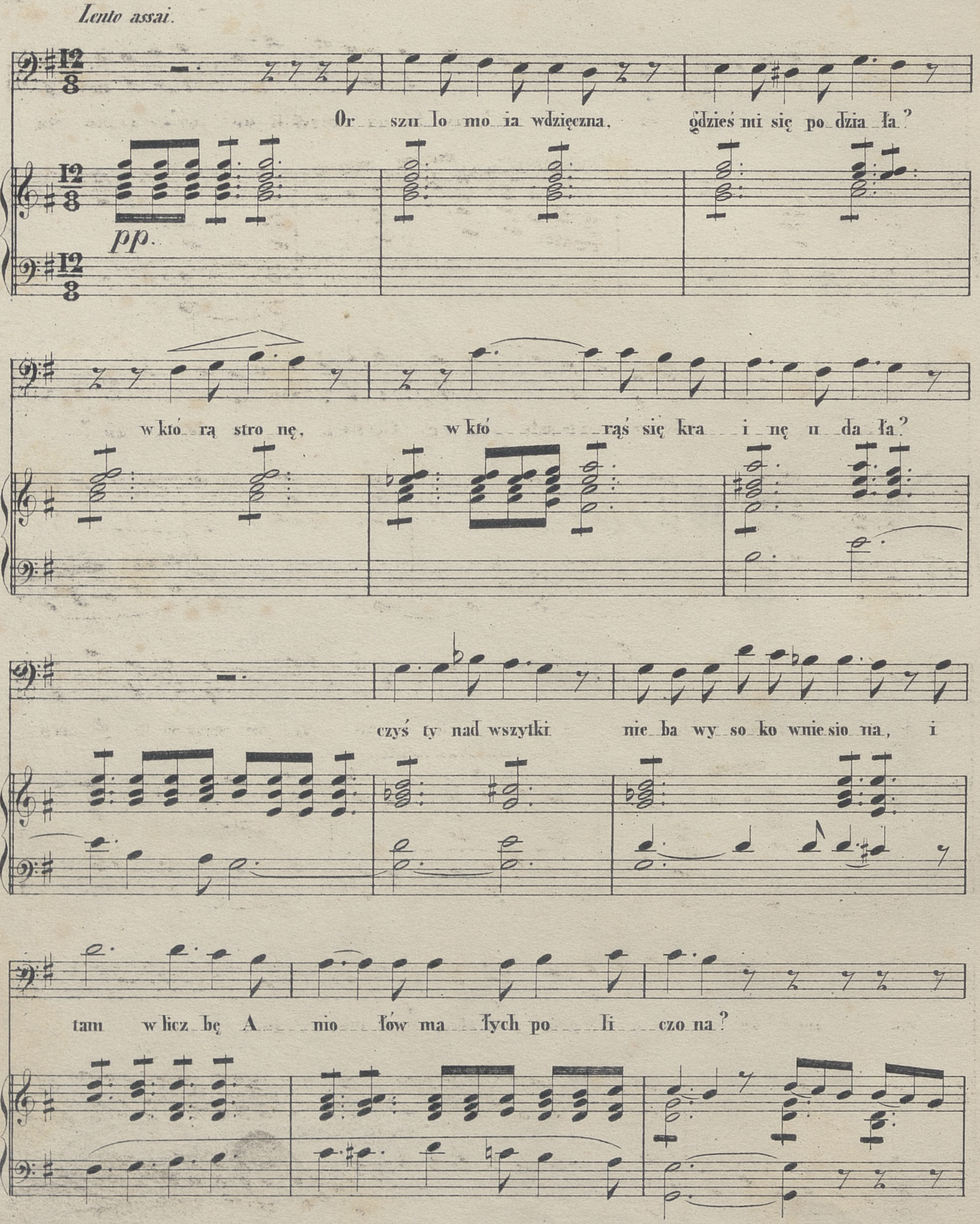
Cenzor Pawłowski.

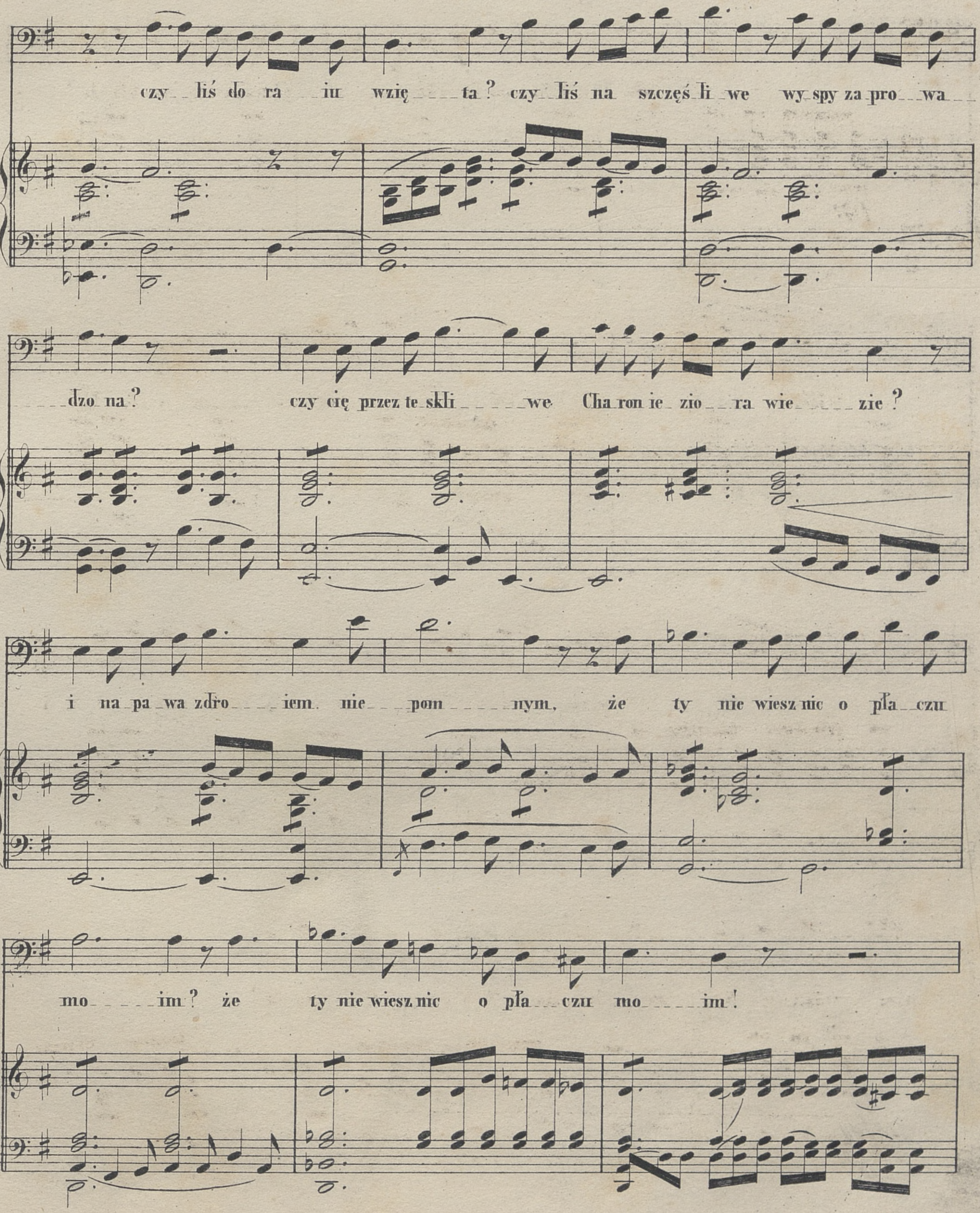
Julii z Hrabiów Grocholskich, Hrabinej Rzewuskiej

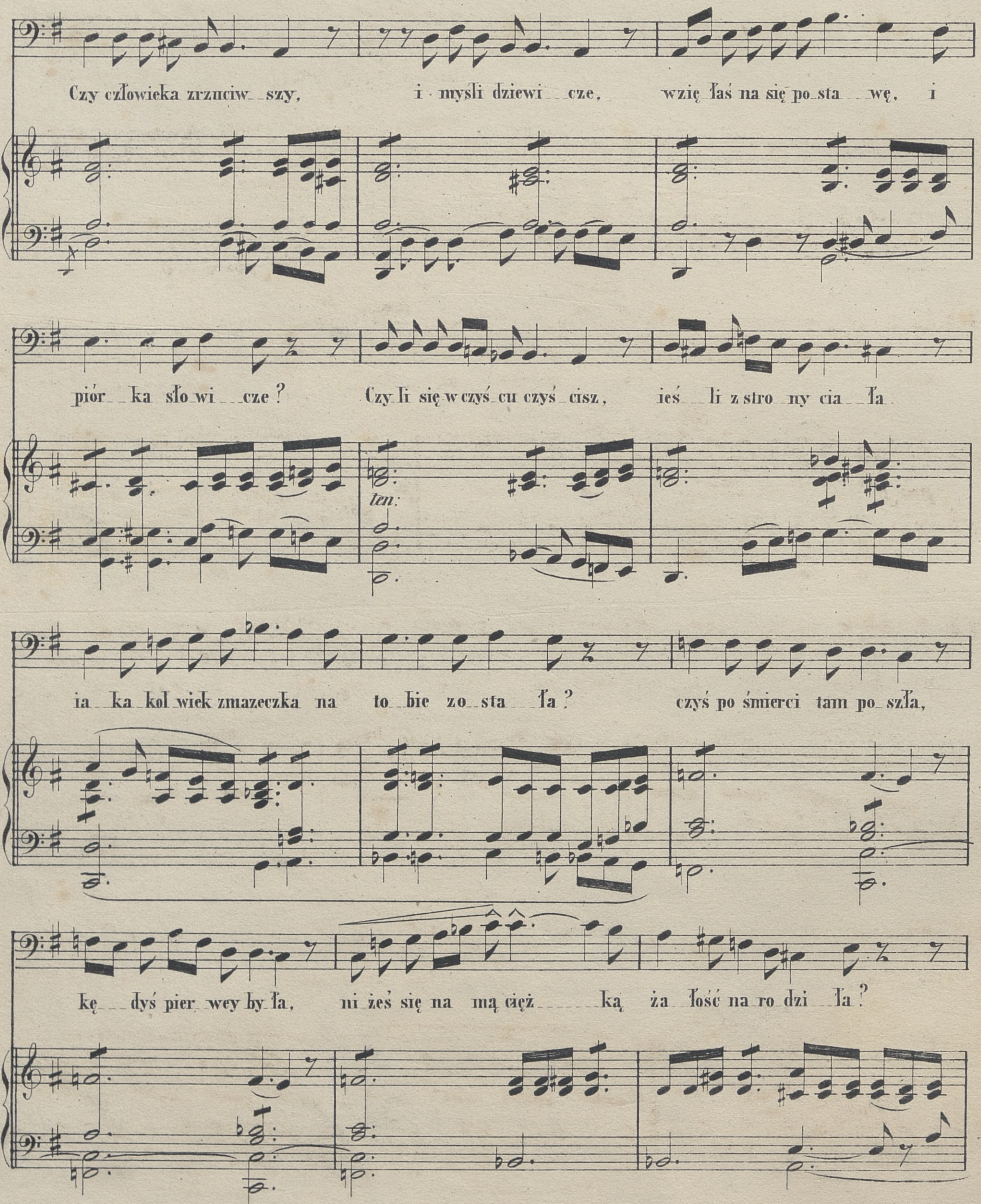
JANA KOCHANOWSKIEGO,

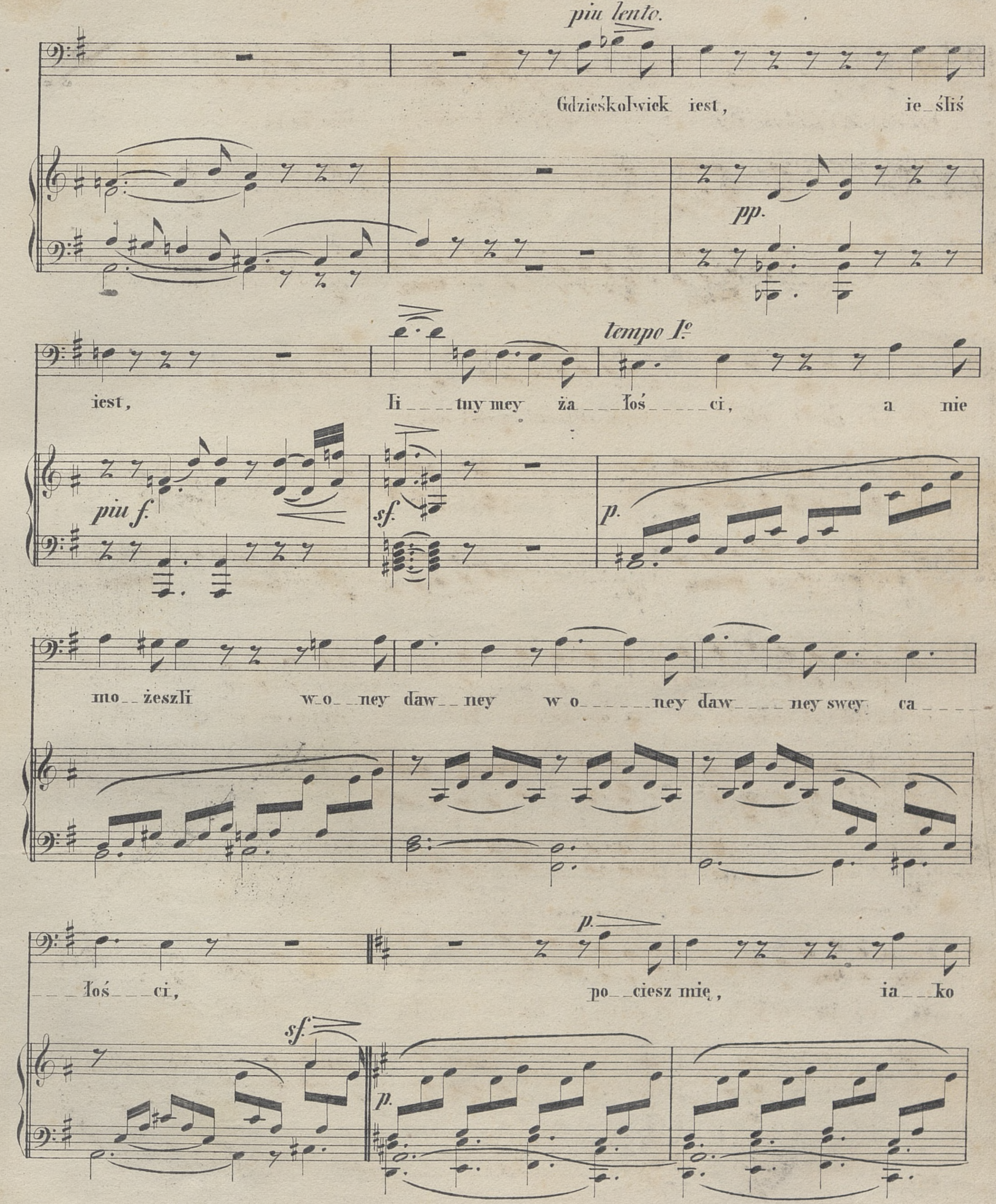
Thren dziesiąty.

28

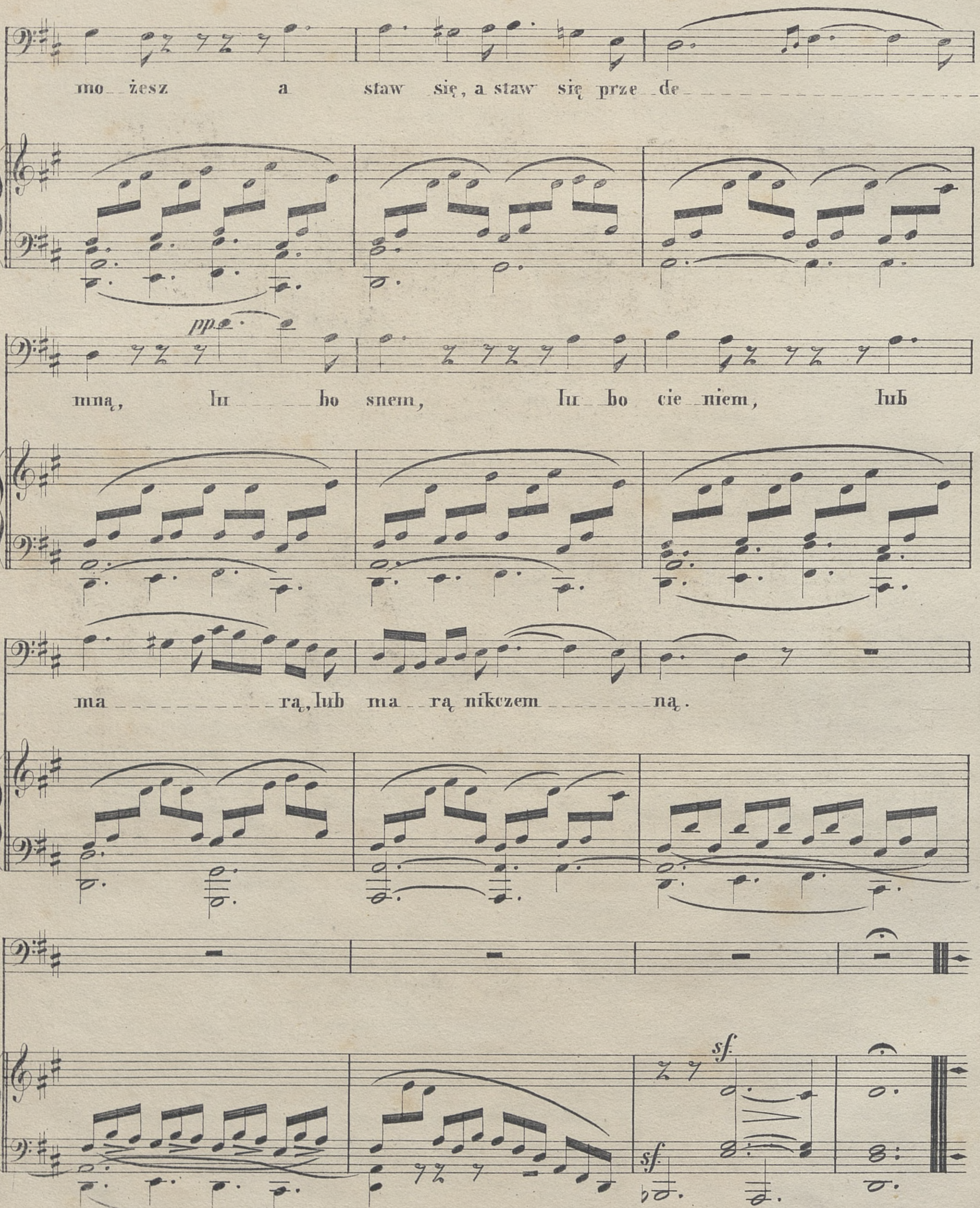

Lento assai.
Or__szu_lo mo_ja wdzięczna, gdzieś mi się po_dzia_ła?
pp.
w któ_rą stro_nę, w któ_____rąś się kra__i_nę u_da_ła?
czyś ty nad wszytki nie_ba wy_so_ko wnie_sio_na, i
tam w licz_bę A___nio___łów ma___łych po____li____czo_na?

czy_liś do ra_ju wzię_ta? czy_liś na szczęś_li_we wy_spy za_pro_wa_
_dzo_na? czy cię przez te_skli_we Cha_ron je_zio_ra wie_zie?
i na pa_wa zdro_jem nie_pom_nym, że ty nie wiesz nic o pła_czu
mo_im? że ty nie wiesz nic o pła_czu mo_im!

Czy człowieka zrzuciw_szy, i myśli dziewi_cze, wzię łaś na się po_sta_wę, i
piór_ka sło_wi_cze? Czy_li się w czyś_cu czyś_cisz, jeś_li z stro_ny cia_ła
ten:
ia_ka_kol_wiek zmazeczka na to_bie zo_sta_ła? czyś po śmierci tam po_szła,
kę_dyś pier_wey by_ła, ni_żeś się na mą cięż_ką ża_łość na_ro_dzi_ła?

piu lento.
Gdzieśkolwiek iest, ie_śliś
pp.
iest, li___tny mey ża___łoś_____ci, a nie
tempo I°
piu f.
sf.
p.
mo__żeszli w_o__ney daw__ney w o______ney daw____ney swey ca____
___łoś___ci, po__ciesz mię, ia__ko
sf.
p.

2

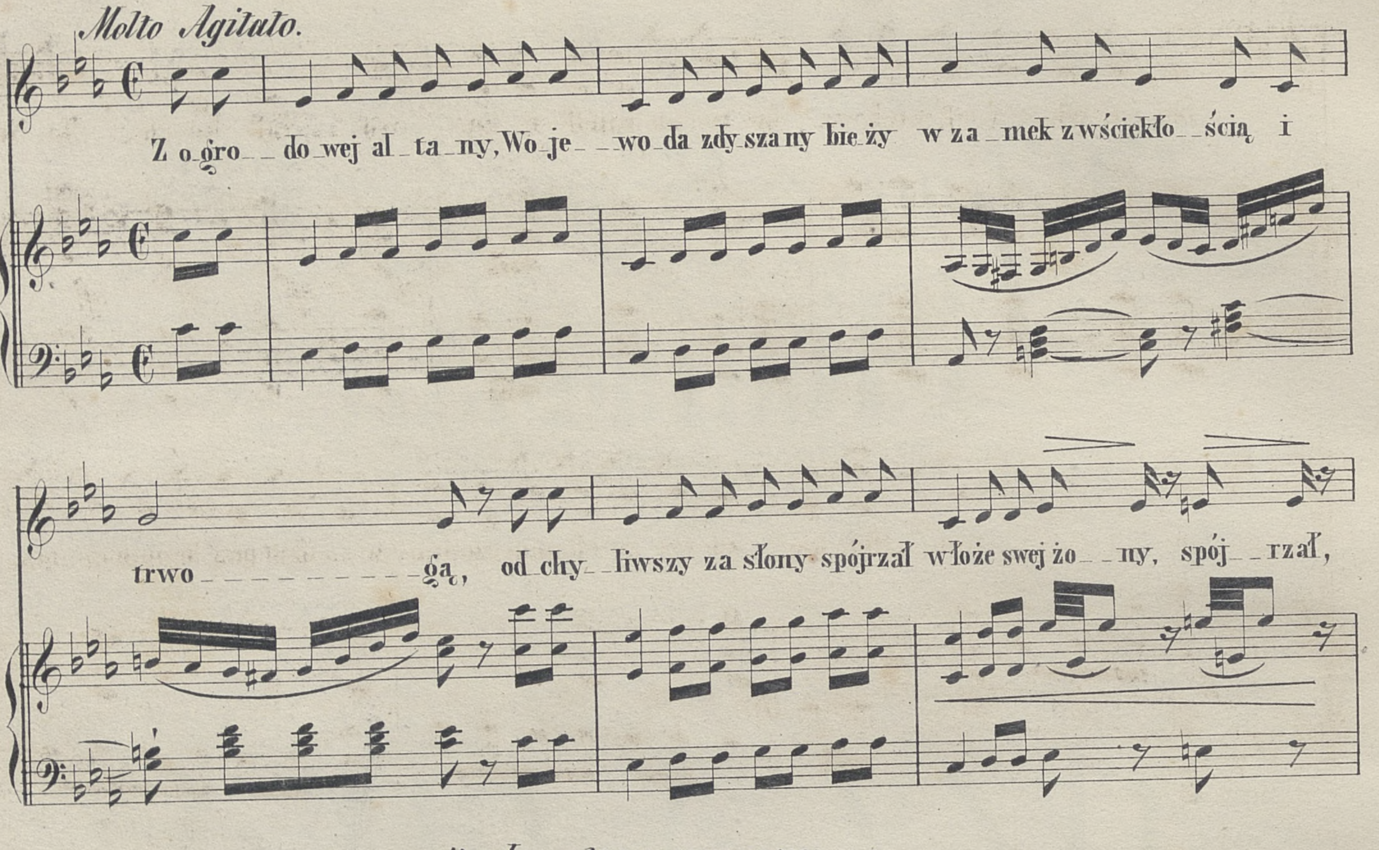

mo _ żesz a staw _ się, a staw się prze _ de
mną, lu _ bo snem, lu _ bo cie _ niem, lub
ma _ rą, lub ma _ rą nikczem _ ną.
pp
sf.
sf.

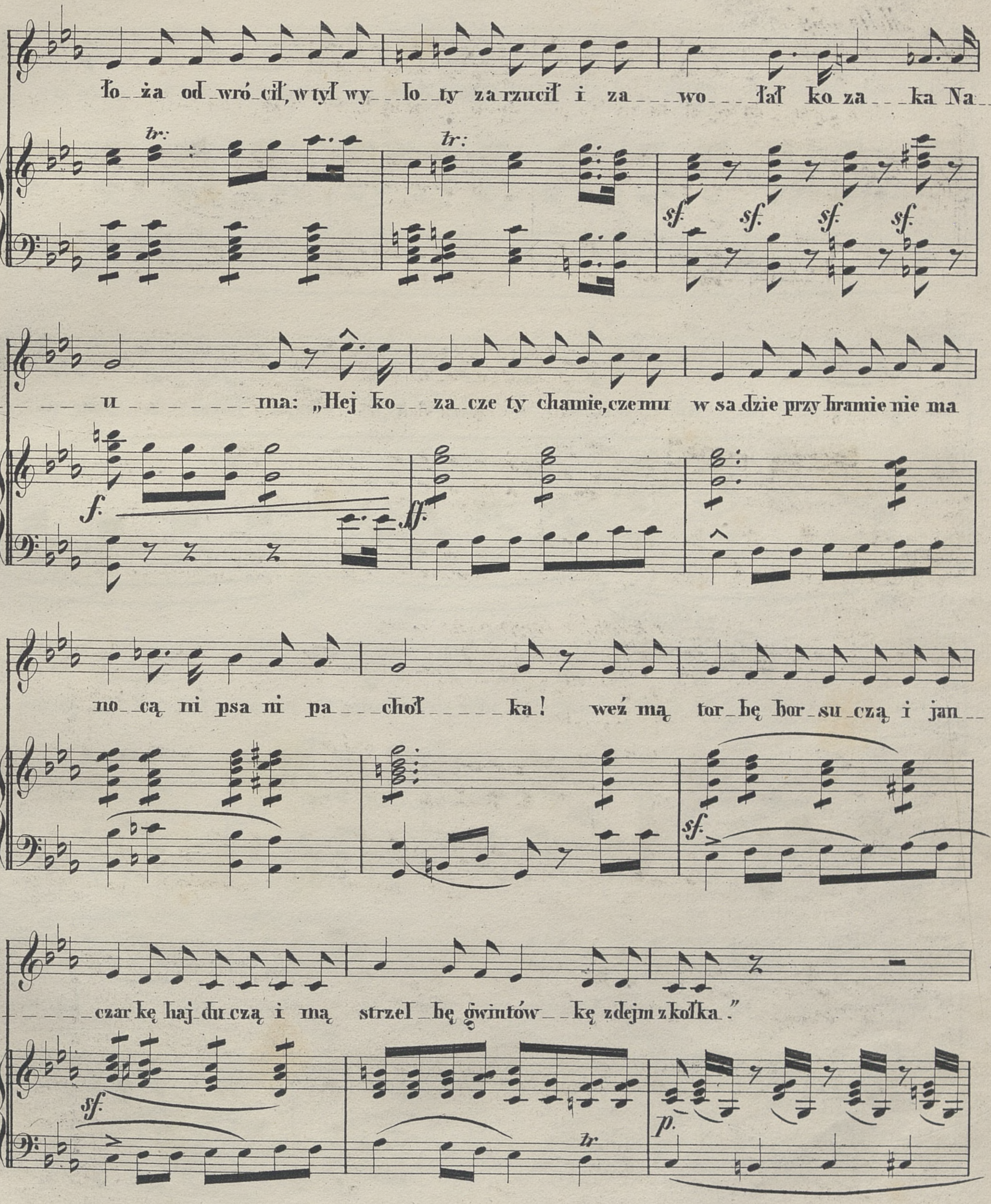
Helenie z Szymanowskich Malewskiej.

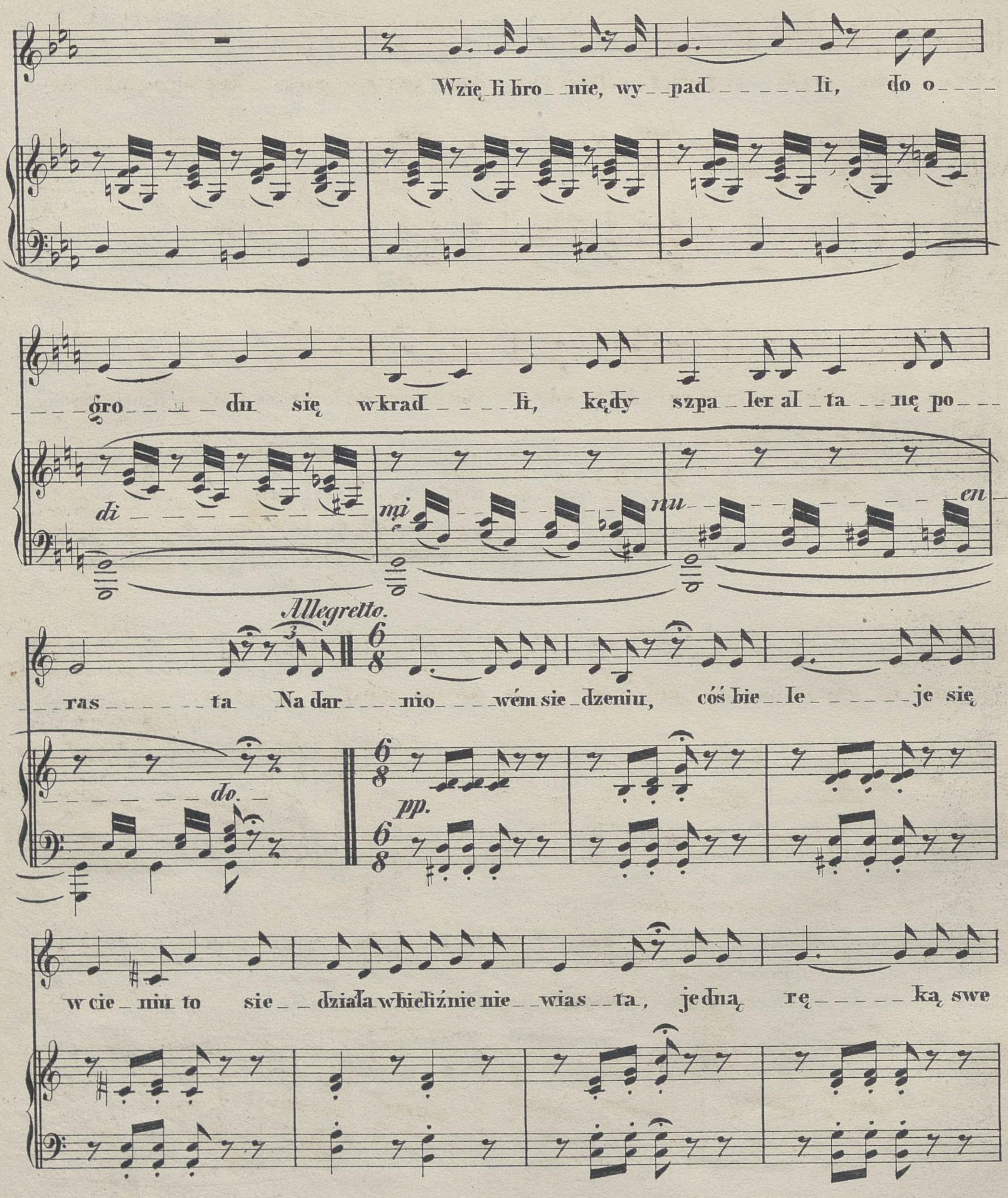
CZATY

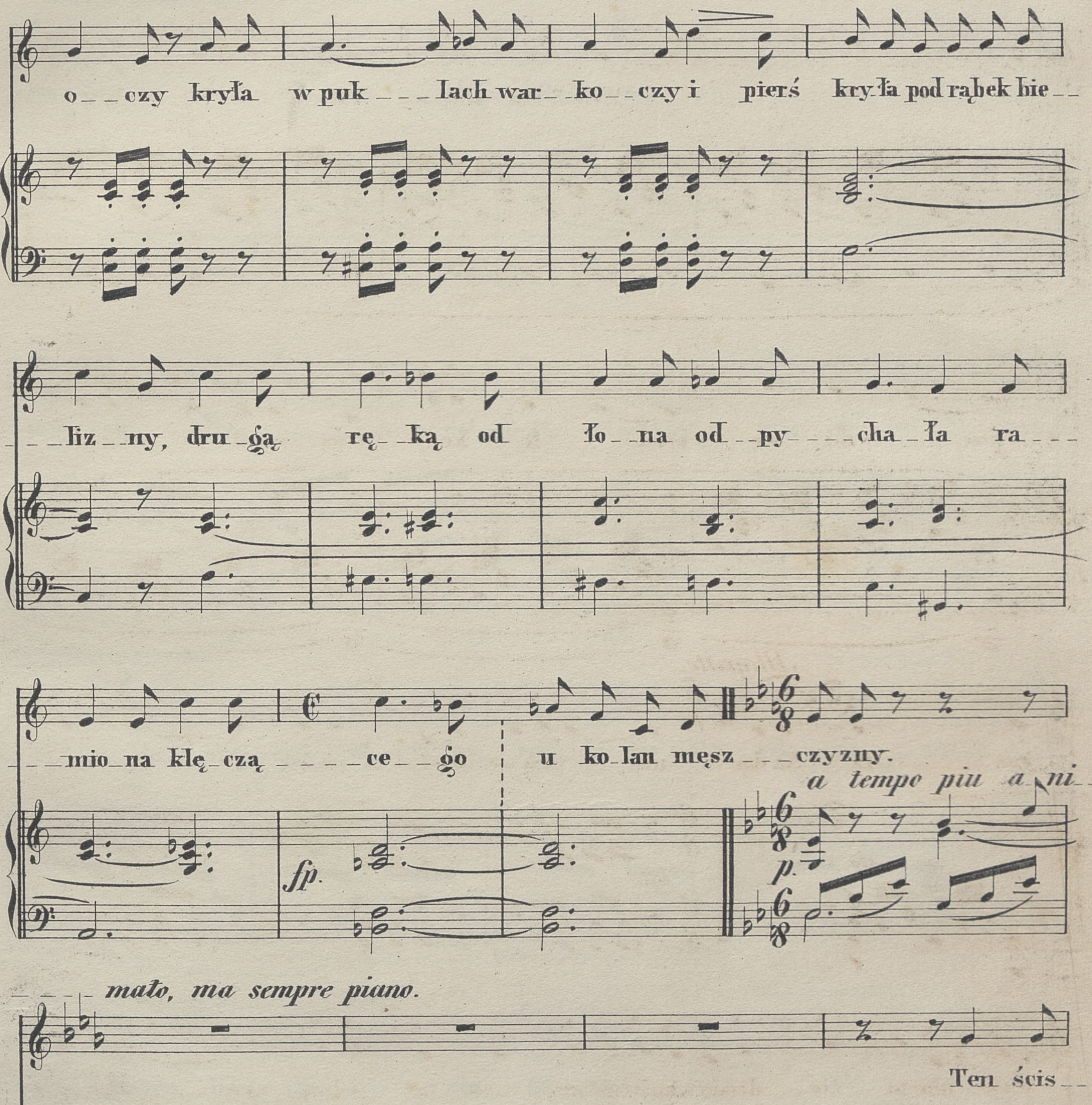
Ballada.
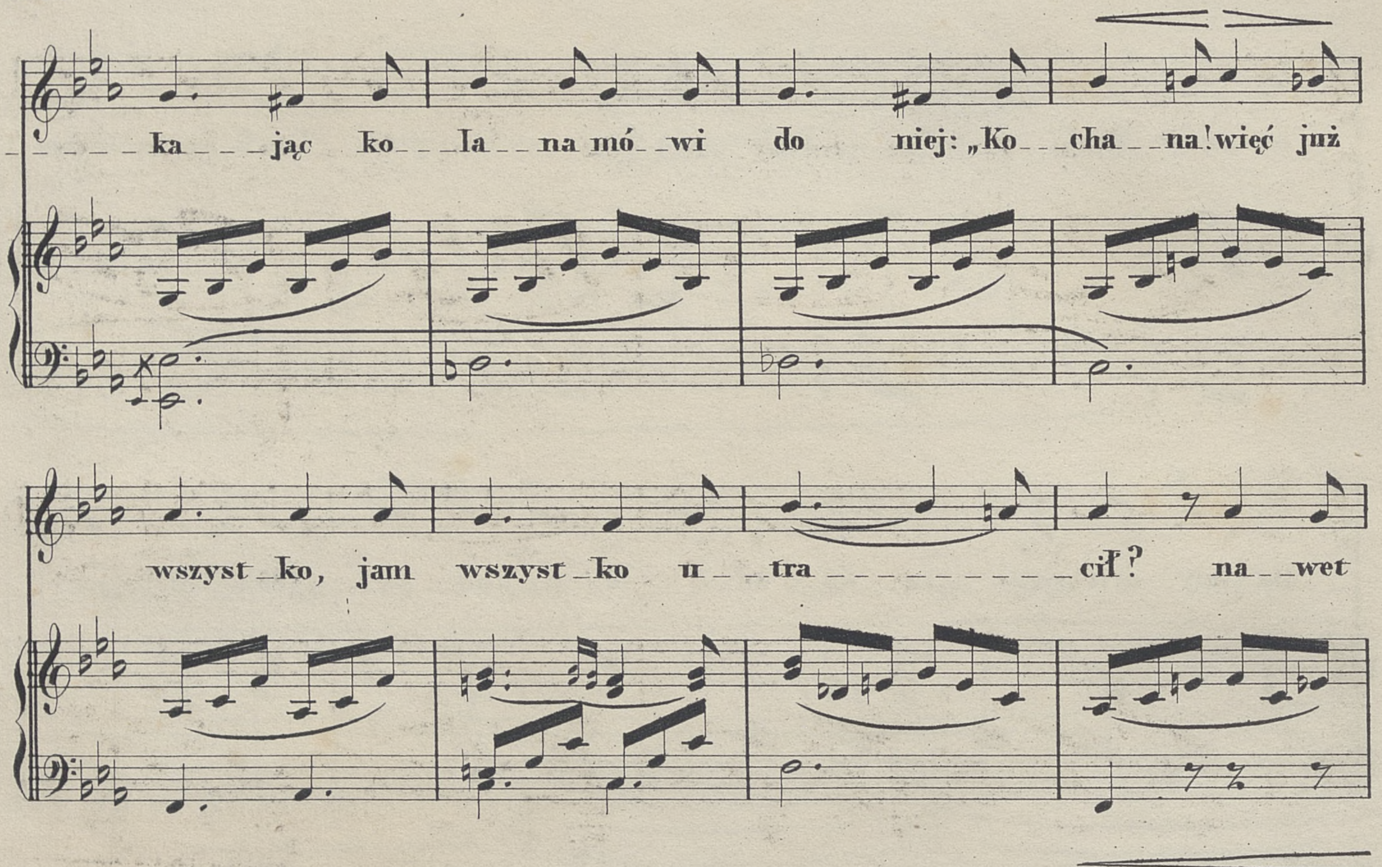
3

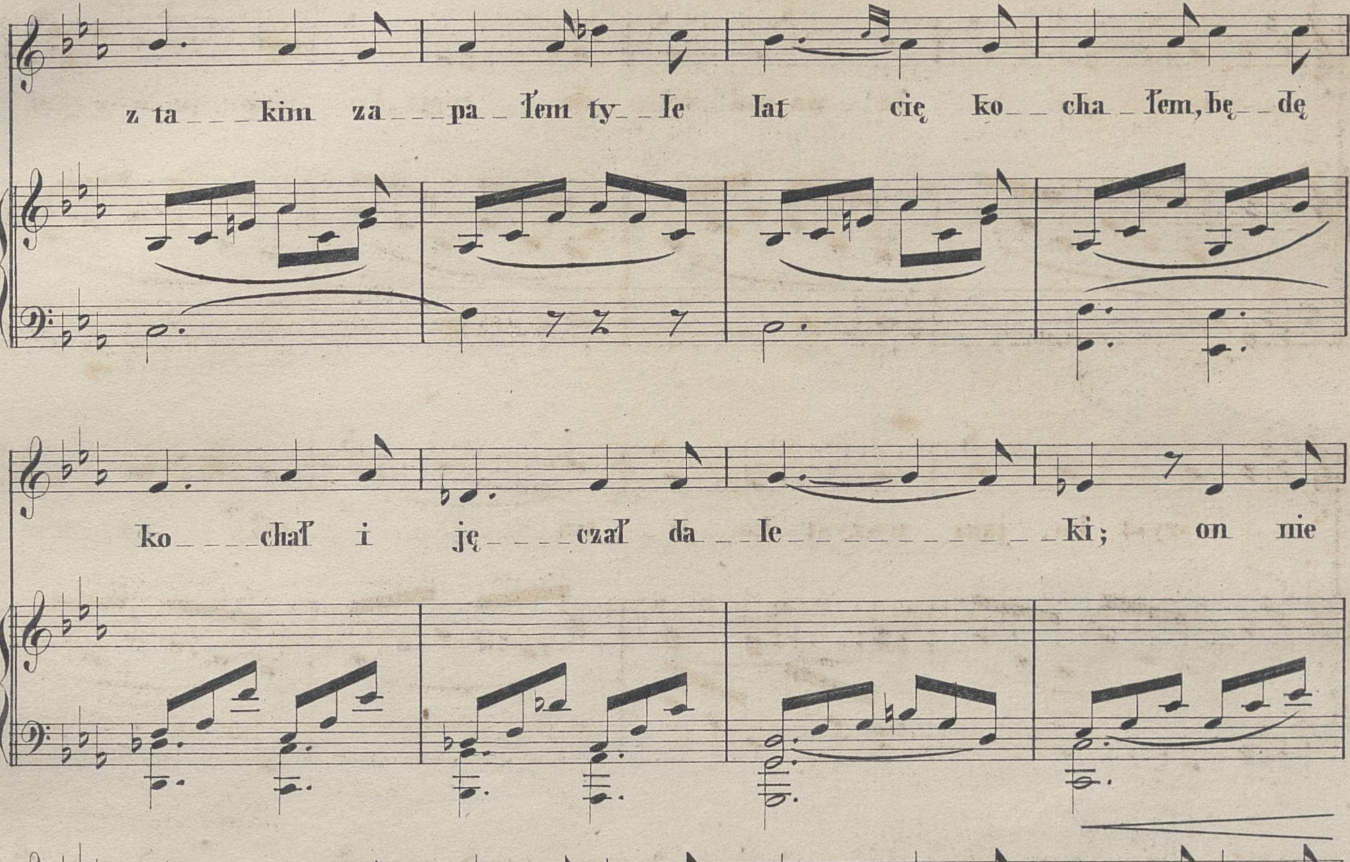

Molto Agitato.
Z ogro_do_wej al_ta_ny, Wo_je_wo_da zdy_sza_ny bie_ży w za_mek z wściekło_ścią i
trwo_gą, od_chy_liwszy za_słony spójrzał w łoże swej żo_ny, spój_rzał,
ritard: a tempo-meno mosso.
za drżał, nie zna_lazł ni_ko_go. Wzrok o_pu_ścił ku zie_mi i rę_
ritard:
p.
tr.
ka_mi drżą_ce_mi si_we wą_sy po_krę_ca i du_ma. wzrok od_

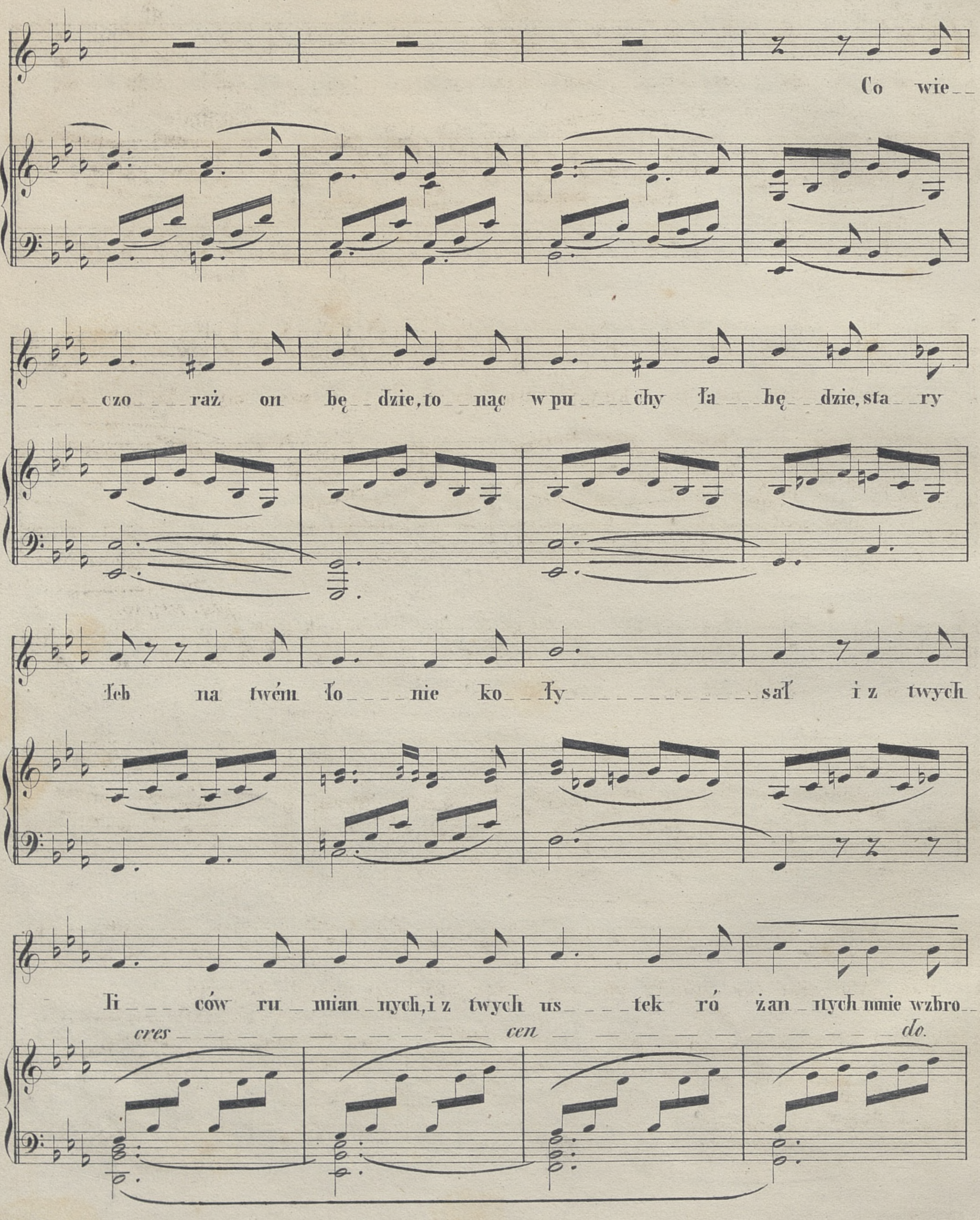

ło_ża od_wró_cił, w tył wy_lo_ty za_rzucił i za_wo_łał ko_za_ka Na_
_u_ma: „Hej ko_za_cze ty chamie, czemu w sa_dzie przy bramie nie ma
no_cą ni psa ni pa_choł_ka! weź mą tor_bę bor_su_czą, i jan_
_czar_kę haj_du_czą i mą strzel_bę gwintów_kę zdejm z kołka."

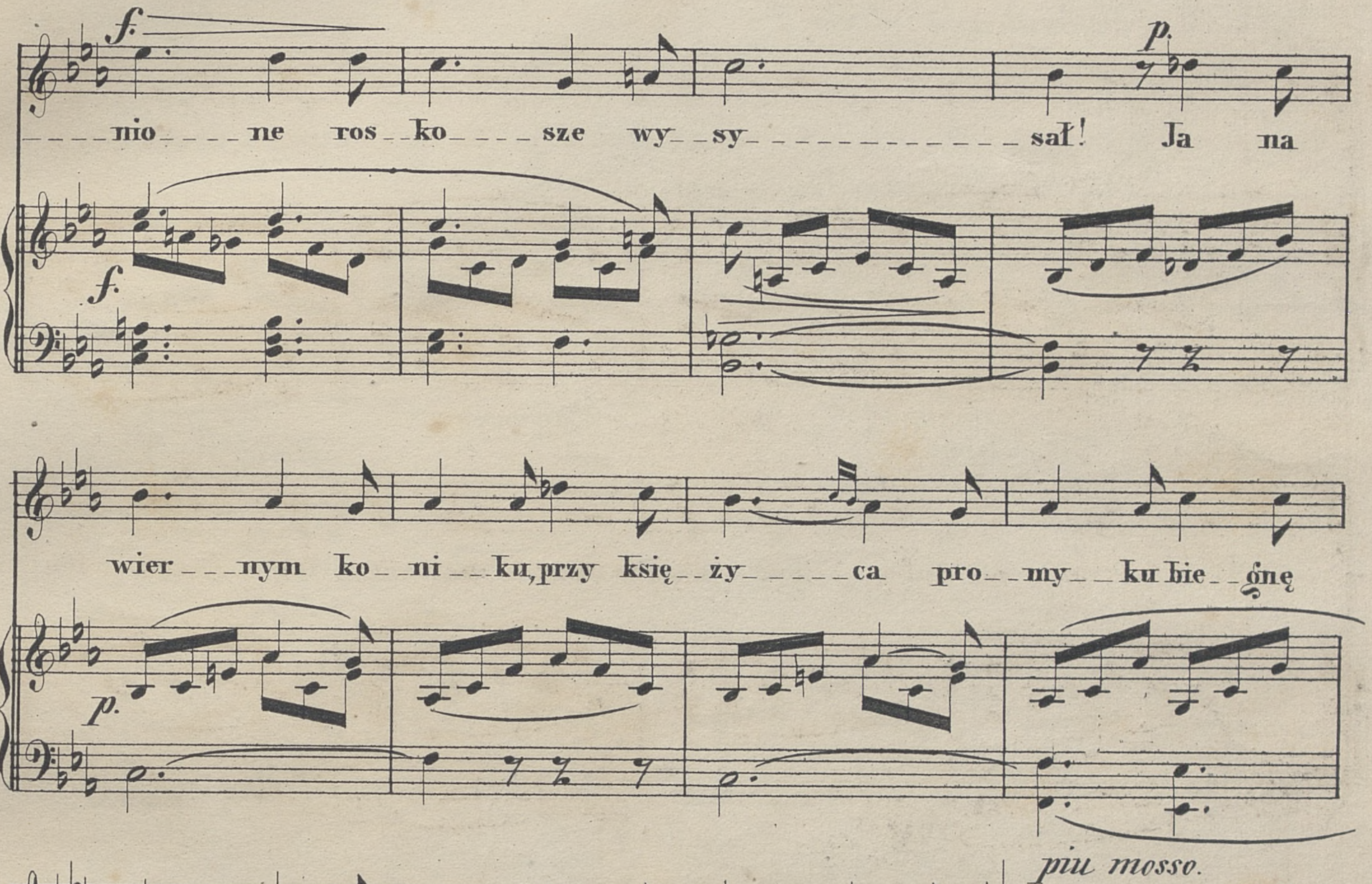

Wzię_li bro_nie, wy_pad_li, do o_
gro_du się wkrad_li, kędy szpa_ler al_ta_nę po_
di_ mi_ nu_ en_
ras_ta Na dar_nio_wém sie_dzeniu, cóś bie_le_je się
Allegretto.
do.
pp.
w cie_niu to sie_działa w bieliźnie nie_wias_ta, jedną rę_ką swe
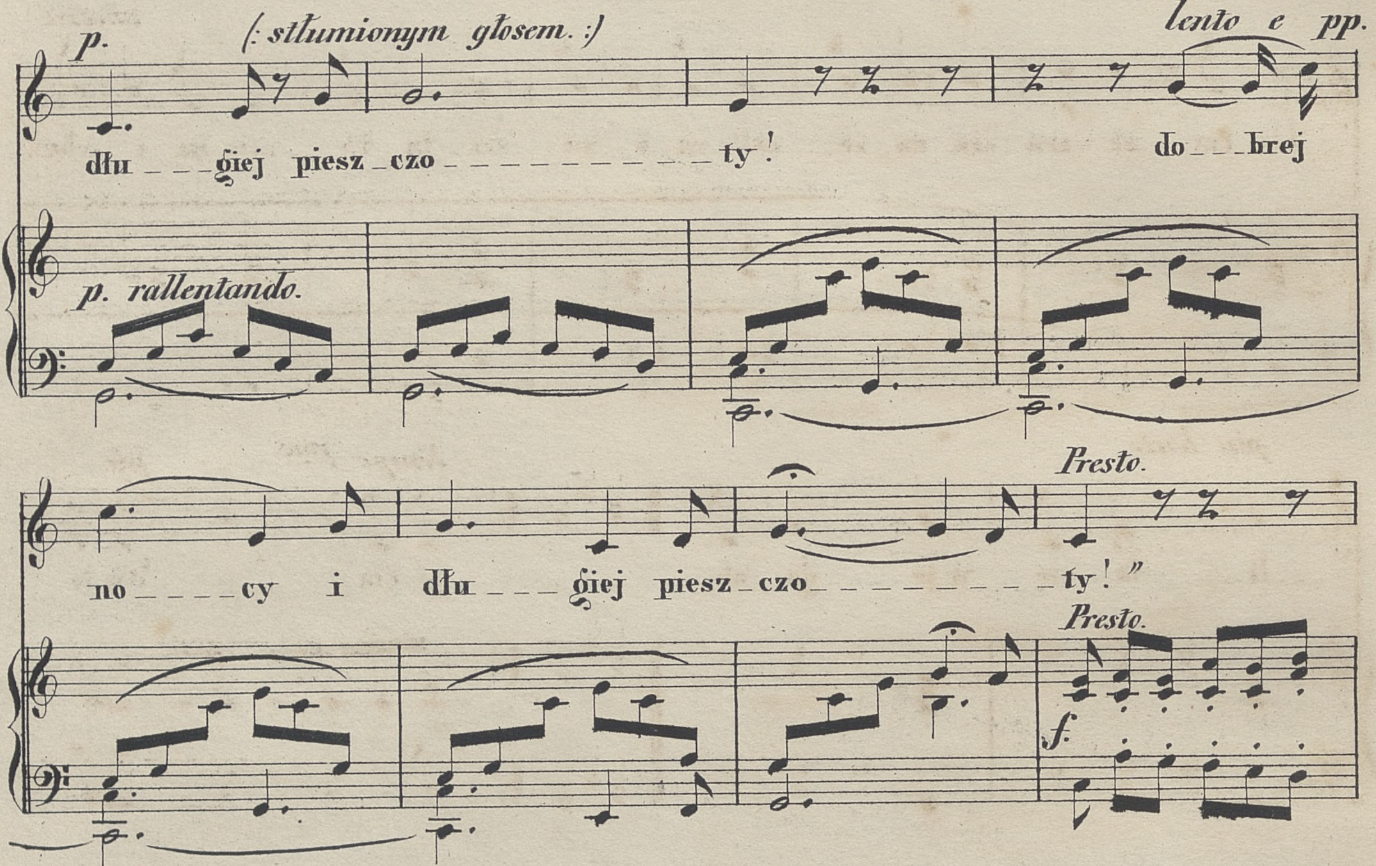

o_ _czy kryła w puk_ _ _lach war_ _ko_ _czy i pierś kry_ła pod rąbek bie_ _
_ _lizny, dru_gą rę_ _ką od ło_ _na od_ _py_ _ _cha_ła ra_ _ _
_ _mio_na klę_czą_ _ _ _ce_ _go u ko_lan męsz_ _ _czyzny.
a tempo piu a_ni_ _ _mato, ma sempre piano.
fp.
p.
Ten ścis_ _
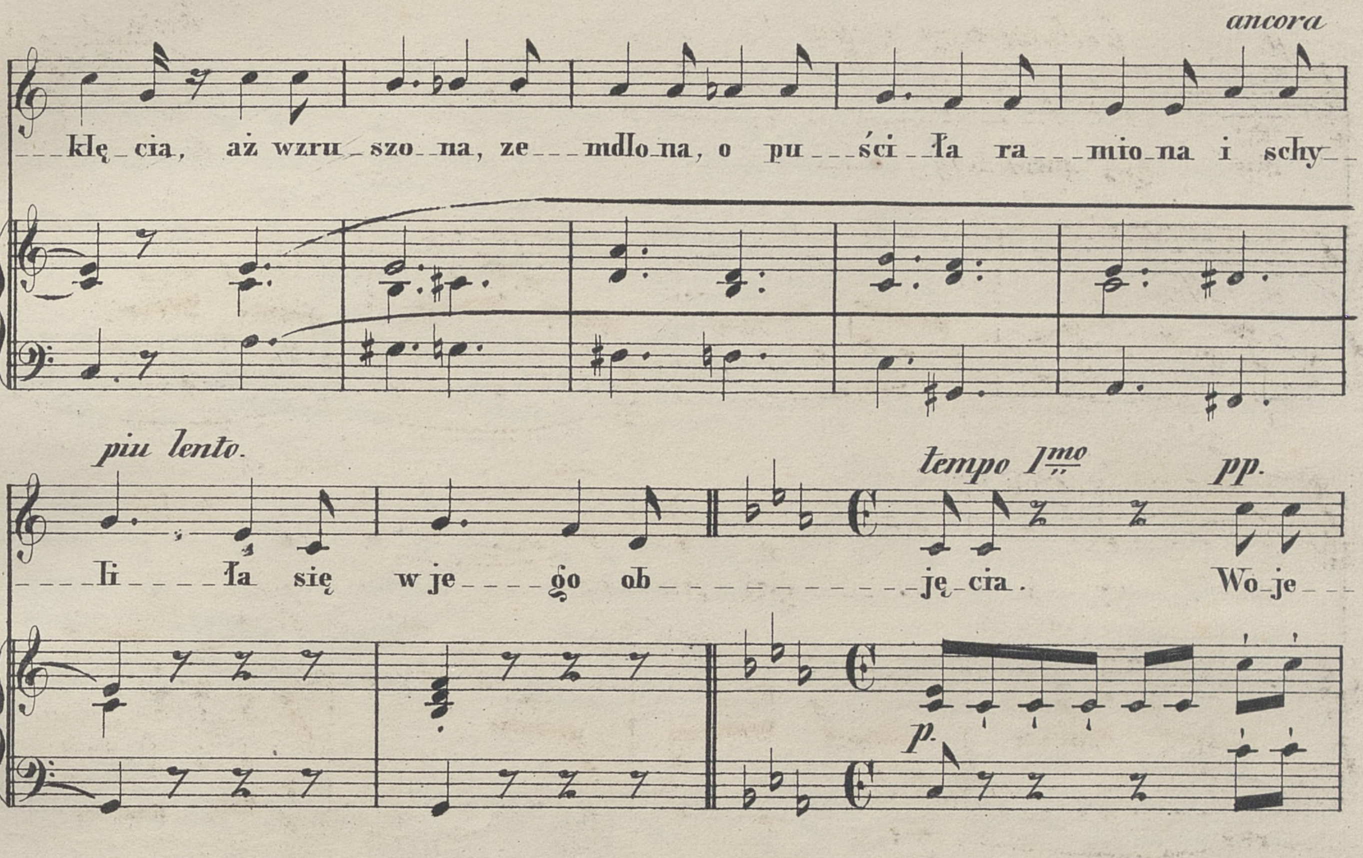

ka _ _ jąc ko _ _ la _ _ na mó _ wi do niej: „Ko _ _ cha _ _ na! więć już
wszyst _ ko, jam wszyst _ ko u _ _ tra _ _ _ _ cił? na _ _ wet
two _ _ je spój _ rze _ _ nie, na _ wet rę _ _ _ ki ściś _ nie _ _ nie Wo _ je _ _
cres _ _ _ _ cen _ _ _ _ do.
wo _ _ da z gó _ _ _ ry za _ pła _ _ _ _ cił. Ja choć
f.
p.

z ta_ _ _kim za_ _ _pa_ _łem ty_ _le lat cię ko_ _cha_ _łem, bę_ _dę
ko_ _ _ _chał i ję_ _ _ _czał da_ _le_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ki; on nie
ko_ _ _chał, nie ję_ _czał, tyl_ _ko trzo_ _ _ _sem za_ _brzę_ _czał tyś mu
f.
wszyst_ _ _ko od_ _ _da_ _ _ _ła na wie_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ki.
f.
p.

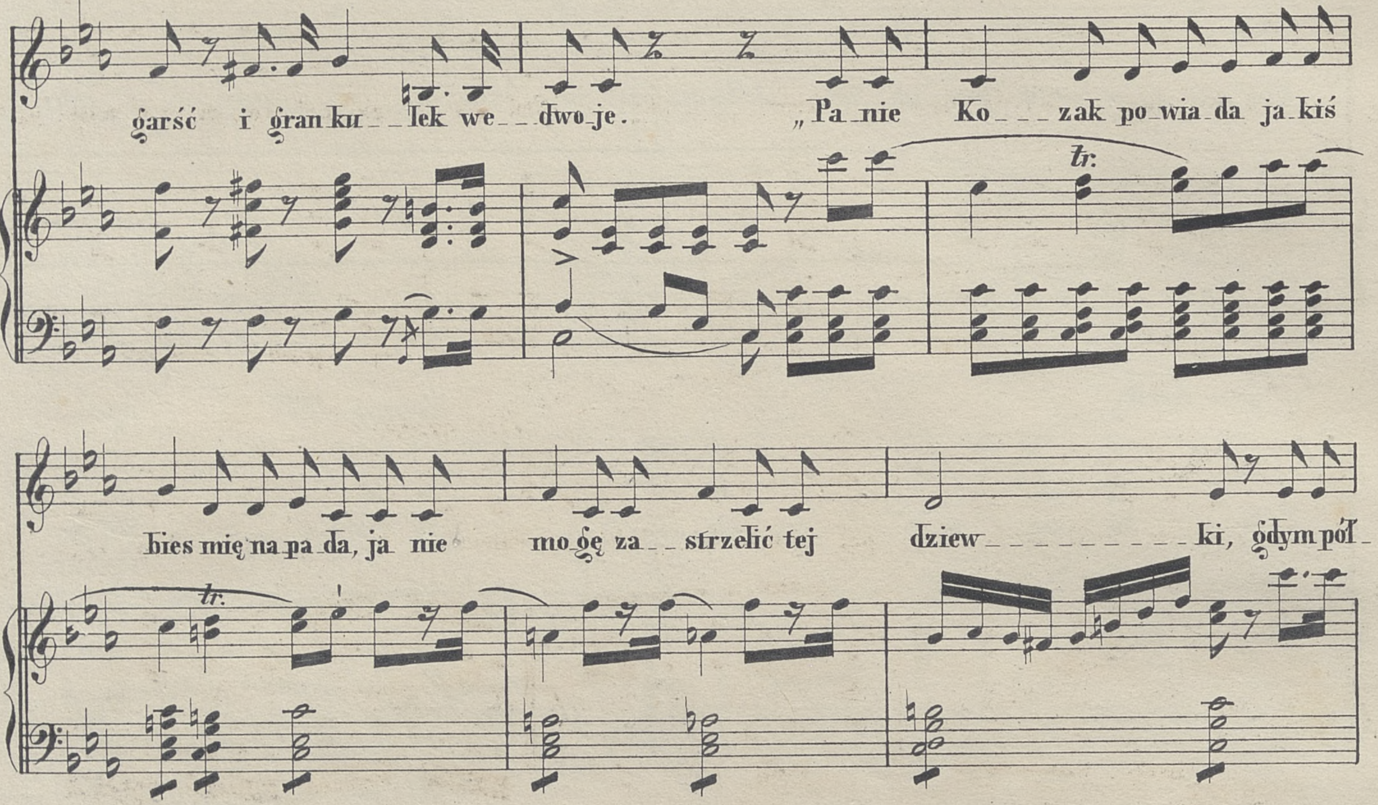

Co wie__
____czo___raż on bę__dzie, to__nąc w pu___chy ła__bę__dzie, sta__ry
łeb na twém ło___nie ko__ły__________sał i z twych
li___ców ru_mian_nych, i z twych us___tek ró żan_nych mnie wzbro__
cres ____________ cen ____________ do.

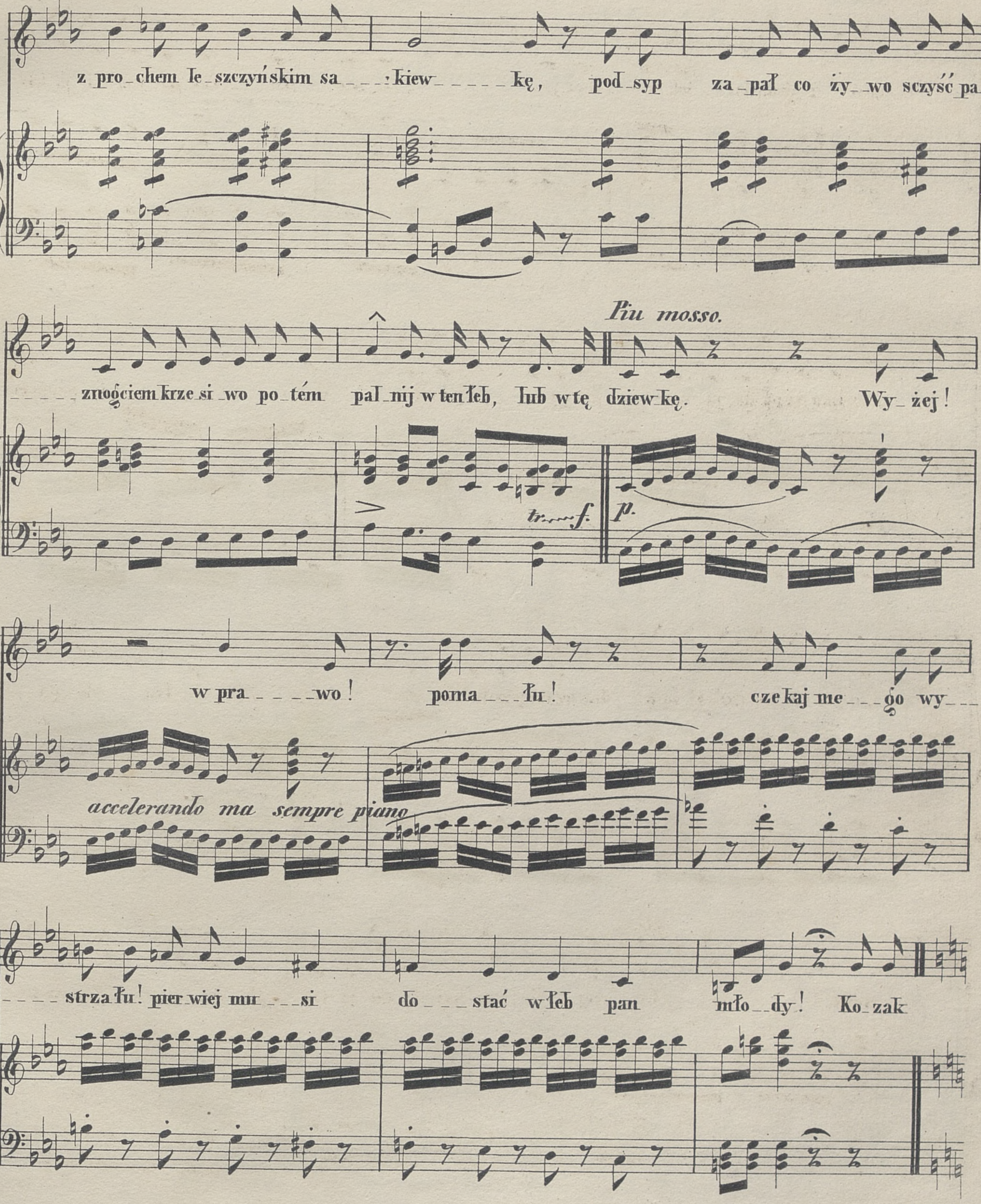

f.
p.
- - - nio - - - ne ros - - ko - - - sze wy - - sy - - - - - - - - - - - - - - sał! Ja na
wier - - - nym ko - - ni - - ku, przy księ - - ży - - - - - ca pro - - my - - ku bie - - gnę
piu mosso.
do cię przez desz - - - cze i sło - - - - - - - - - - - - - - ty. by cię
cres
- - - wi - - - tać spój - rze - niem, by po - - żeg - - nać ży - - cze - niem do - brej no - - - - - cy i
cen
do.

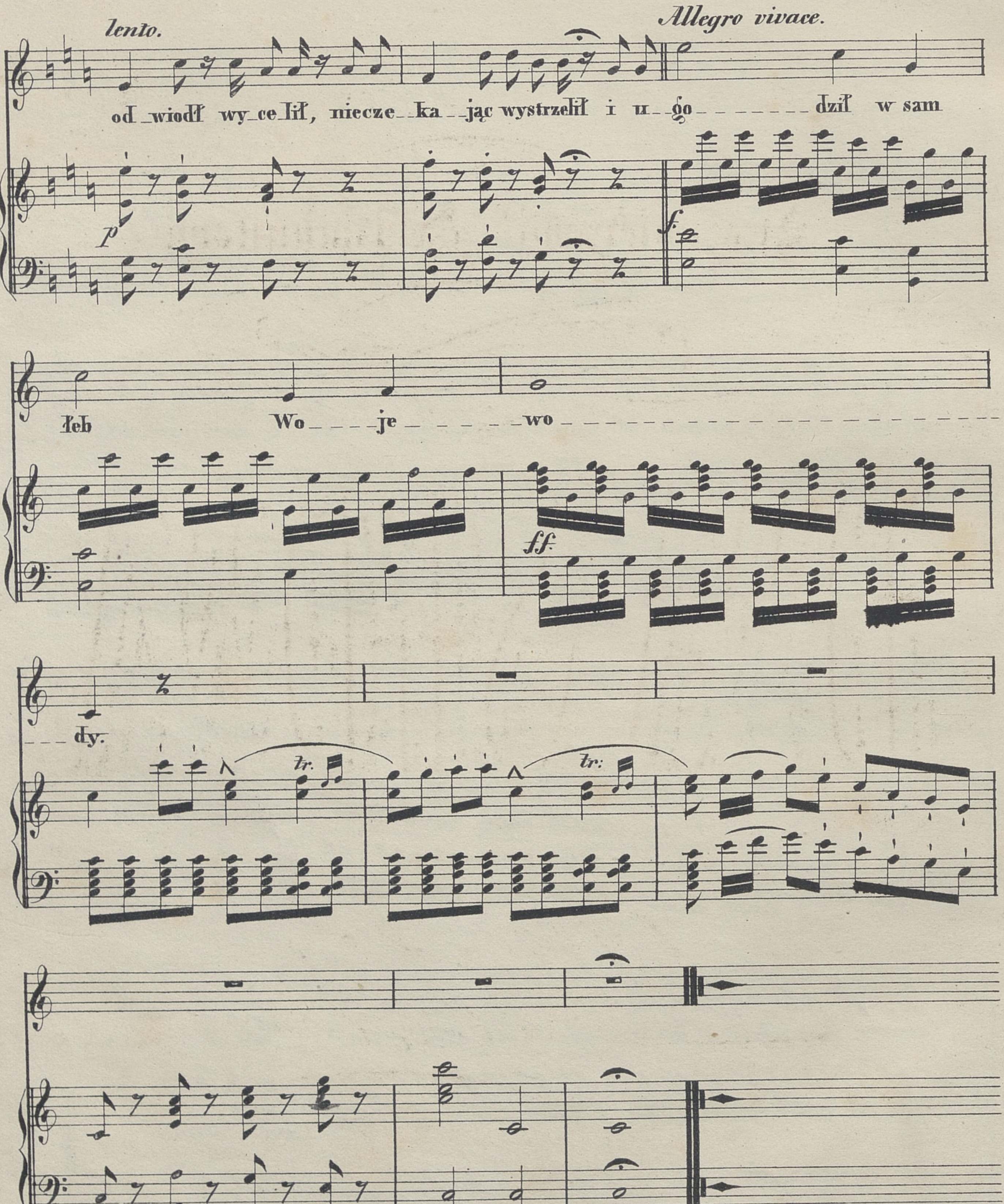

p.
(: stłumionym głosem. :)
lento e pp.
dłu - - giej piesz - czo - - - - - - - - - - ty! do - - brej
p. rallentando.
Presto.
no - - - - cy i dłu - - - giej piesz - czo - - - - - - - - - ty!"
Presto.
f.
lento p.
O na ni - - - - - - - by nie słu - - - cha, on jej
pp.
szep - - - - - - - ce do u - - - cha no - we skar - gi czy no - we za - - -
pp.

ancora
klę_cia, aż wzru_szo_na, ze_mdlo_na, o pu_ści_ła ra_mio_na i schy_
piu lento.
li_ła się w je_go ob_ję_cia.
tempo 1mo
pp.
Wo_je_
p.
wo_da z kozakiem przyklę_knę_li za krzakiem i do_by_li z za pa_sów na_
pp.
bo_je i od_gry_źli zę_ba_mi i przy_bi_li sztę_fla_mi proch

26

garść i gran ku_lek we_dwo_je. „Pa_nie Ko_zak po_wia_da ja_kiś
bies mię na_pa_da, ja nie mo_gę za_strzelić tej dziew_ki, gdym pół_
_kur_cze od_wo_dził, zi_mny dreszcz mię przechodził i sto_czy_ła się łza do pa_
_new_ki." „Ci_szej ple_mie haj_du_cze ja cię pła_kać na_u_czę masz tu_

z pro_chem le_szczyńskim sa_ _ _ kiew_ _ _ _ _kę, pod_syp za_pał co ży_wo szczyść pa_
_ _ _ _ znogciem krze_si_wo po_tém pal_nij w ten łeb, lub w tę dziew_kę.
Piu mosso.
Wy_żej!
tr
f
p
w pra_ _ _ _wo! poma_ _ _łu! cze kaj me_ _ _go wy_ _ _
accelerando ma sempre piano
_ _ _ _ strza łu! pier wiej mu_ _ _si do_ _ _stać w łeb pan mło_ _dy! Ko_zak

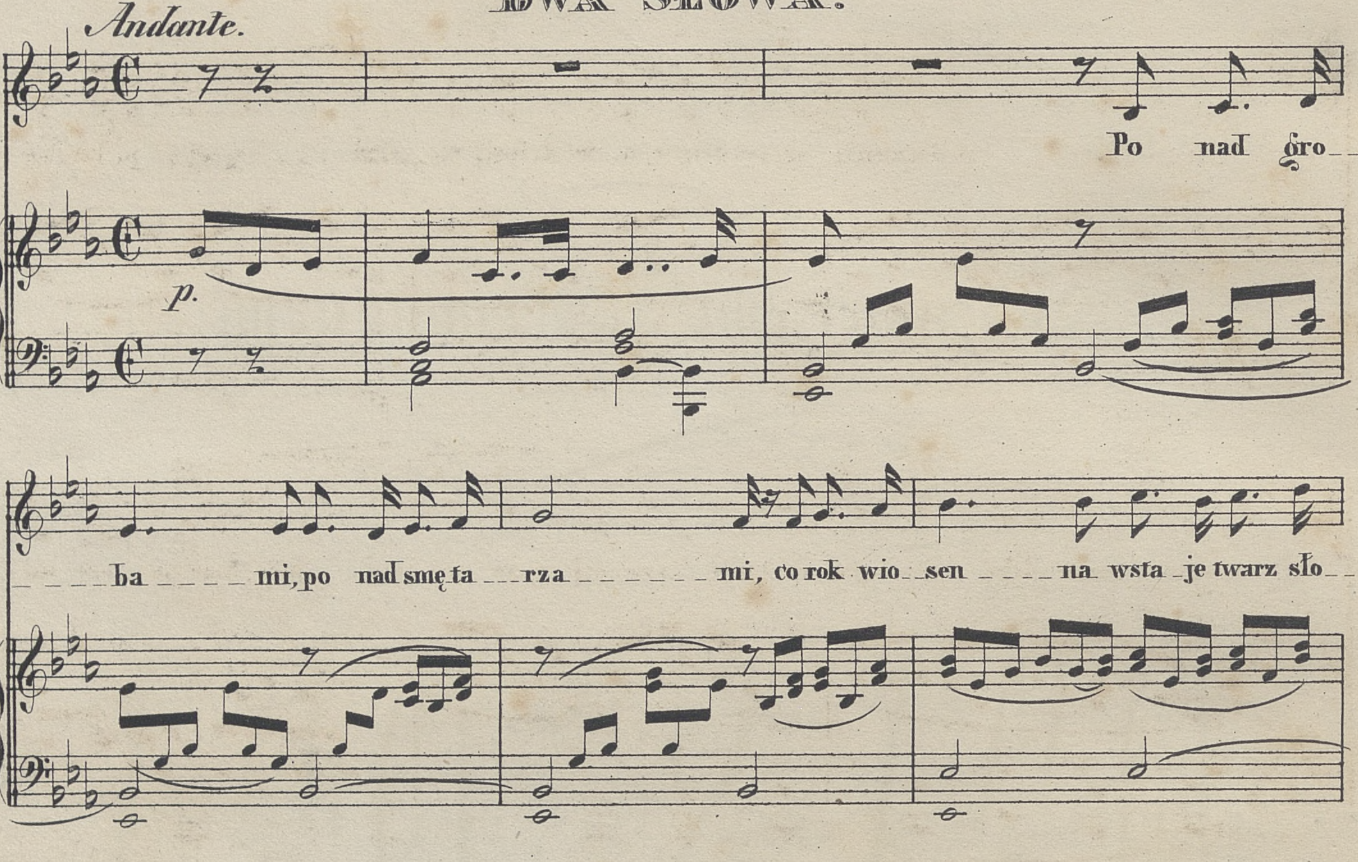

lento.
Allegro vivace.
od_wiodł wy_ce_lił, niecze_ _ka_ _jąc wystrzelił i u_ _go_ _ _ _ _ _ _dził w sam
łeb Wo_ _ _je_ _ _ _ _wo_ _dy.
p
f
ff
tr.

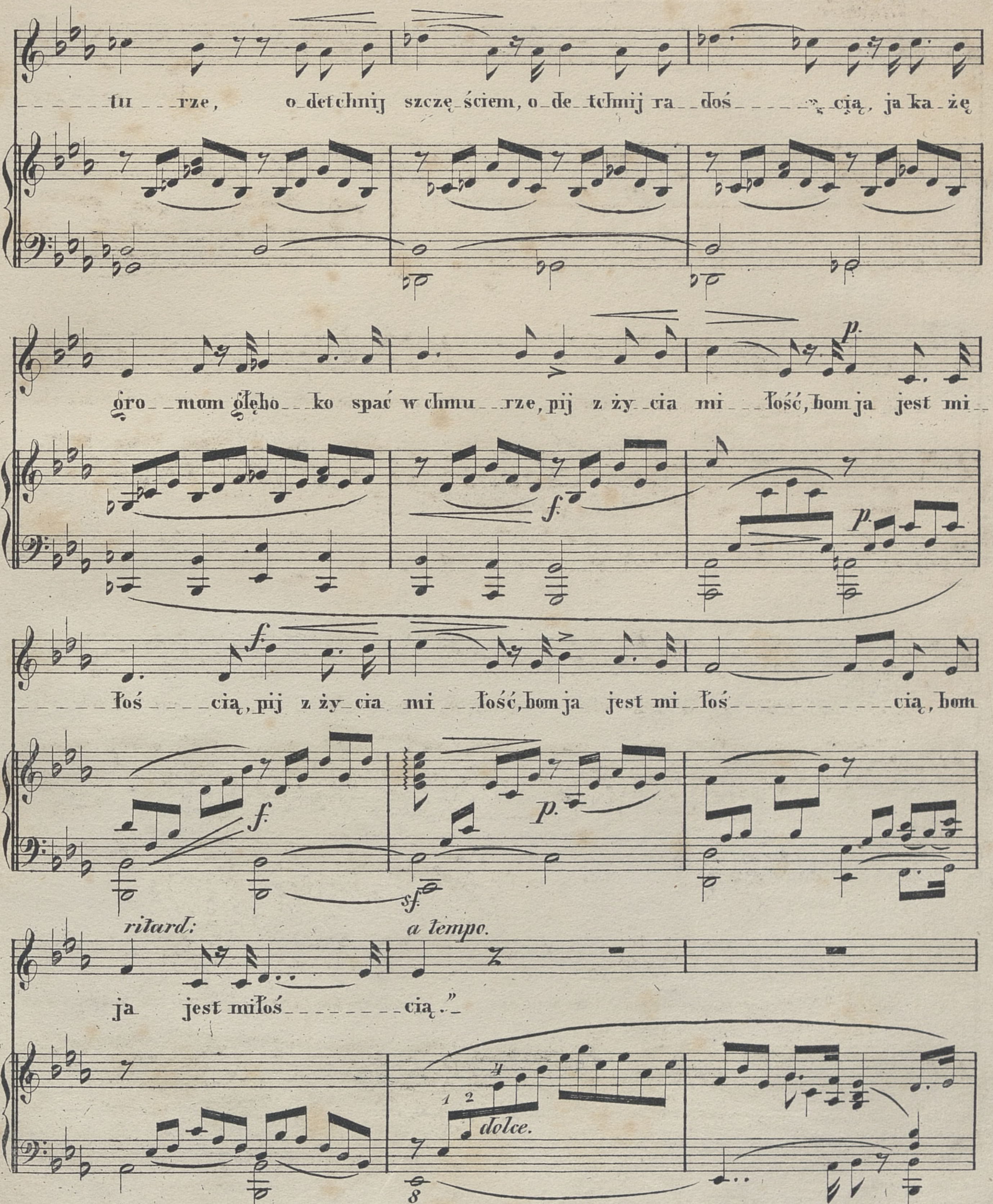
Kazimiérzowi Skirmunttowi.
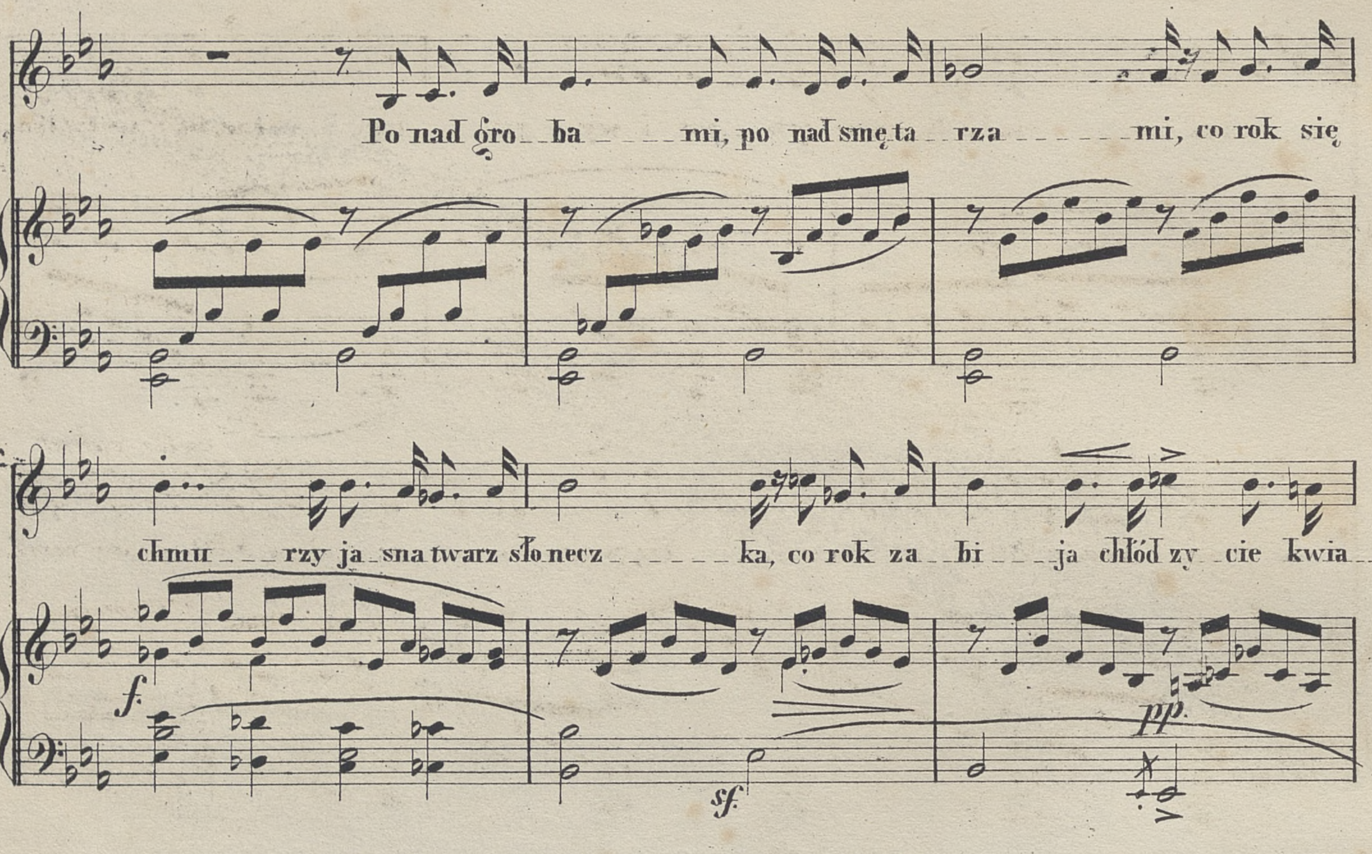
DWA SŁOWA

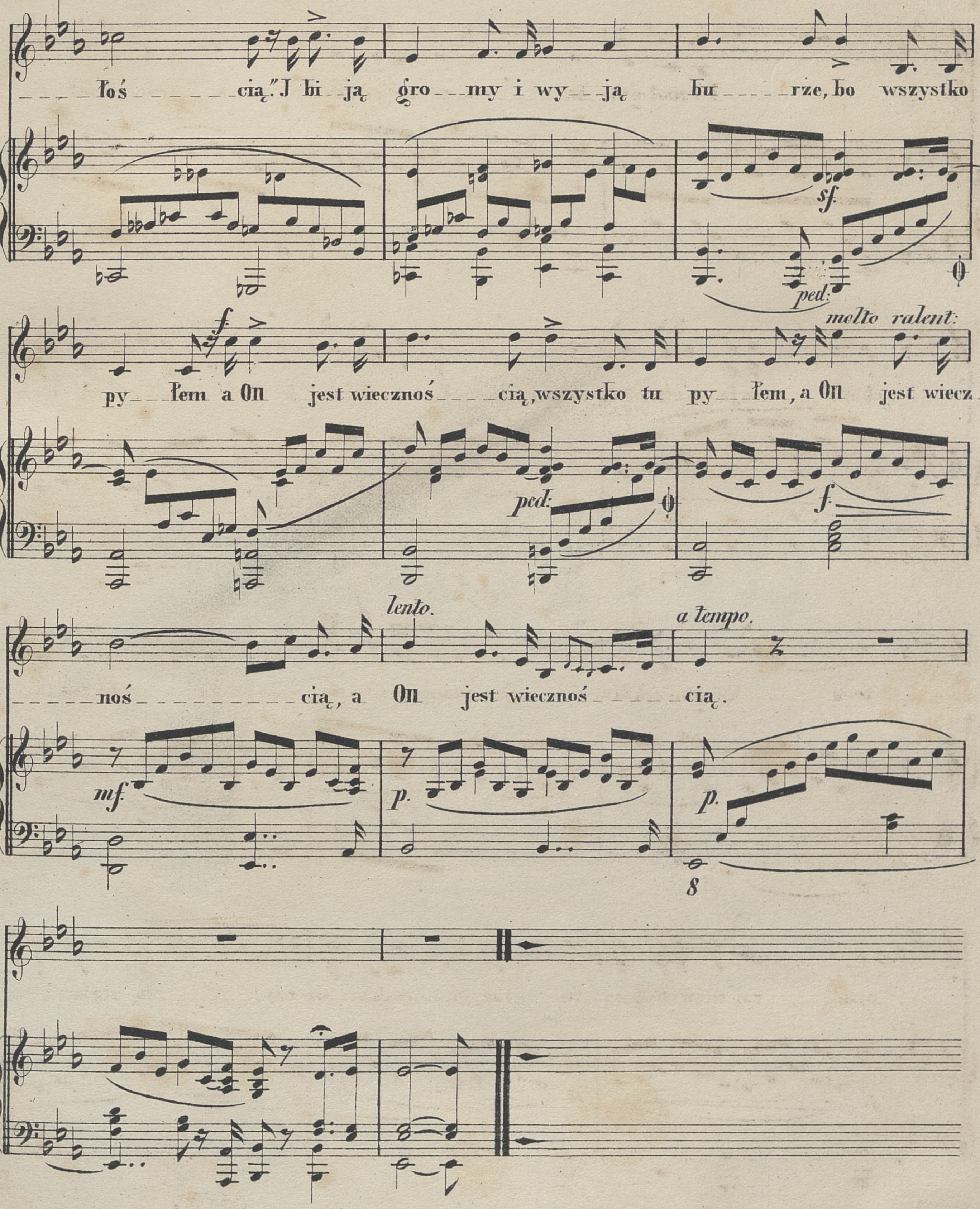
Pieśń

DWA SŁOWA.

Andante.
p.
Po nad gro_
_ _ _ba _ _ _ _ mi, po nad smęta _ _ rza _ _ _ _ _ _ mi, co rok wio _ _sen _ _ _ _ na wsta _je twarz sło_ _
p.
_ _ _necz _ _ _ _ _ka i co rok zie _ _ _ _ _mię da _ _rzy kwia _ ta _ _ _ _ _ _ _ mi co rok mi _ _
_ _ _ _łoś _ _ _ _ ną śpie wa pieśń pta _ szecz _ _ka, co rok: bądź szczę _ _ _ sna! mó wi Bóg na _ _
3
1/2
p

tu - - rze, o_detchnij szczę_ściem, o_de_tchnij ra_doś_ _cią, ja ka_żę
gro_mom głębo_ko spać w chmu_rze, pij z ży_cia mi_łość, bom ja jest mi_
p.
f.
łoś_cią, pij z ży_cia mi_łość, bom ja jest mi_łoś_cią, bom
f.
p.
sf.
ritard:
a tempo.
ja jest miłoś_cią."
dolce.

Po nad gro_ba_ _ _ mi, po nad smęta_rza_ _ _ _ _ mi, co rok się
chmu_ _ rzy ja_sna twarz słonecz_ _ _ _ _ ka, co rok za_bi_ _ ja chłód zy_cie kwia_
_ _ _ tecz_ _ _ _ ka, ptaszek kraj że_ _ gna smutne_mi pie_śnia_ _ mi, Co rok: „U_
_ _ _ mié_ _ _ _ raj! mówi Bóg na_tu_ _ rze, rozbierz się z ży_ _ _ _ _ cia, zapłacz z ża_

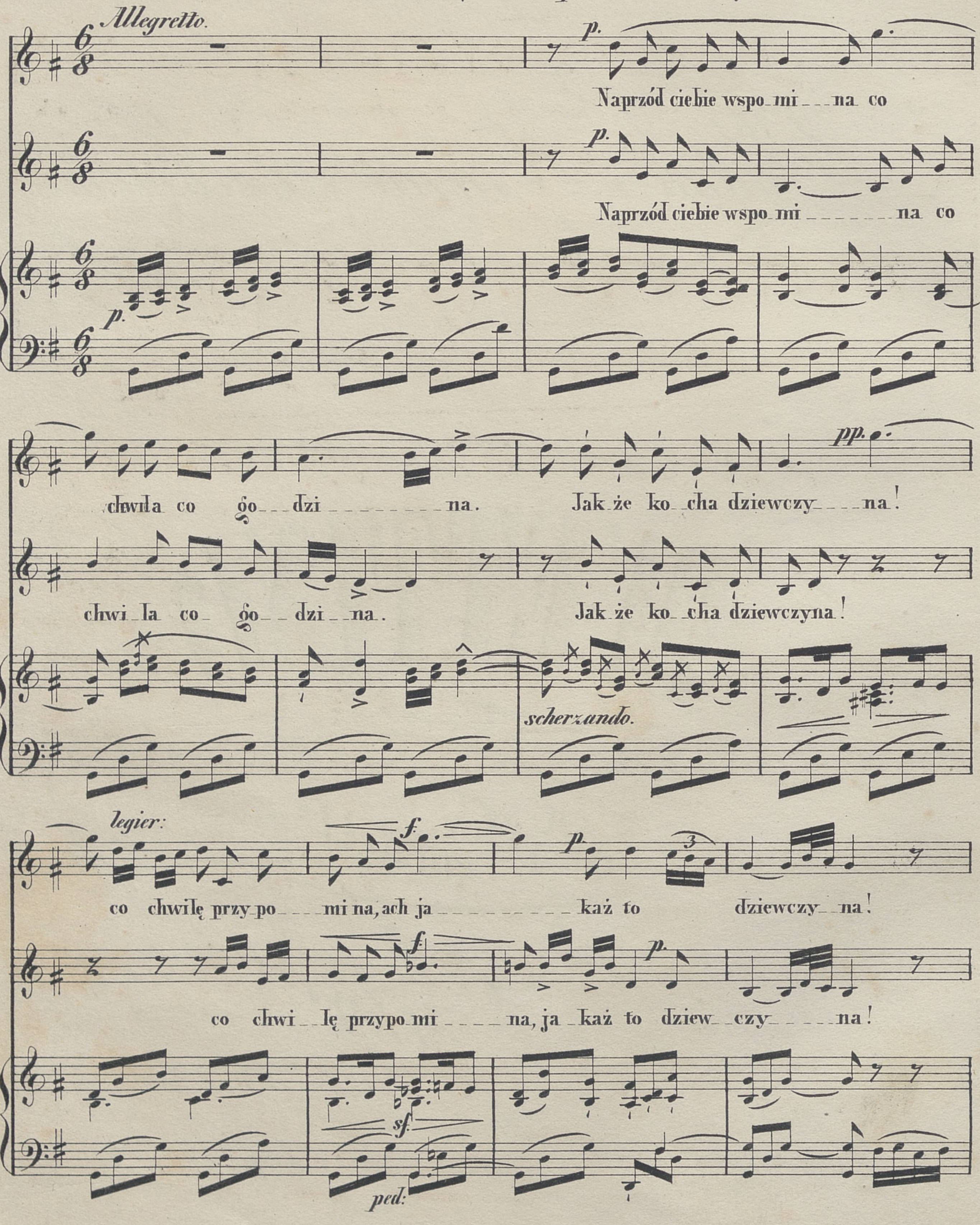

łoś ciąʻ.” J biją gromy i wyją burze, bo wszystko
pyłem a On jest wiecznością, wszystko tu pyłem, a On jest wiecz-
nością, a On jest wiecznością.
molto ralent:
lento.
a tempo.
sf.
ped:
f.
mf.
p.
8

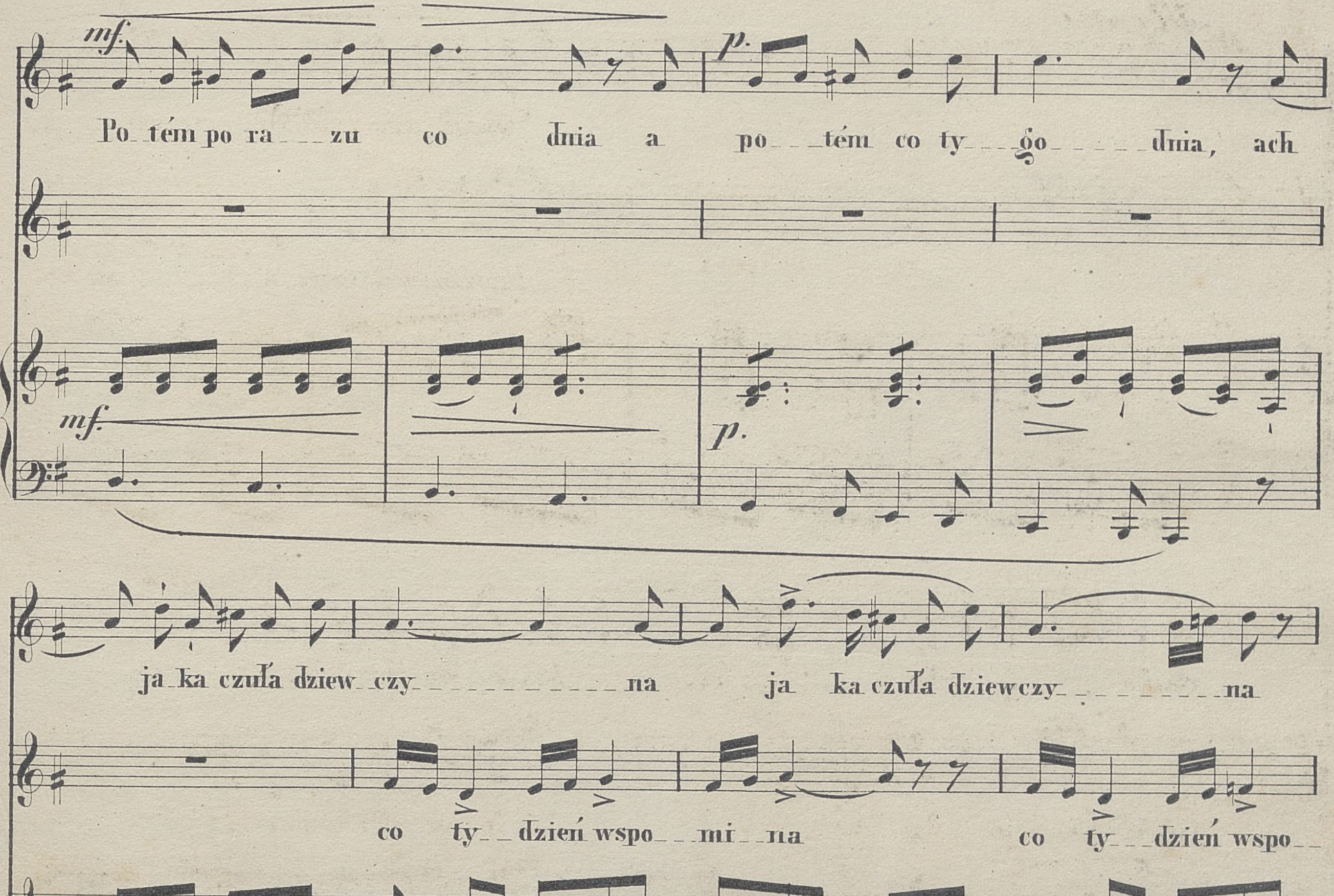
Pannie Helenie Wolkowskiej

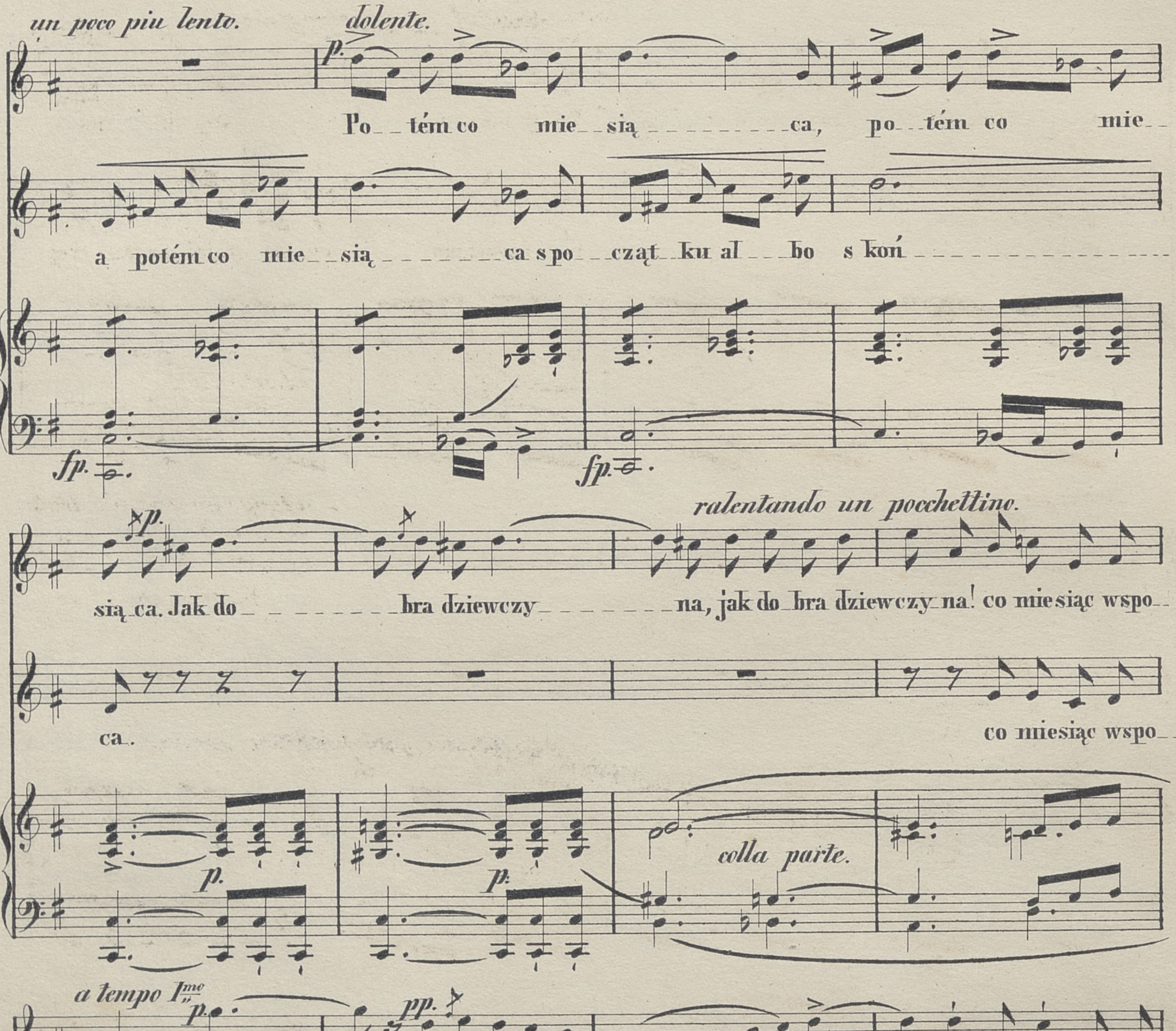
DUETTINO

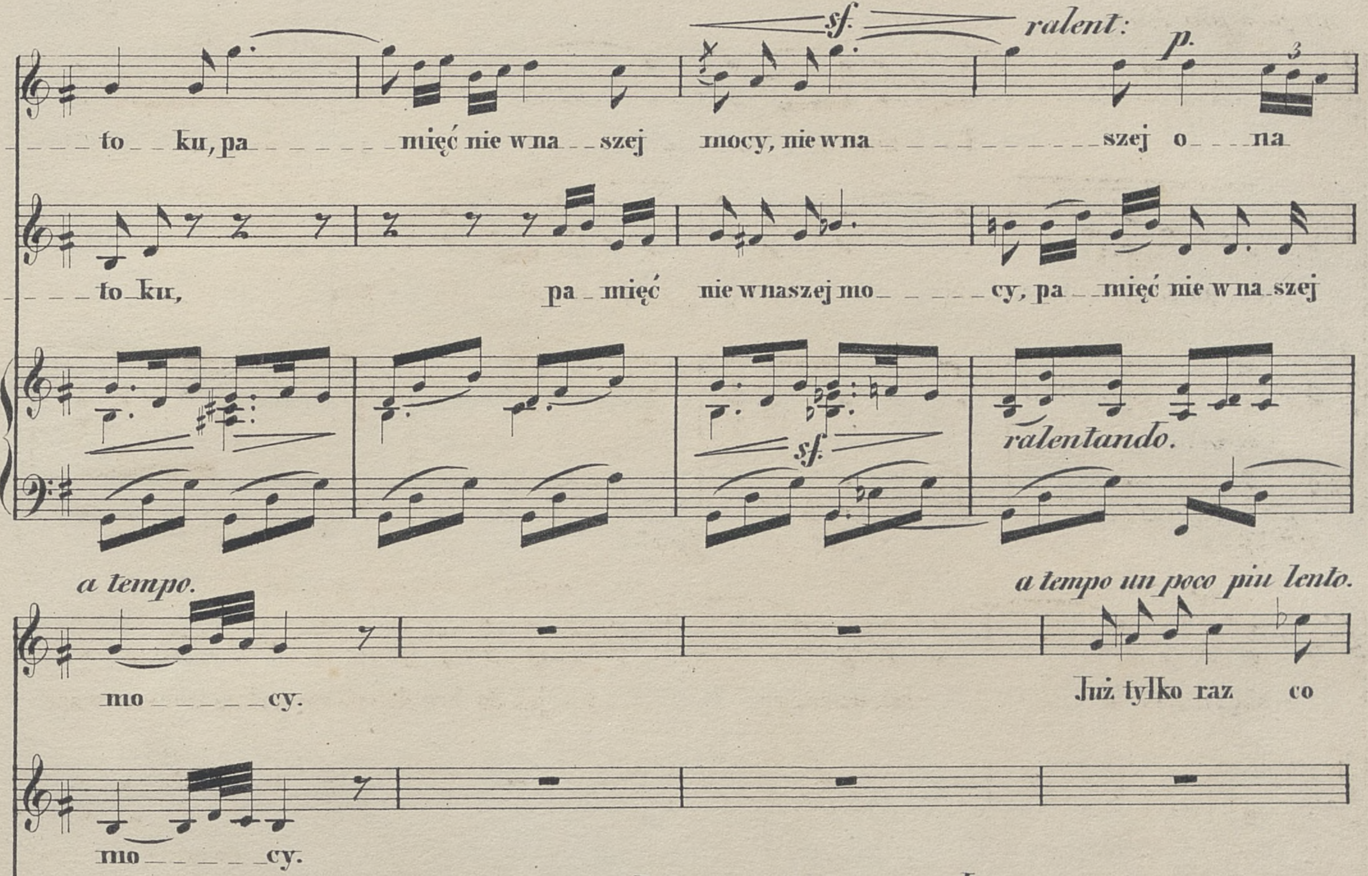
na
SOPRAN
i
ALT.

DUETTINO (: na Sopran i Alt :)

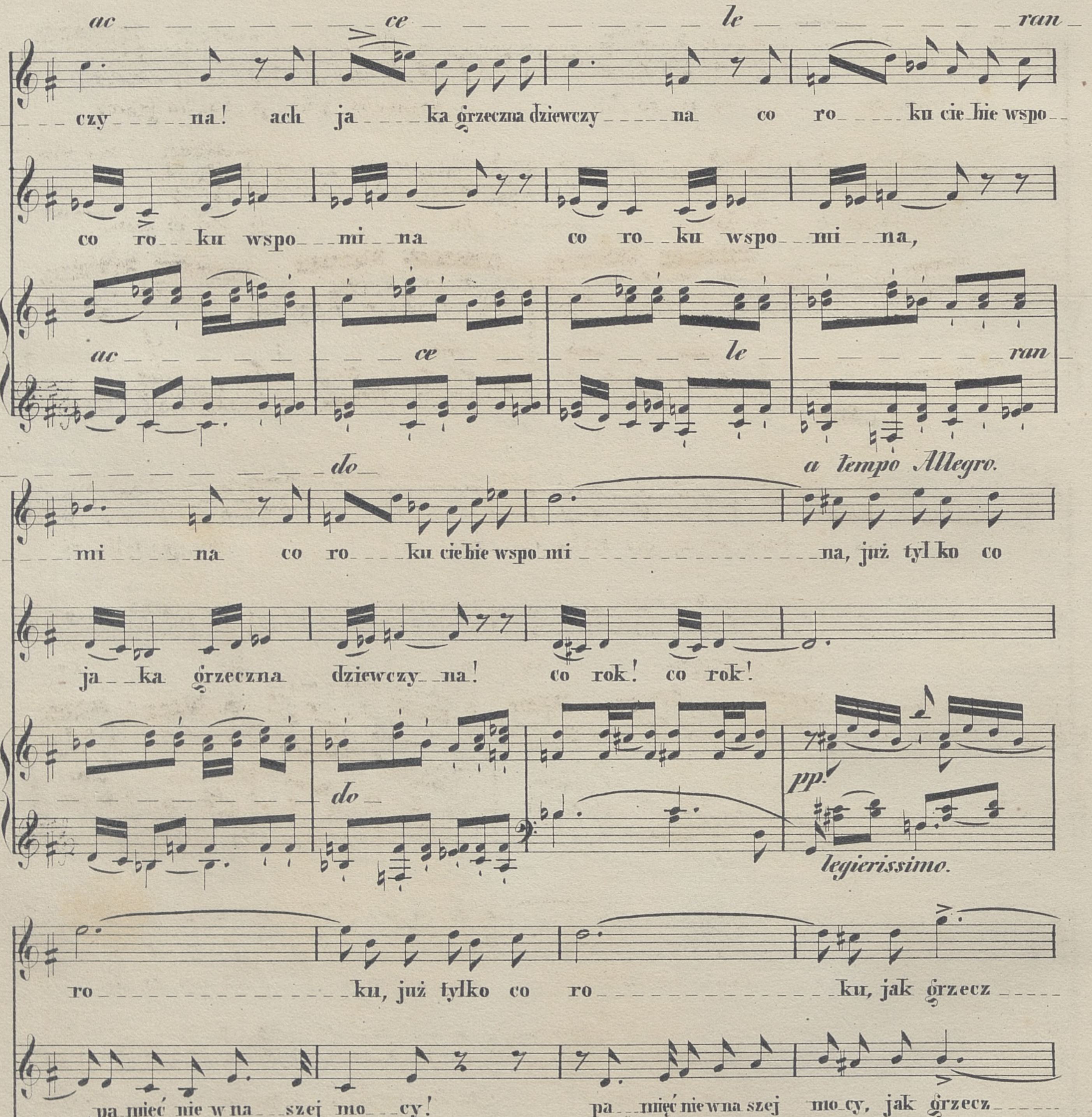

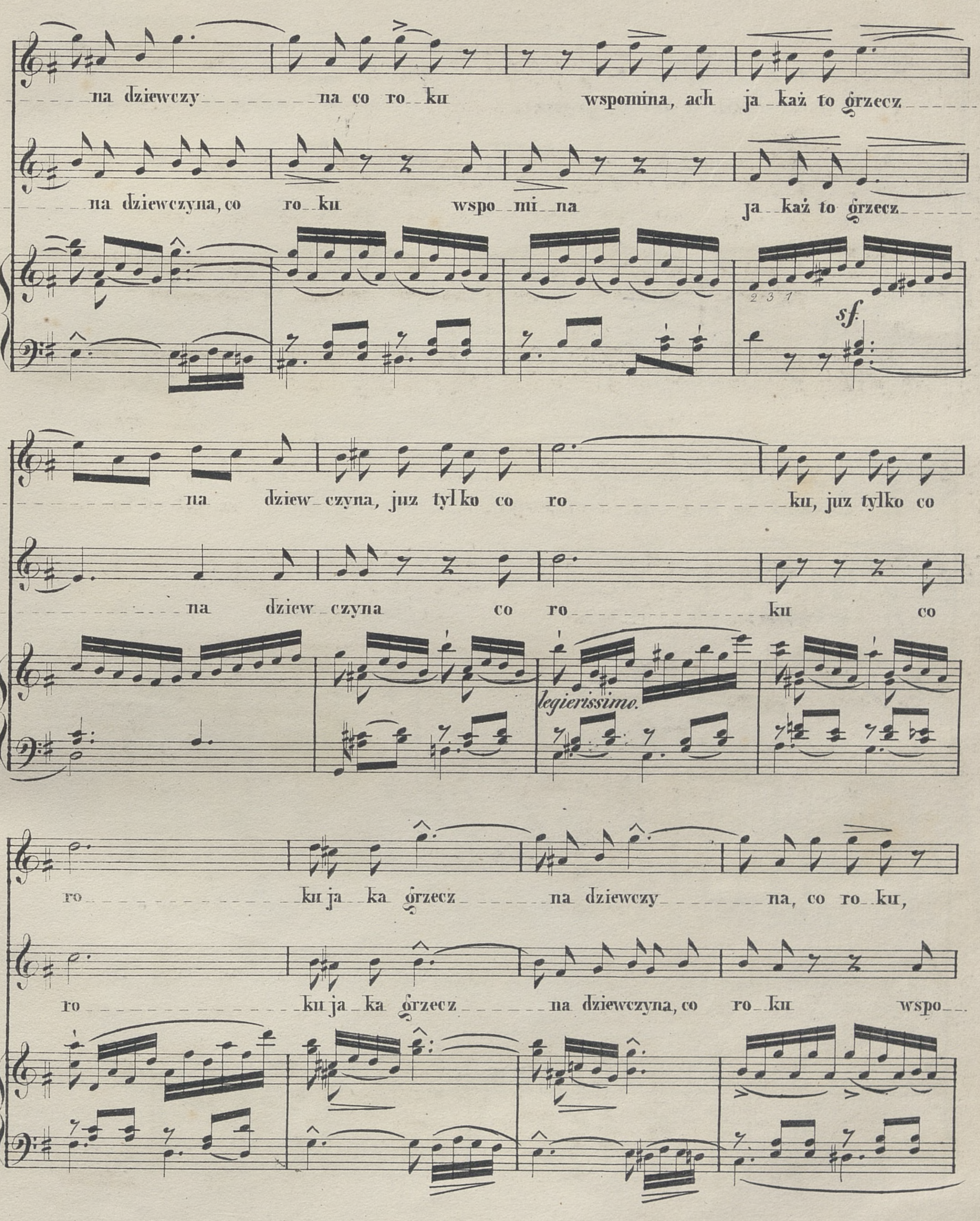

mf.
p.
Po_tém po ra_ _ zu co dnia a po_ _tém co ty_ _go_ _ _ _dnia, ach
mf.
p.
ja_ka czuła dziew_czy_ _ _ _ _ _na ja ka czuła dziewczy_ _ _ _ _na
co ty_ _dzień wspo_ _mi_ _na co ty_ _dzień wspo_ _
scherzando.
co tydzień ciebie wspo_mi_ _ _ _ _na, co ty_dzień ciebie wspo_mi_ _ _na
_ _ _mi na jak_ _że czu_ła dziewczy_ _ _ _ _ _na. Po_tém

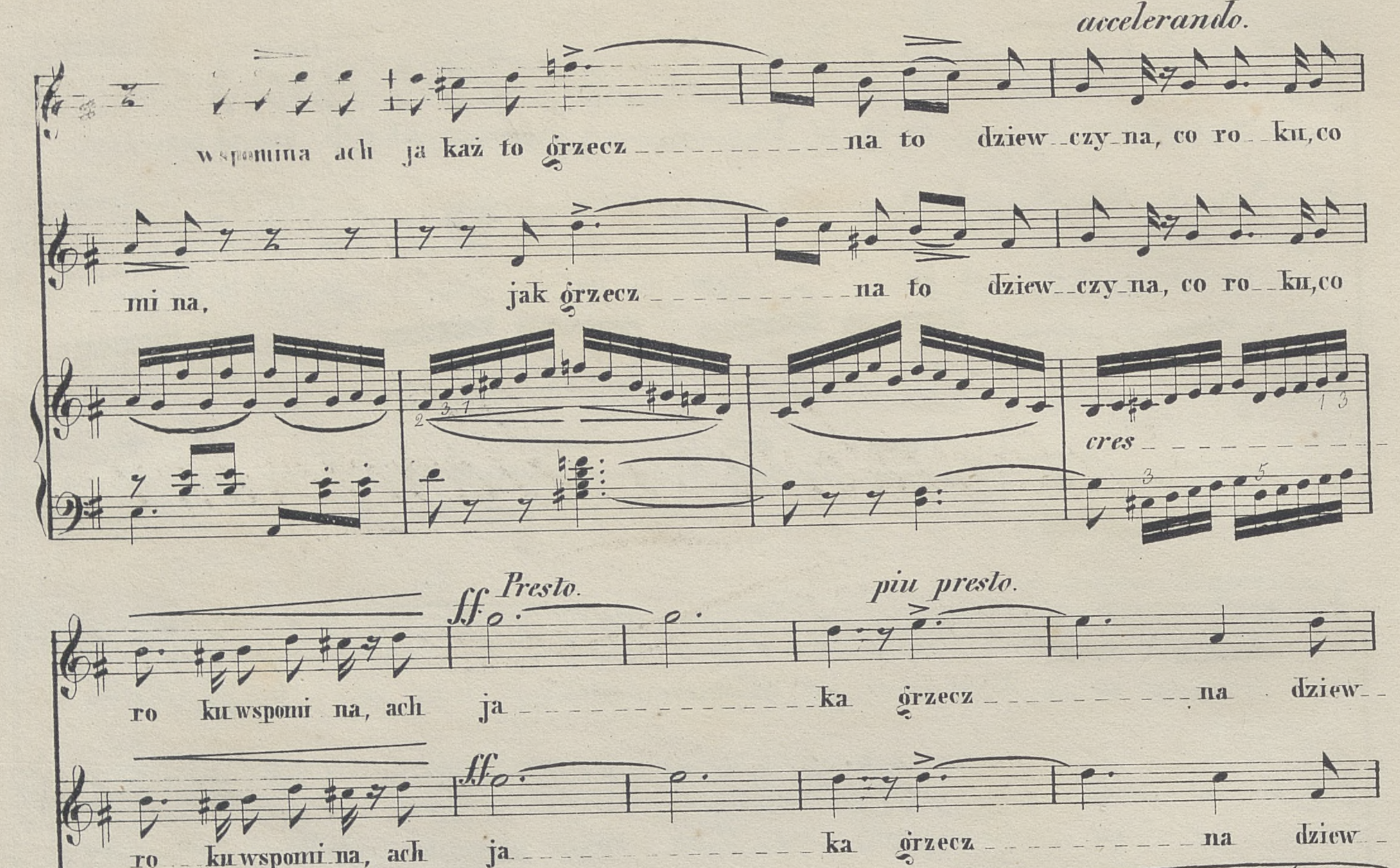

un poco piu lento.
dolente.
Po_tém co mie_sią_ca, po_tém co mie_
a potém co mie_sią_ca spo_cząt_ku al_bo s koń_
fp
ralentando un pocchettino.
sią_ca. Jak do_bra dziewczy_na, jak do_bra dziewczy_na! co miesiąc wspo_
ca.
co miesiąc wspo_
colla parte.
a tempo Imo
_mi_na.
Bie_gą wo_dy wpo_to_ku,
bie_gą, bie_gą wpo_
_mi_na.
Bie_gą wo_dy wpo_to_ku,
bie_gą, bie_gą wpo_

sf.
ralent:
p.
to _ ku, pa _ mięć nie w na _ szej mocy, nie w na _ szej o _ na
to _ ku, pa _ mięć nie w naszej mo _ cy, pa _ mięć nie w na _ szej
sf.
ralentando.
a tempo.
a tempo un poco piu lento.
mo _ cy. Już tylko raz co
mo _ cy.
ra _ len _ tan _ do
ro _ ku, o _ ko _ ło wielkiej _ no _ cy Ach ja _ ka grzeczna dziew _

25

ac — ce — le — ran
czy — na! ach ja — ka grzeczna dziewczy — na co ro — ku cie bie wspo —
co ro — ku wspo — mi — na co ro — ku wspo — mi — na,
ac — ce — le — ran
do
a tempo Allegro.
mi — na co ro — ku ciebie wspo mi — na, już tyl ko co
ja — ka grzeczna dziewczy — na! co rok! co rok!
do
pp
legierissimo.
ro — ku, już tylko co ro — ku, jak grzecz —
pa mięć nie w na — szej mo — cy! pa — mięć nie w na szej mo cy, jak grzecz —
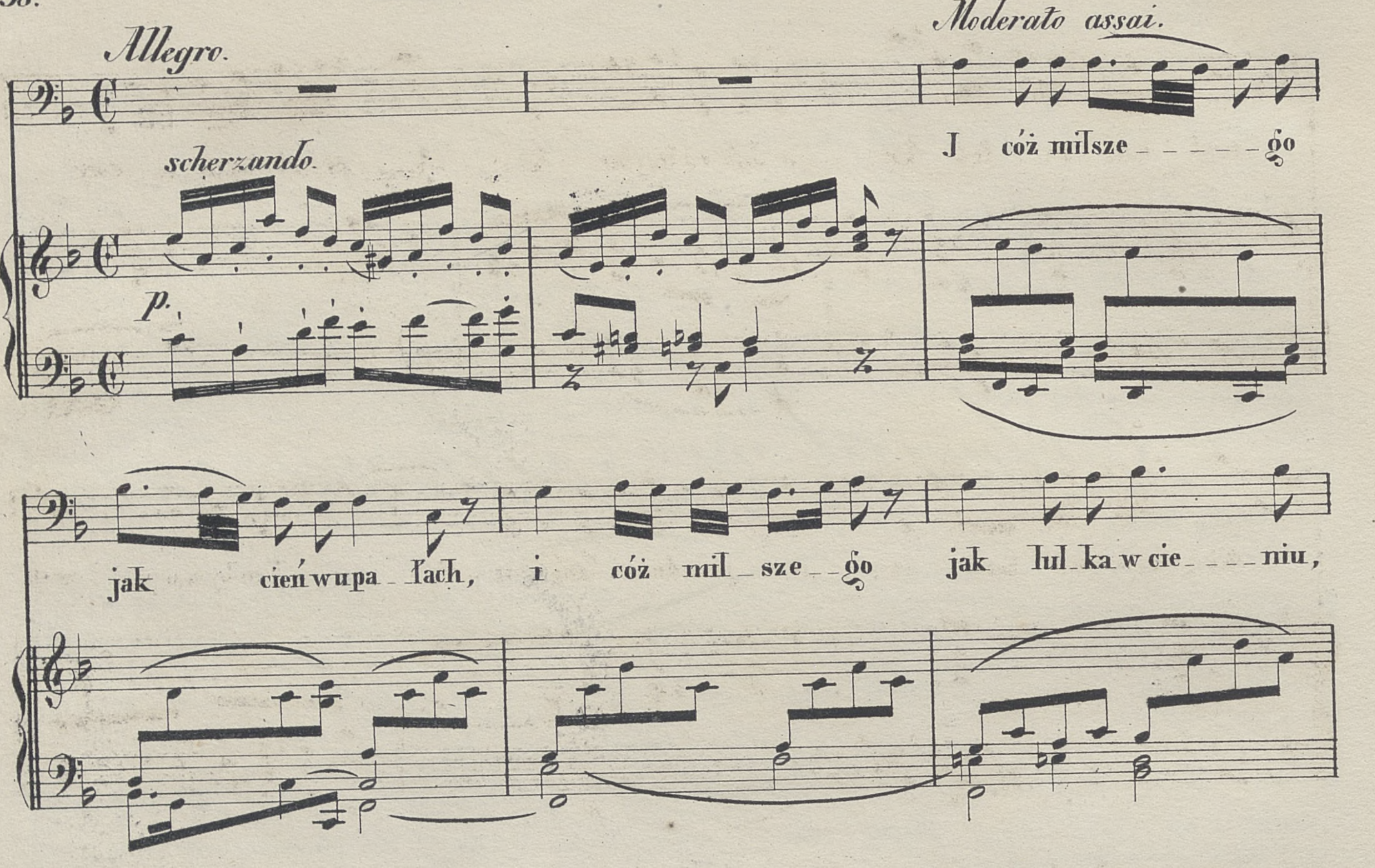

na dziewczy na co ro ku wspomina, ach ja kaź to grzecz
na dziewczyna, co ro ku wspo mi na ja kaź to grzecz
sf
na dziew czyna, juz tylko co ro ku, juz tylko co
na dziew czyna co ro ku co
legierissimo.
ro ku ja ka grzecz na dziewczy na, co ro ku,
ro ku ja ka grzecz na dziewczyna, co ro ku wspo

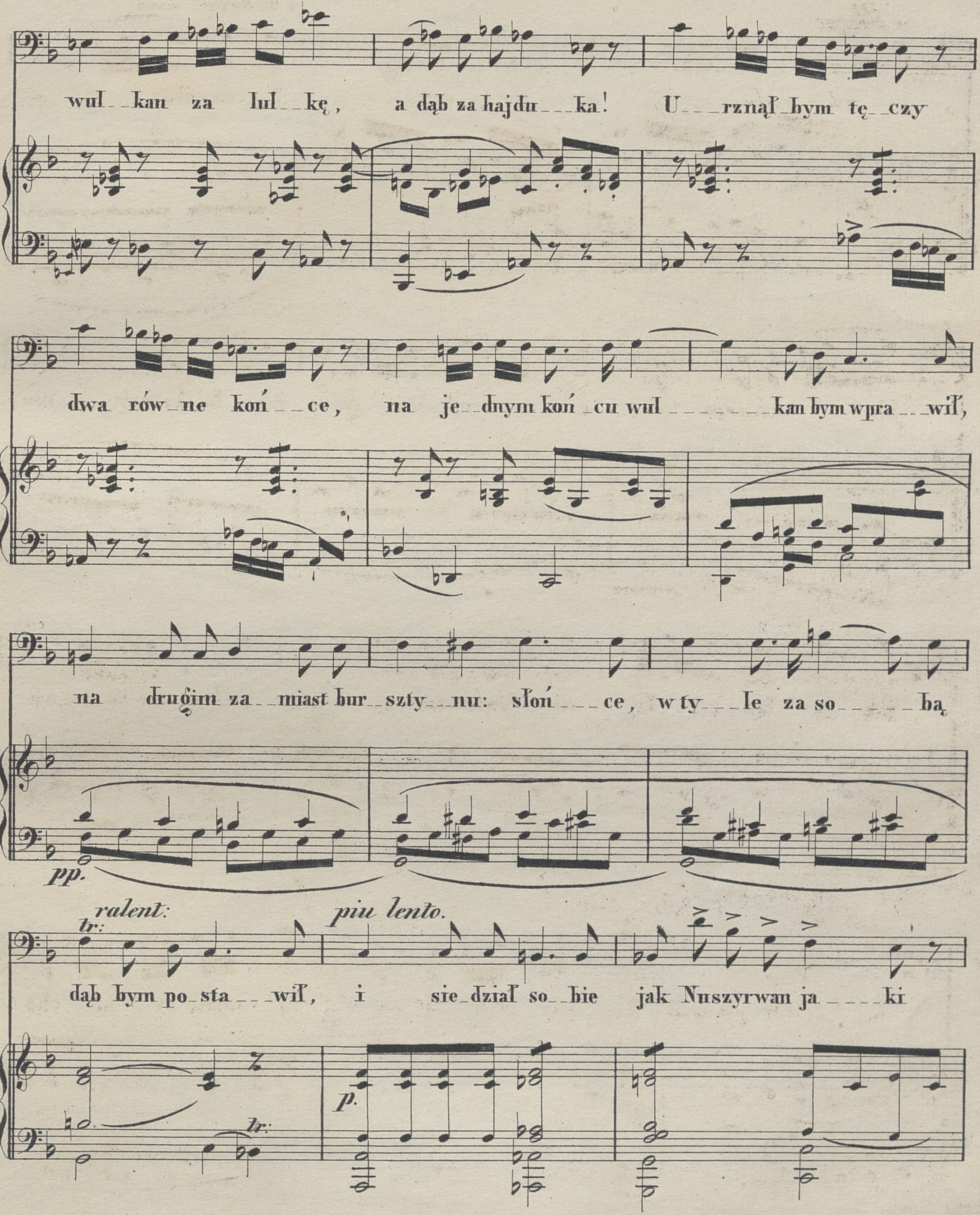

accelerando.
wspomina ach ja każ to grzecz _ na to dziew_czy_na, co ro_ku,co
mi na, jak grzecz _ na to dziew_czy_na, co ro_ku,co
cres
Presto.
piu presto.
ro ku wspomi na, ach ja _ ka grzecz _ na dziew_
ro ku wspomi na, ach ja _ ka grzecz _ na dziew_
cen do
Prestissimo.
czy na.
czy na.

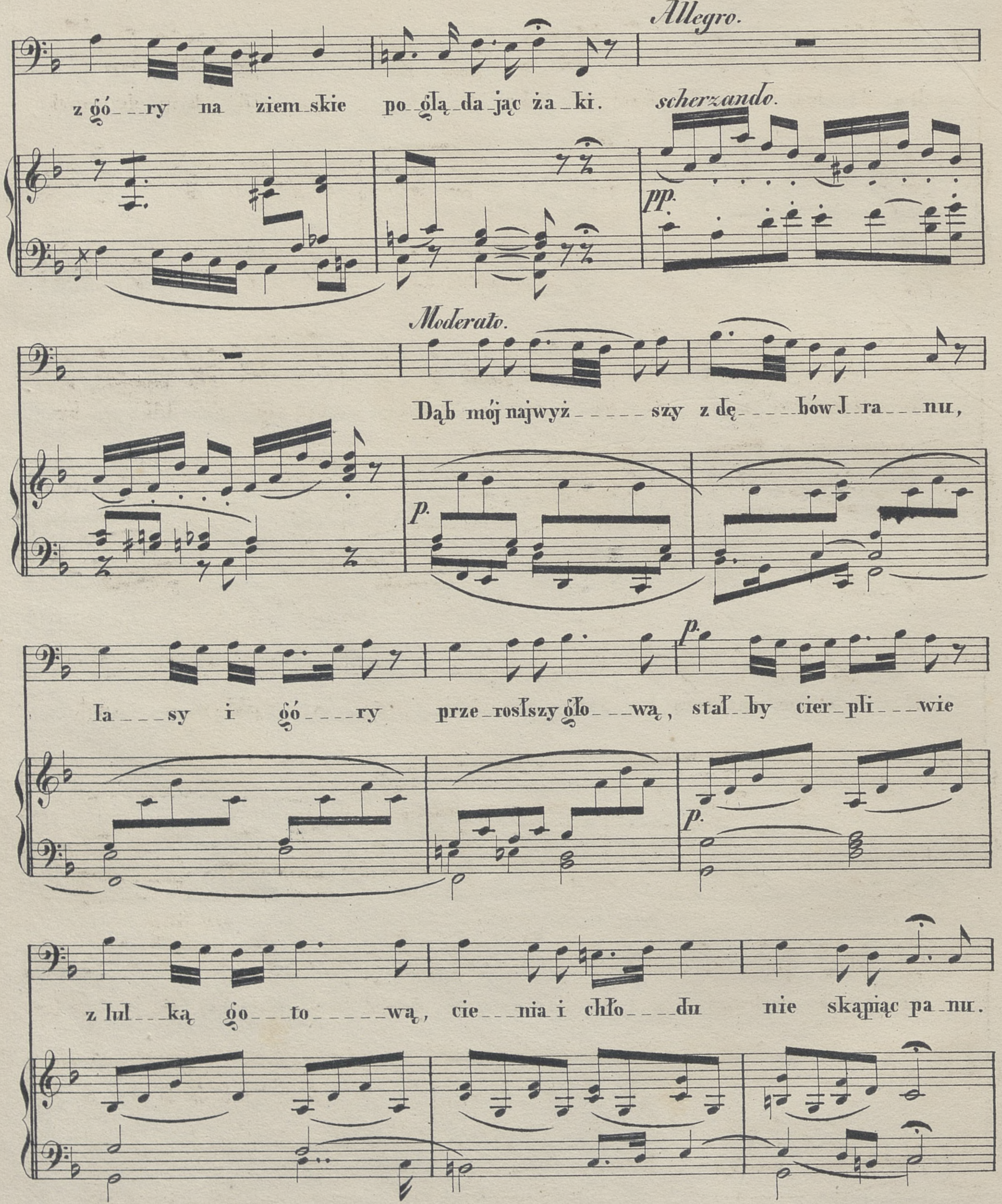
Edwardowi Jaenwiczowi.

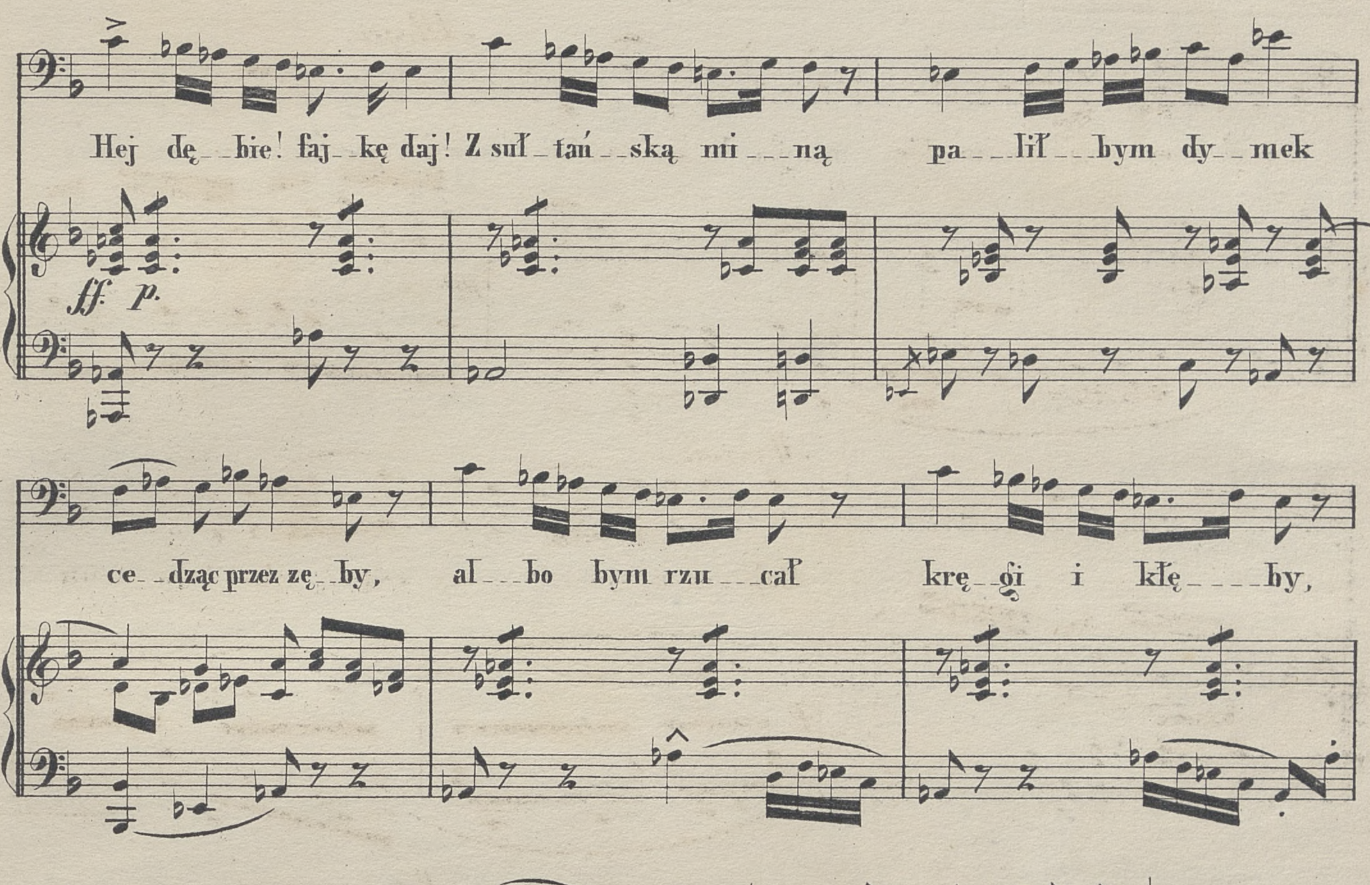
PIEŚŃ WSCHODNIA
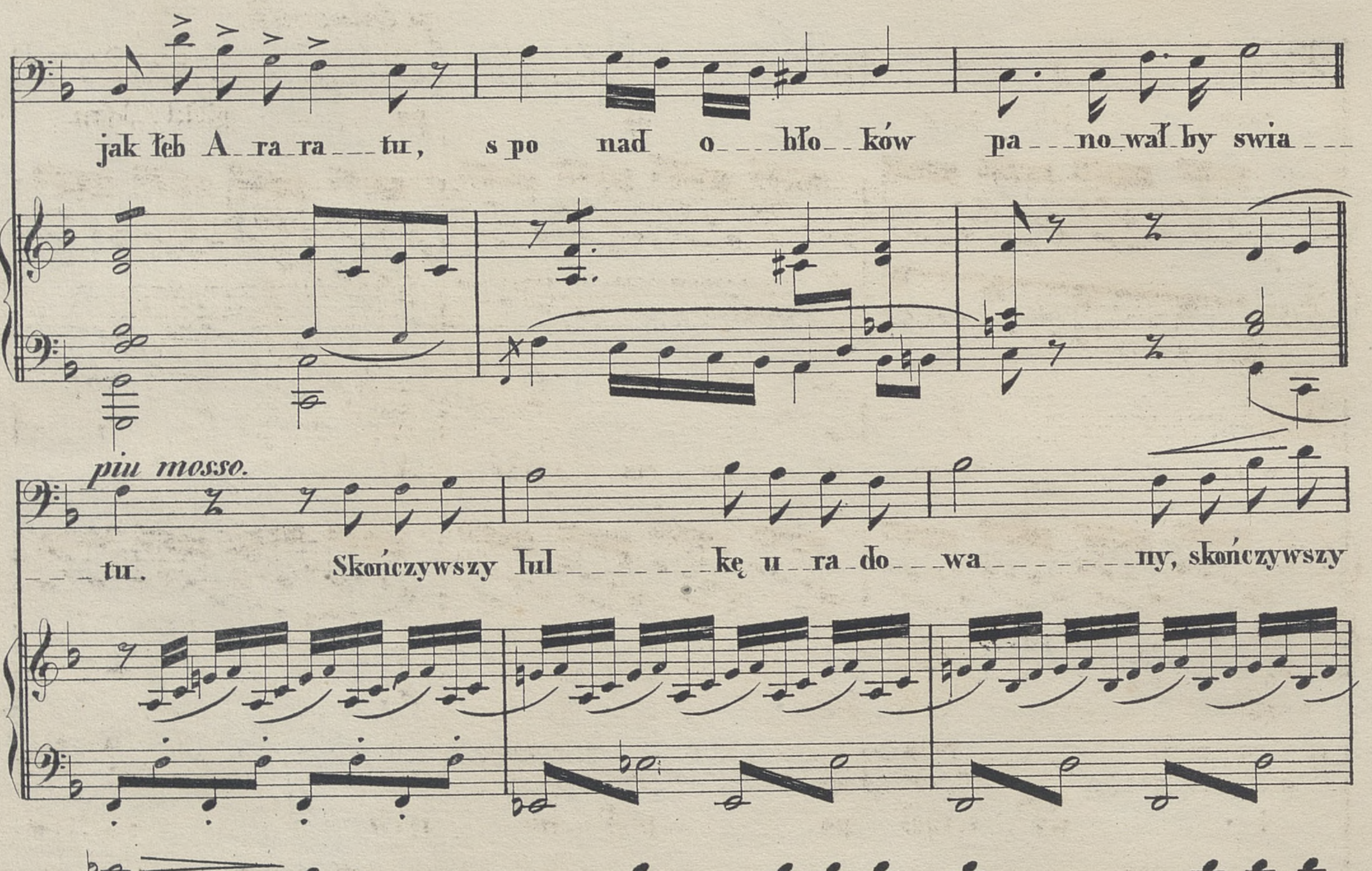
PIEŚŃ WSCHODNIA.
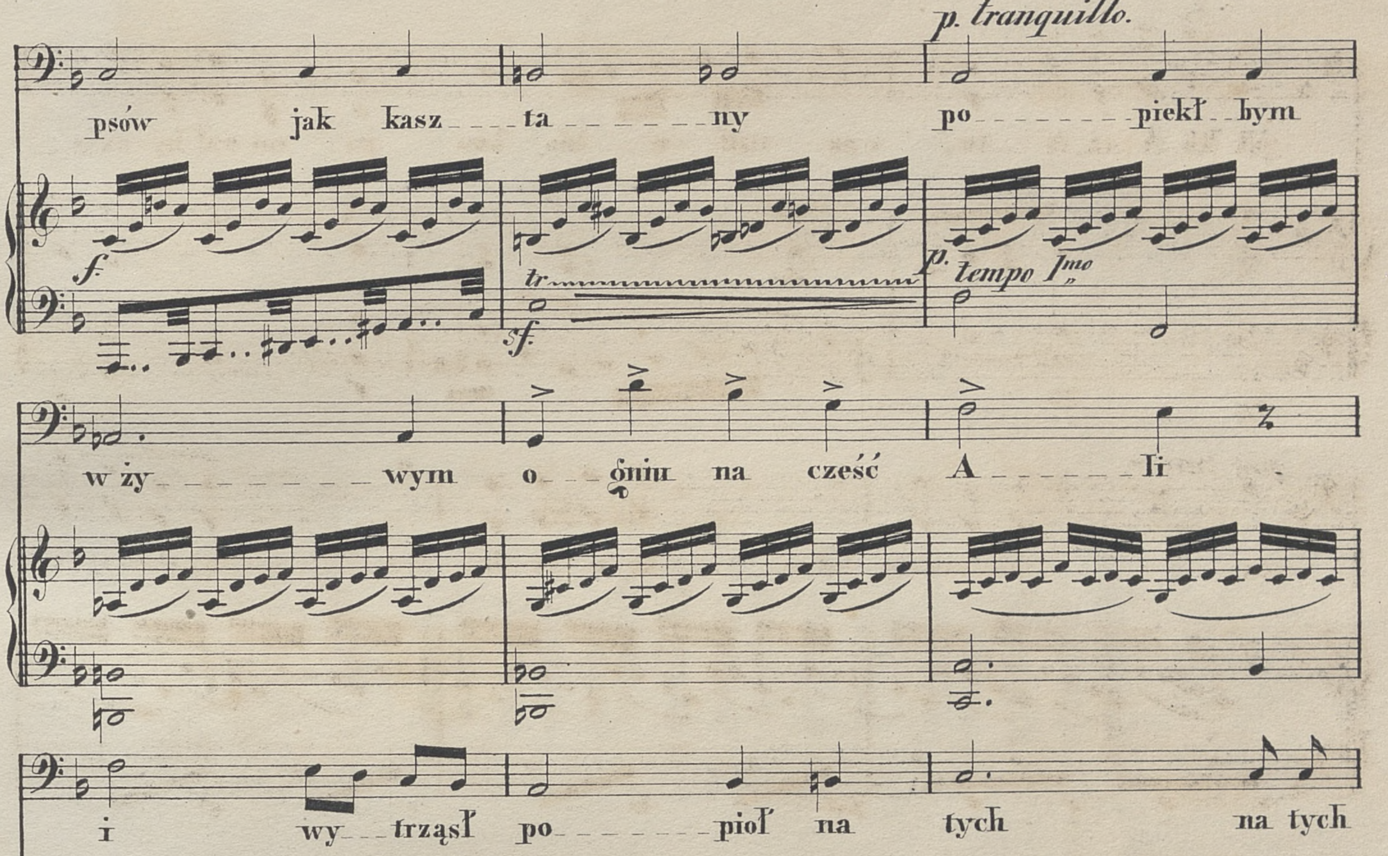

wul_ _kan za lul_ _kę, a dąb za hajdu_ _ _ka! U_ _ _rznął_bym tę_ _czy
dwa rów_ne koń_ _ce, na je_ _dnym koń_cu wul_ _ _ _ _ _ _kan bym wpra_ _ _wił,
na drugim za_ _miast bur_ _szty_ _nu: słoń_ _ _ce, w ty_ _ _le za so_ _ _ _ _bą
pp.
ralent:
piu lento.
dąb bym po_sta_ _ _wił, i sie_dział so_ _bie jak Nuszyrwan ja_ _ _ _ki
p.

Allegro.
z gó_ _ry na ziem_skie po_glą_da_jąc ża_ki.
scherzando.
pp.
Moderato.
Dąb mój najwyż_ _ _ _ _szy z dę_ _ _ _bów J_ra_ _ _nu,
p.
la_ _ _sy i gó_ _ _ _ry prze_rosłszy gło_ _ _wą, stał_by cier_pli_ _ _wie
z lul_ _ką go_ _ _to_ _ _ _ _wą, cie_ _ _nia i chło_ _ _du nie skąpiąc pa_nu.

Hej dę_bie! faj_kę daj! Z suł_tań_ską mi_ną pa_lił_bym dy_mek
ff. p.
ce_dząc przez zę_by, al_bo bym rzu_cał krę_gi i kłę_by,
aż_bym się chmu_rą o_toczył si_ną, a jakbym u_snął
pp.
ralent: piu lento.
tr.
zmor_do_wa_ny skwa_rem dąb by ko_ma_ry o_ganiał ko_na_rem. Mój bia_ły tur_ban
tr.
p.

jak łeb A_ra_ra___tu, s po nad o___bło__ków pa___no_wał by swia___
piu mosso.
___tu. Skończywszy lul_______kę u_ra_do__wa_______ny, skończywszy
lul______kę u_ra_do___wa___ny, do pó_ty dął__bym, do pó_ty
cres
dmu__chał, do pó_ty ża___rem, po_pio_łem bu___chał, aż Fran_ci_sta_mi
cen
do

p. tranquillo.
psów jak kasz___ta______ny po______piekł__bym
f
sf
tr
p. tempo Imo
w żywym o__gniu na cześć A______li
i wy__trząsł po______pioł na tych na tych
co zo___sta
8
pp.
ff.

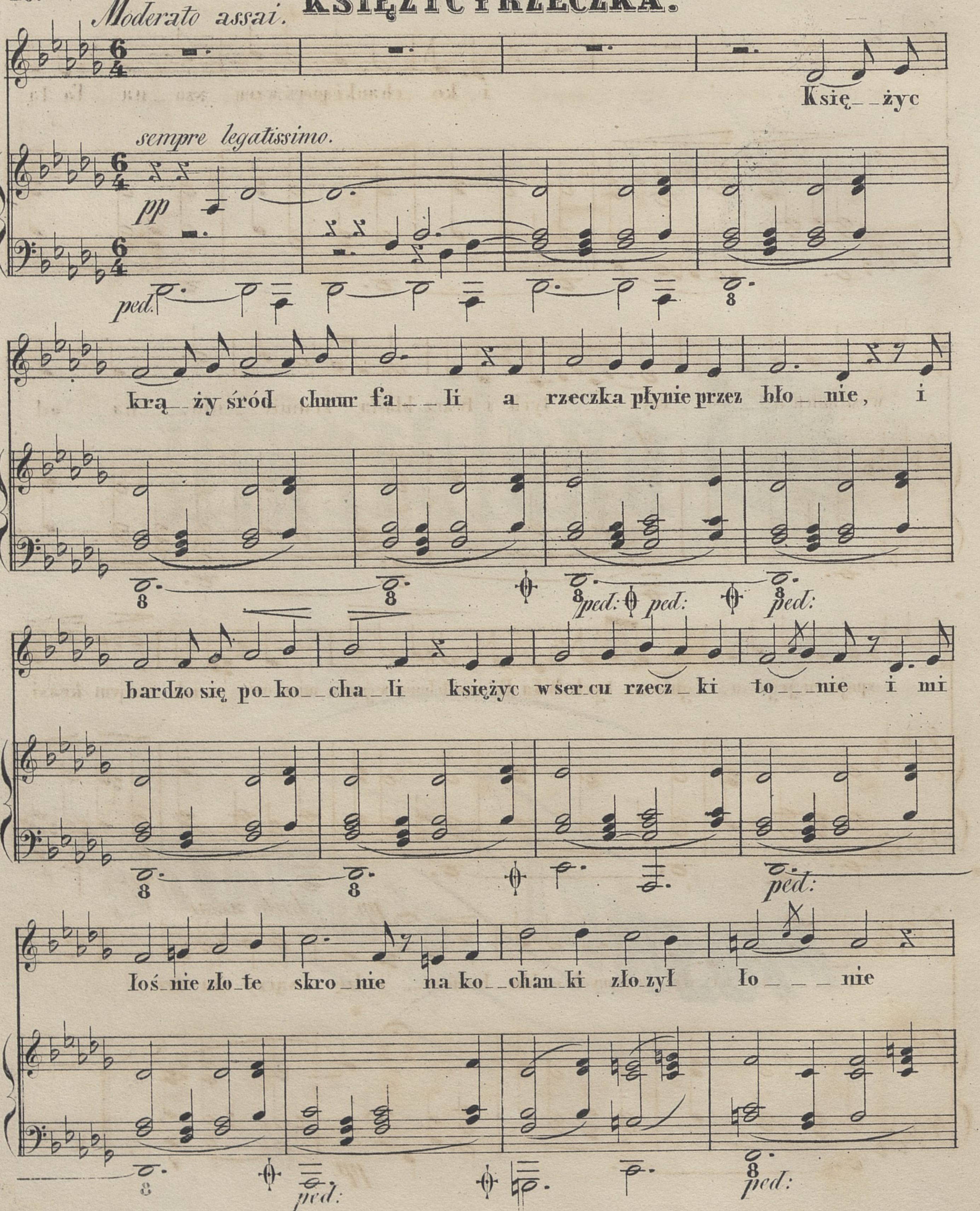
Achillesowi Józefowi

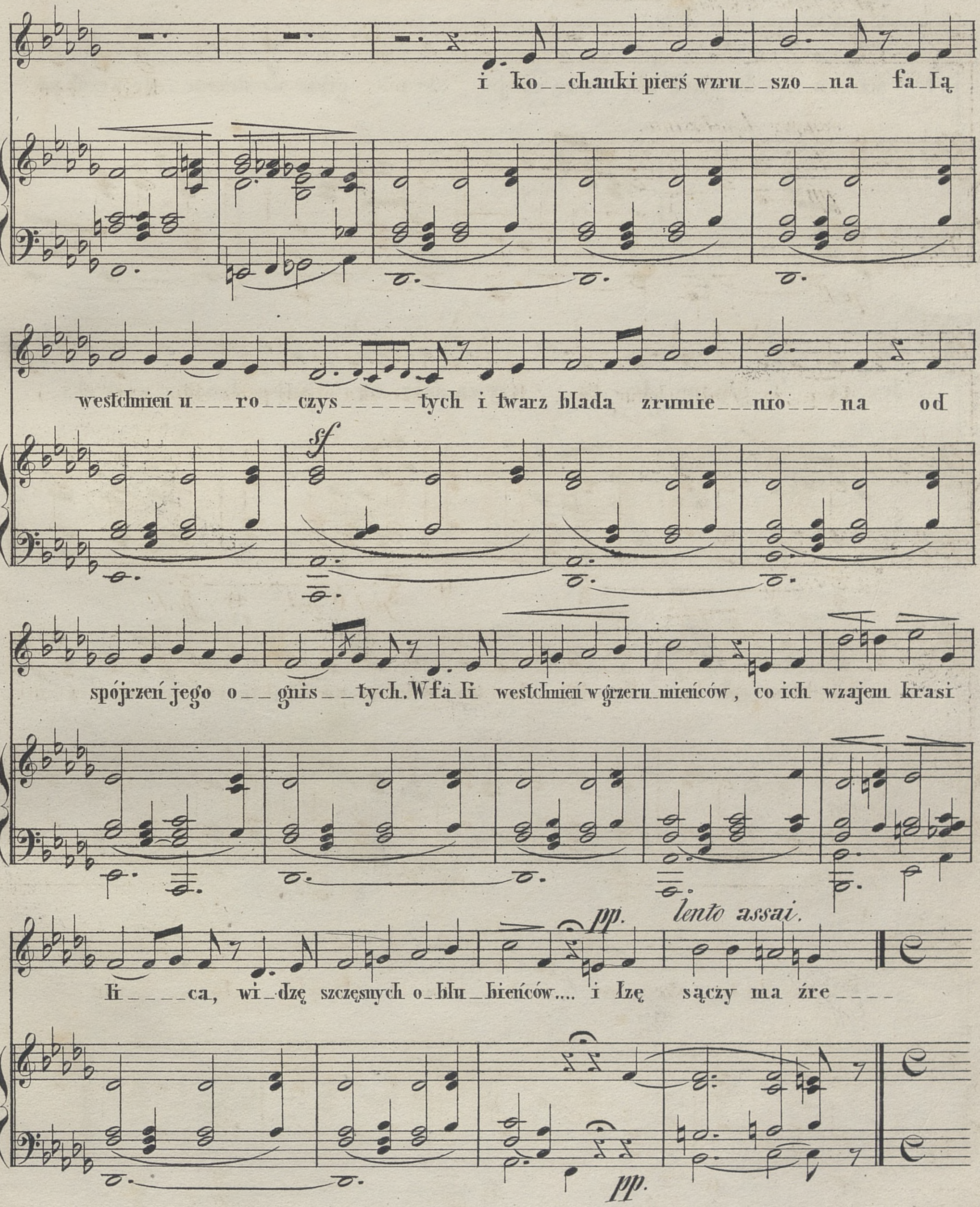
Bonoldiemu.

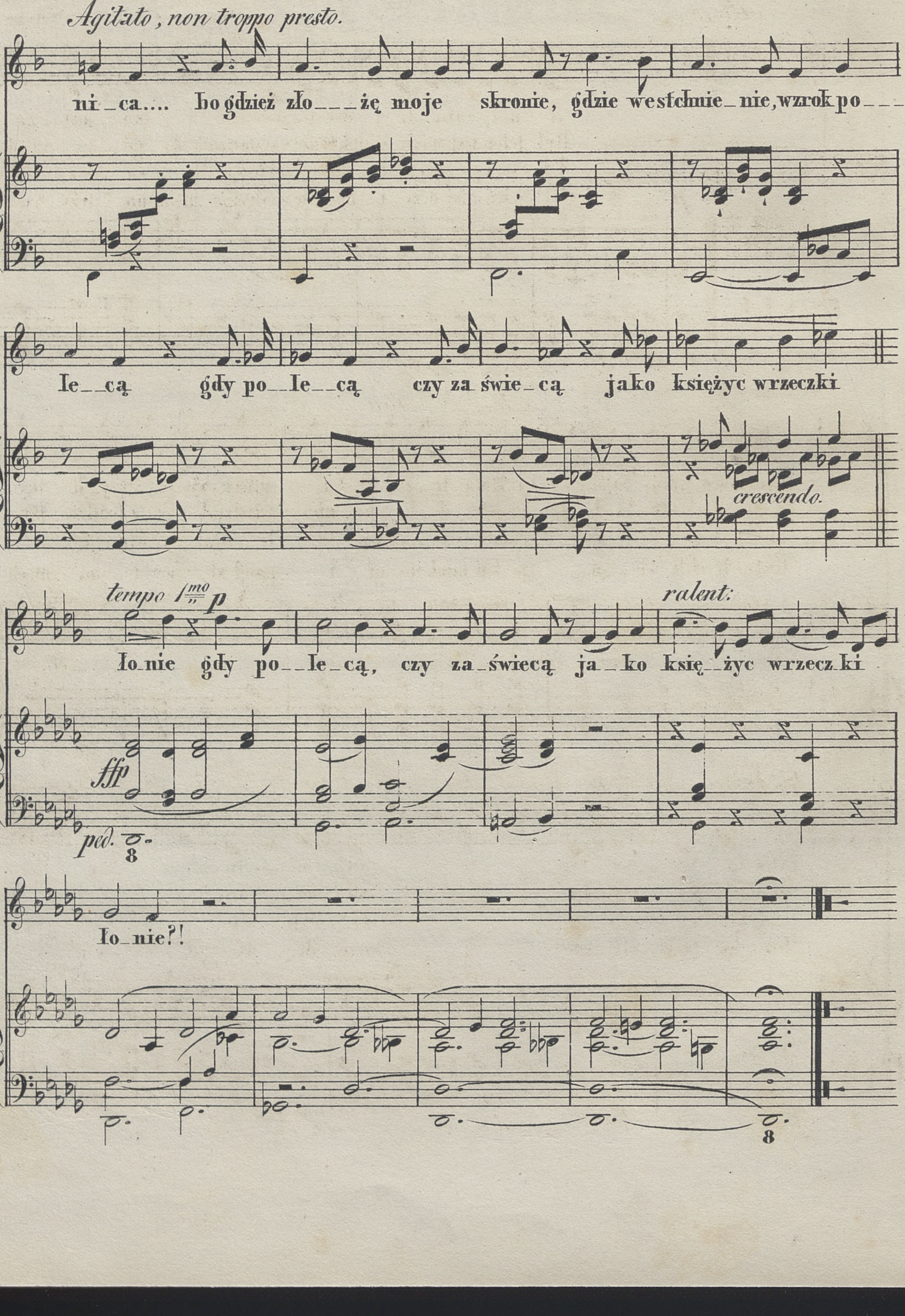
PIOSNKI ROZMAITE

16

KSIĘŻYC i RZECZKA.

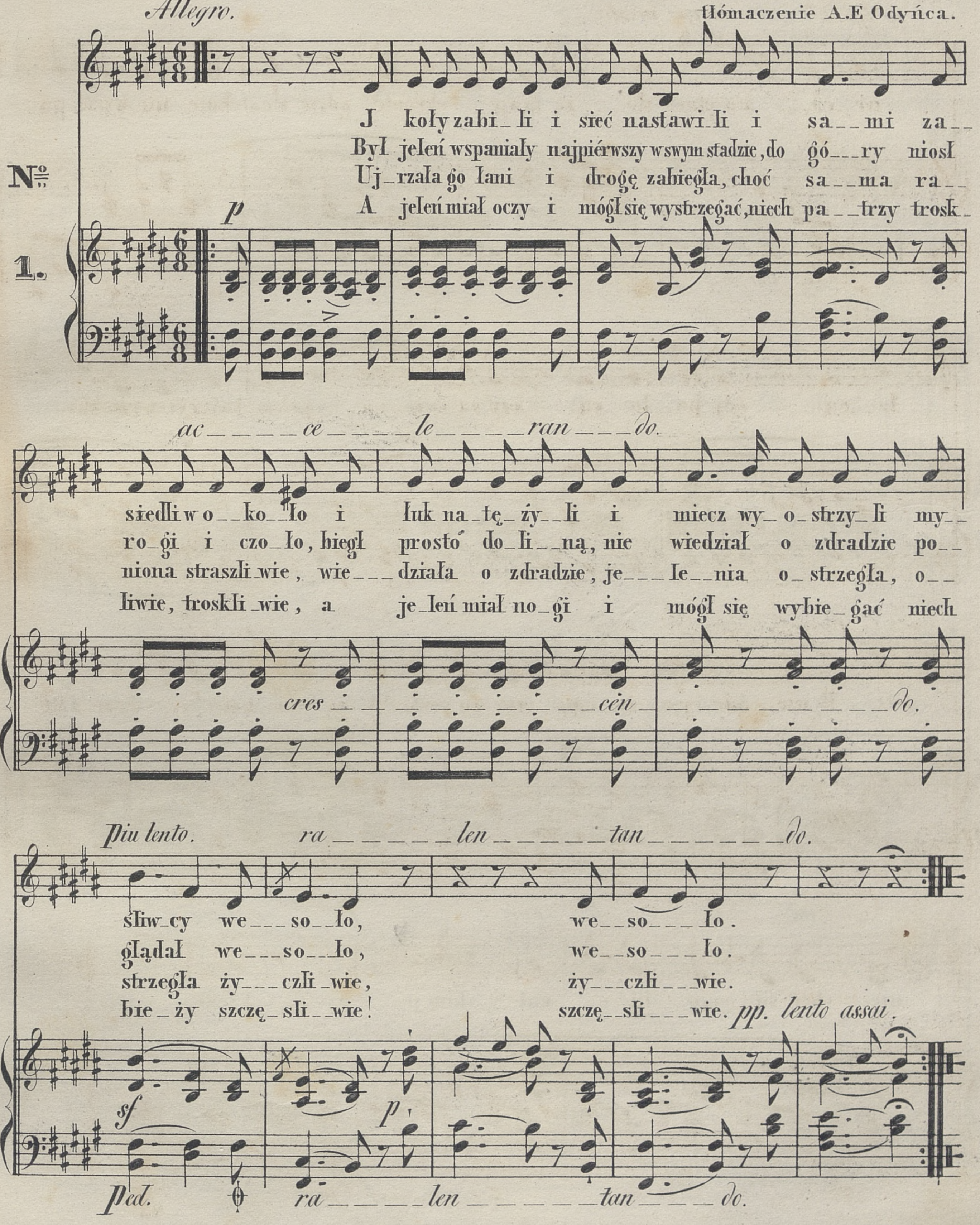

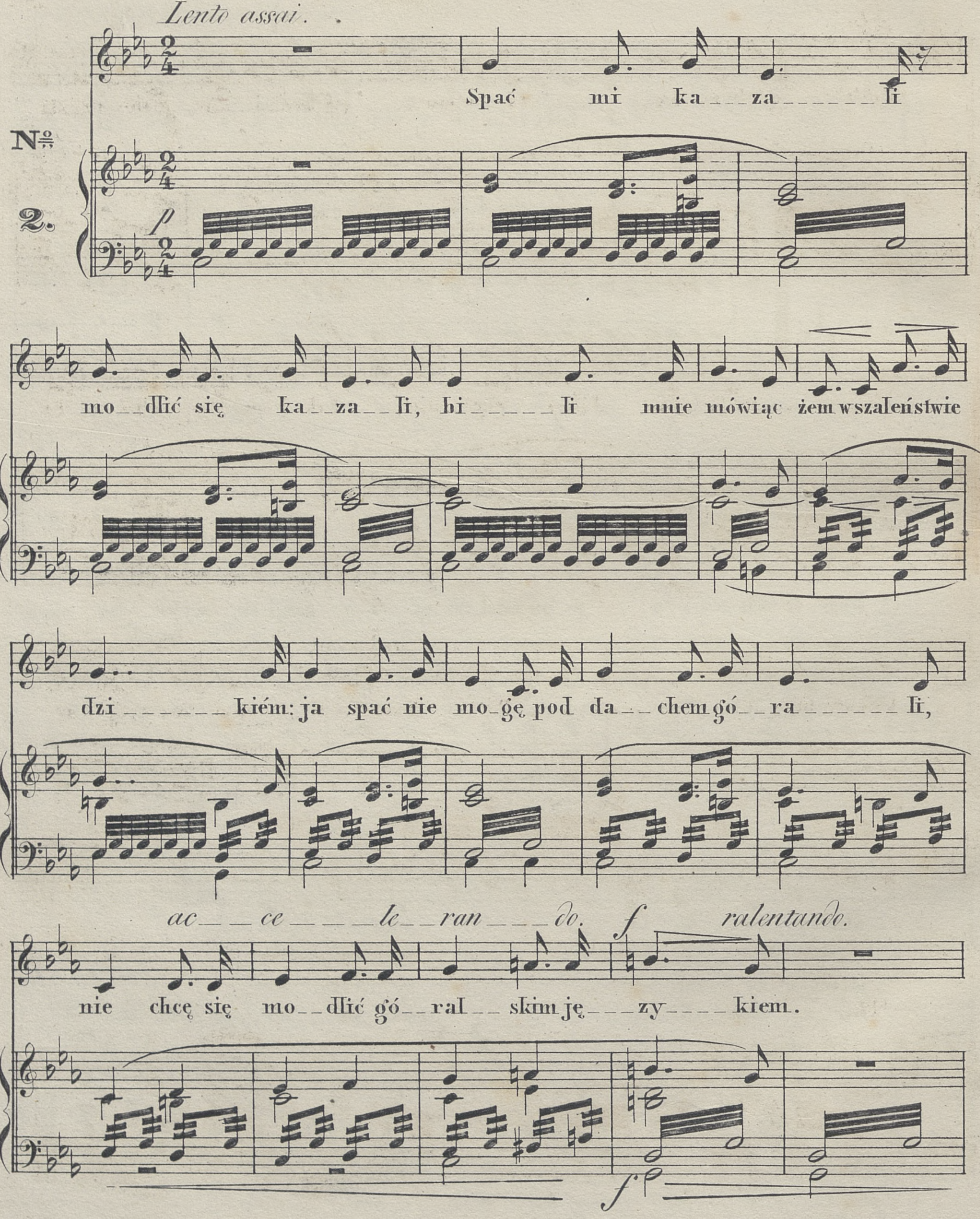

i ko__chanki pierś wzru__szo__na fa_lą
westchnień u__ro__czys____tych i twarz blada zrumie__nio___na od
sf
spójrzeń jego o__gnis__tych. W fa_li westchnień w grzeru_mieńców, co ich wzajem krasi
pp. lento assai.
li___ca, wi_dzę szczęsnych o_blu_bieńców.... i łzę sączy ma źre___
pp.

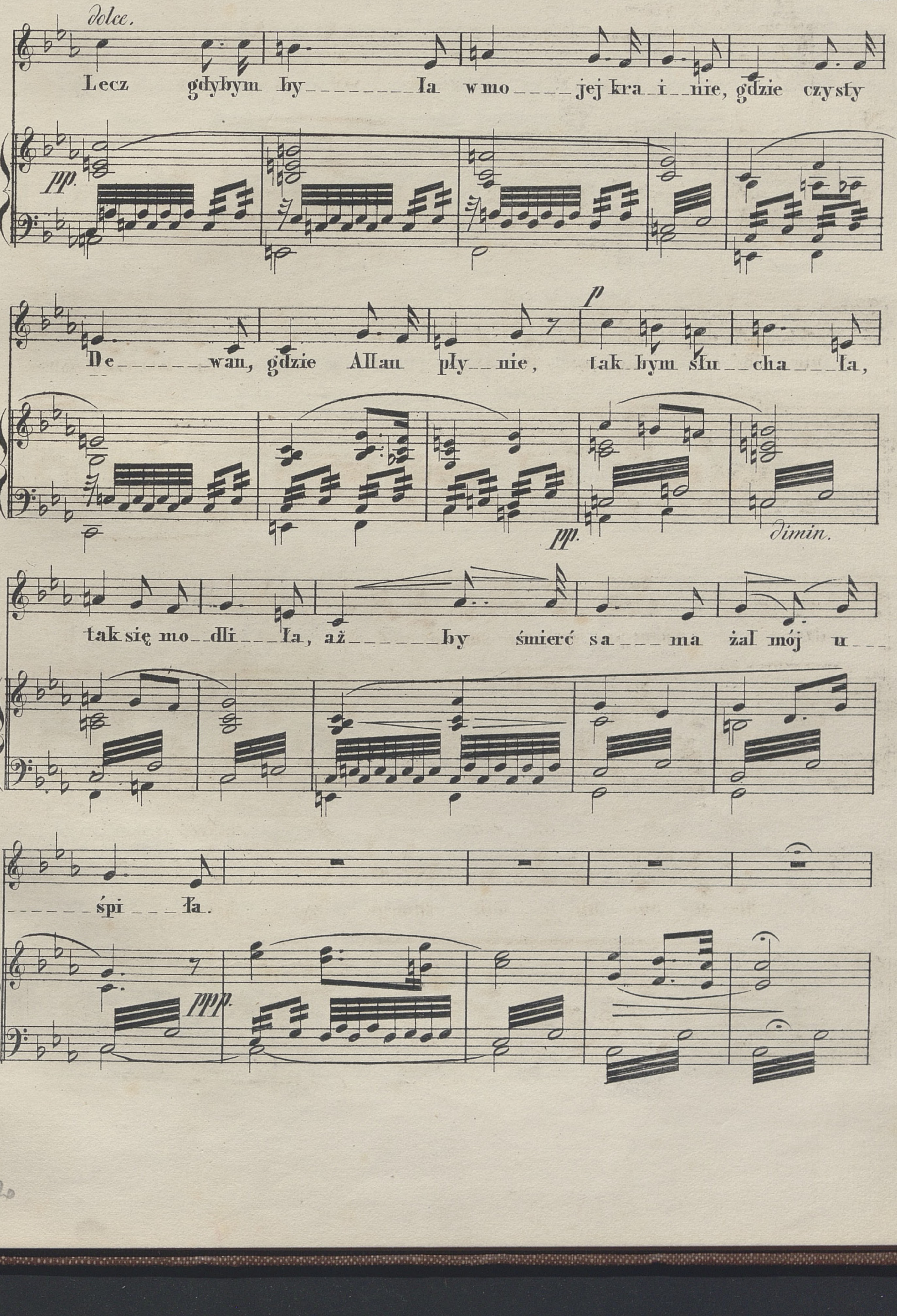

Agitato, non troppo presto.
ni_ca.... bo gdzież zło___żę moje skronie, gdzie westchnie_nie, wzrok po___
le__cą gdy po__le__cą czy za świe_cą jako księżyc wrzeczki
crescendo.
tempo 1mo p
ralent:
ło_nie gdy po__le_cą, czy za_świecą ja_ko księ_życ wrzecz_ki
ffp
ped. 8
ło_nie?!
8

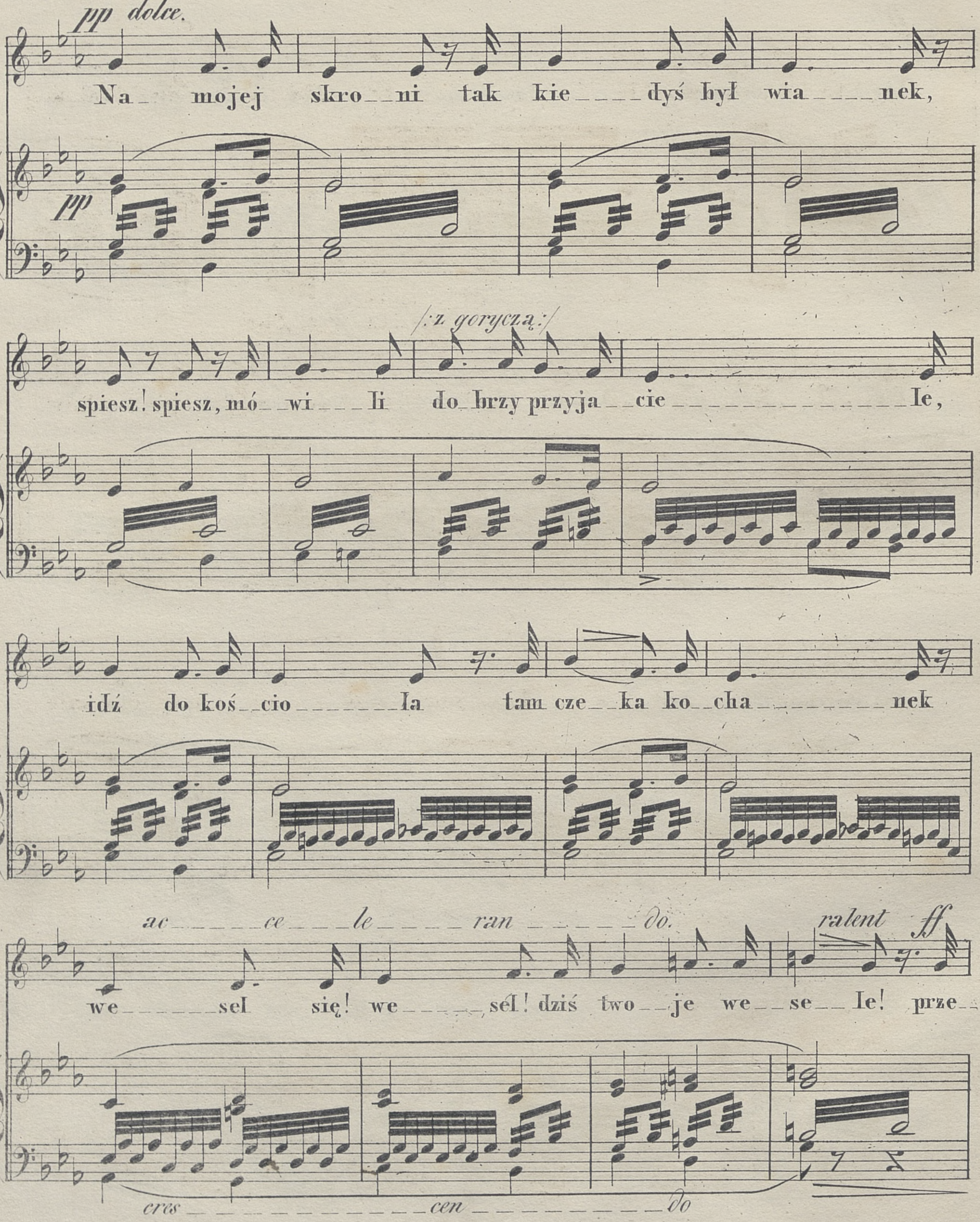
PIOSNKI OBŁĄKANEJ.

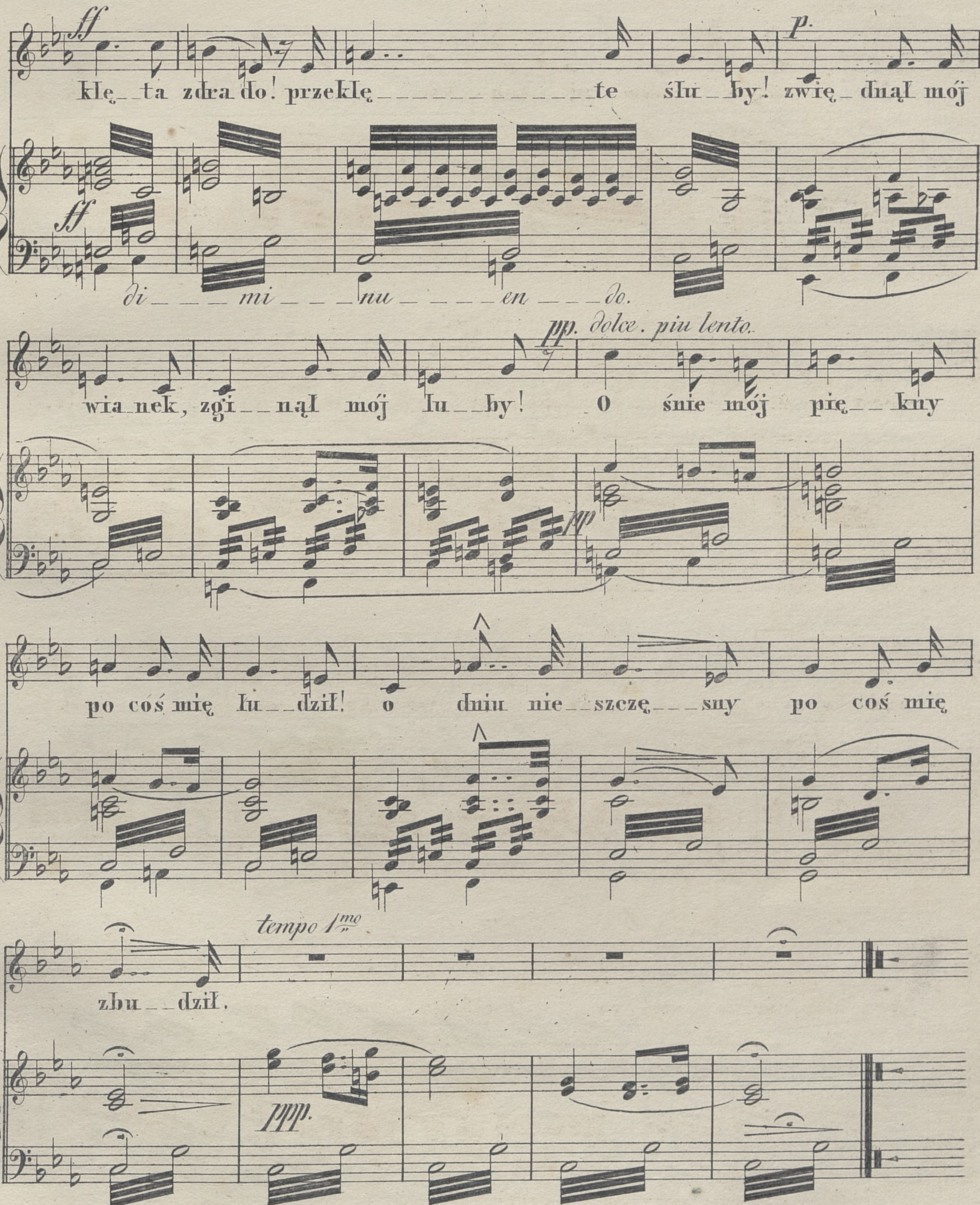
z DZIEWICY JEZIORA Walter-Skotta.
Tłómaczenie A.E Odyńca.

Lento assai.
Nº 2.
Spać mi ka_za_li
mo_dlić się ka_za_li, bi_li mnie mówiąc żem w szaleństwie
dzi_kiém: ja spać nie mogę pod da_chem gó_ra_li,
ac_ce_le_ran_do. f ralentando.
nie chcę się mo_dlić gó_ral_skim ję_zy_kiem.
p
f

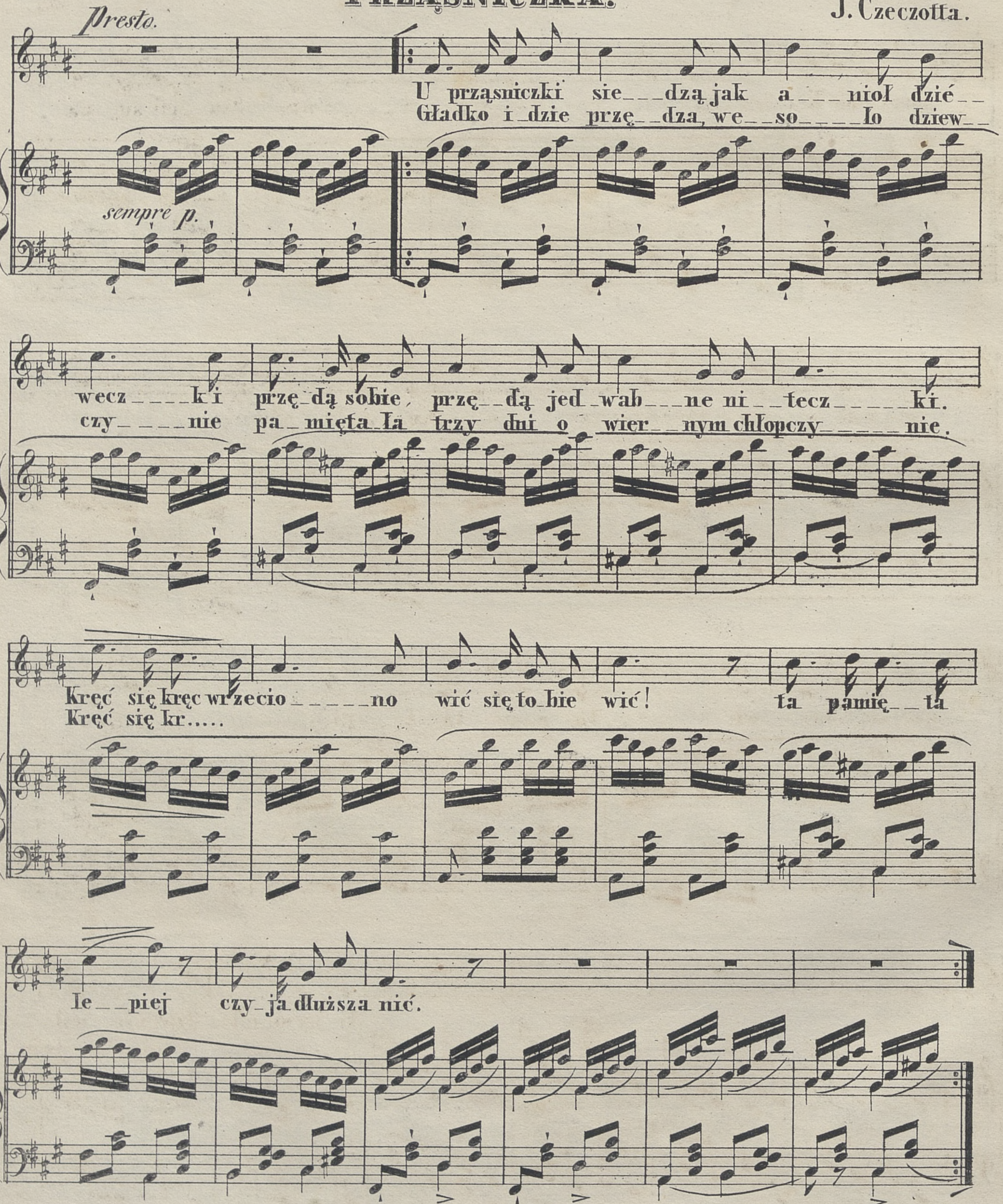

dolce.
Lecz gdybym by_ _ _ _ _ _ _ła w mo_ _ _ _jej kra_i_ _nie, gdzie czysty
pp.
De_ _ _ _ _ _ _wan, gdzie Allan pły_ _nie, tak bym słu_ _cha_ _ _ła,
p
pp.
dimin.
tak się mo_ _dli_ _ _ła, aż_ _ _ _ _ _by śmierć sa_ _ _ma żal mój u_ _ _
_ _ _ _ _śpi_ _ _ła.
ppp.

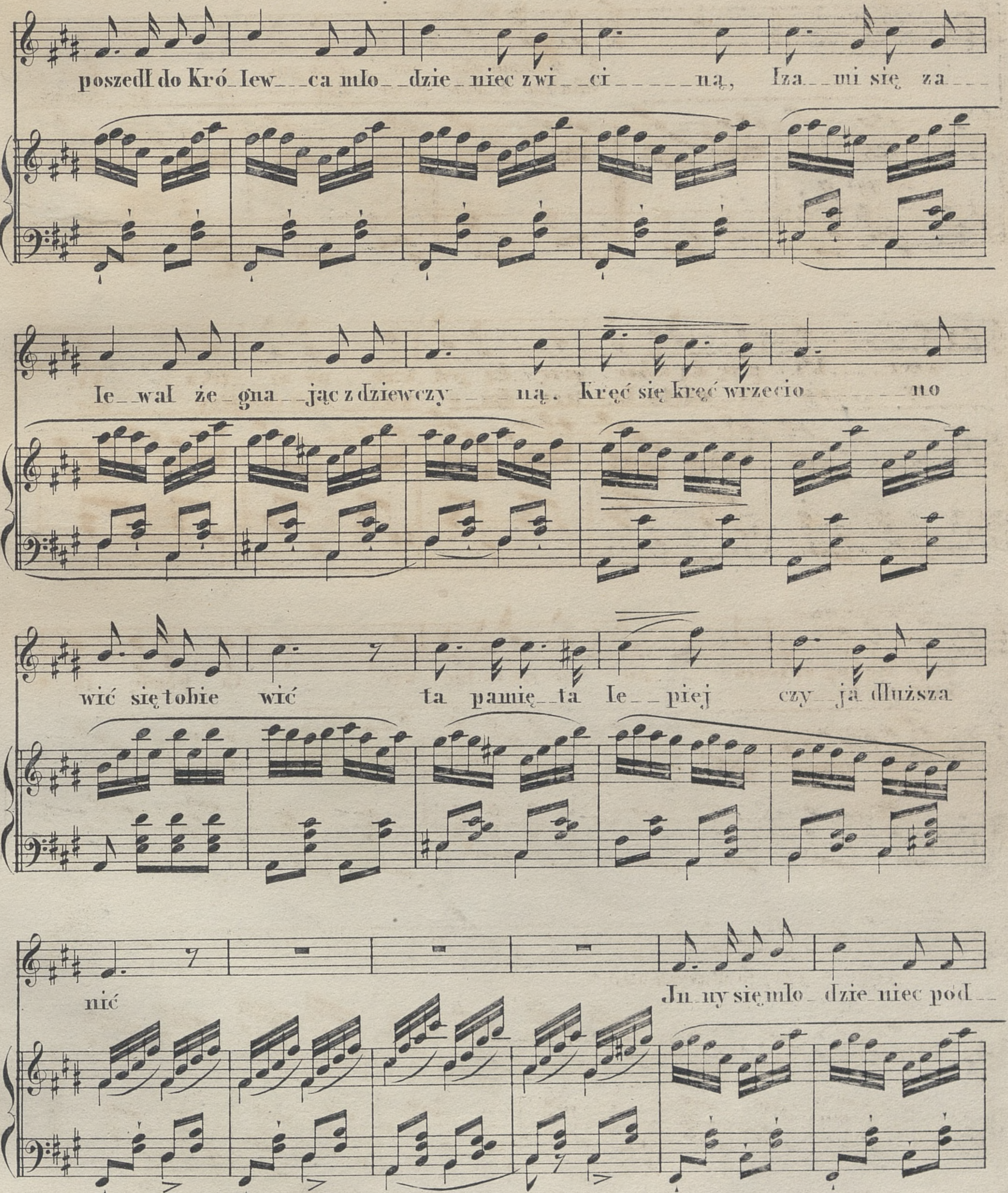

pp dolce.
Na_ mojej skro__ni tak kie___dyś był wia____nek,
pp
(: z goryczą :)
spiesz! spiesz, mó__wi__li do_brzy przyja__cie______________le,
idź do koś__cio_______ła tam cze__ka ko__cha________nek
ac______ce___le____ran_____do.
ralent
ff
we______sel się! we_____sél! dziś two__je we__se__le! prze__
cres_____________cen__________do

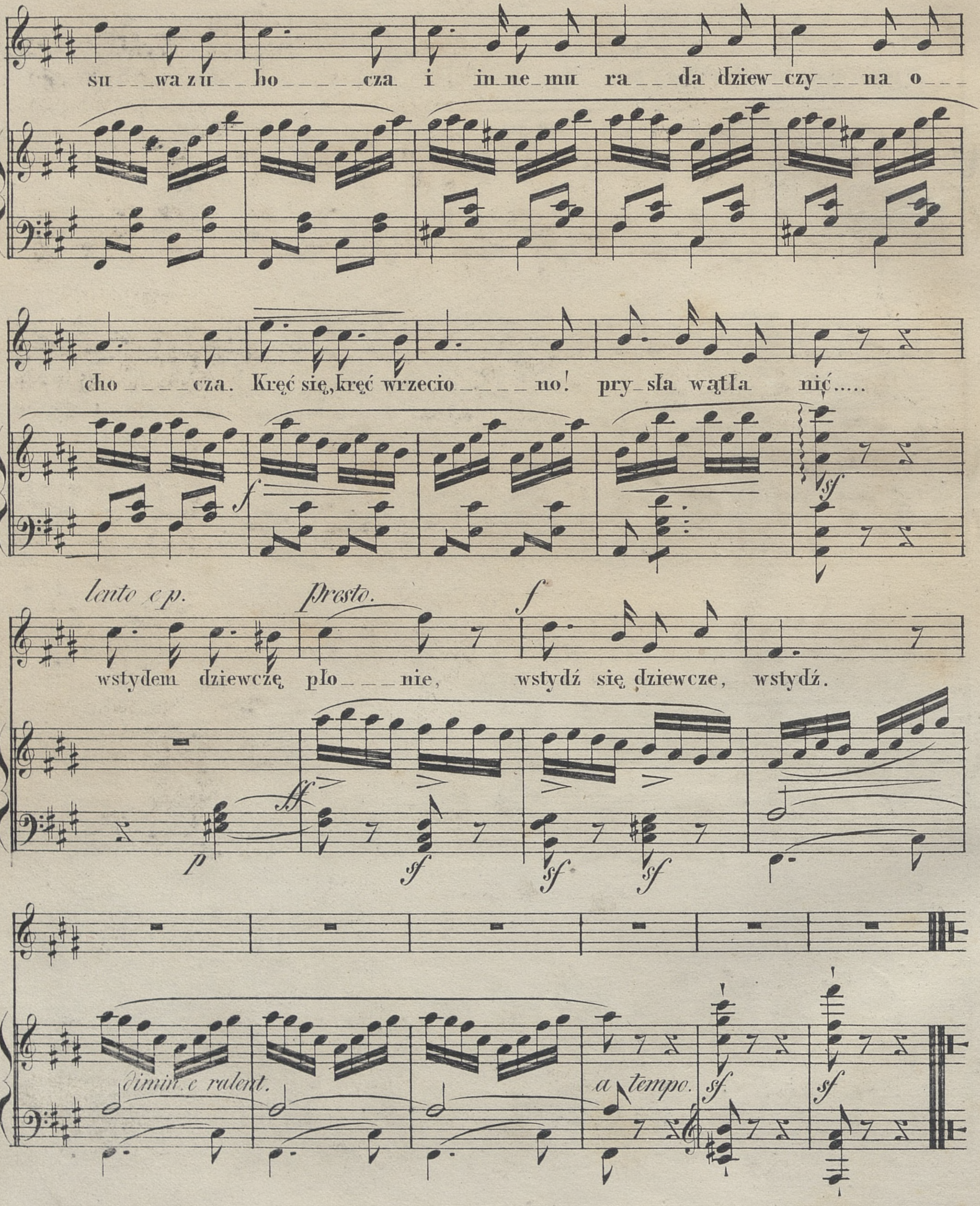

ff
klę_ta zdra_do! przeklę_te ślu_by! zwię_dnął mój
p.
ff
di_mi_nu_en_do.
wia_nek, zgi_nął mój lu_by! O śnie mój pię_kny
pp. dolce. piu lento.
pp
po coś mię lu_dził! o dniu nie_szczę_sny po coś mię
zbu_dził.
tempo 1mo
ppp.

PRZĄŚNICZKA.

J. Czeczotta.

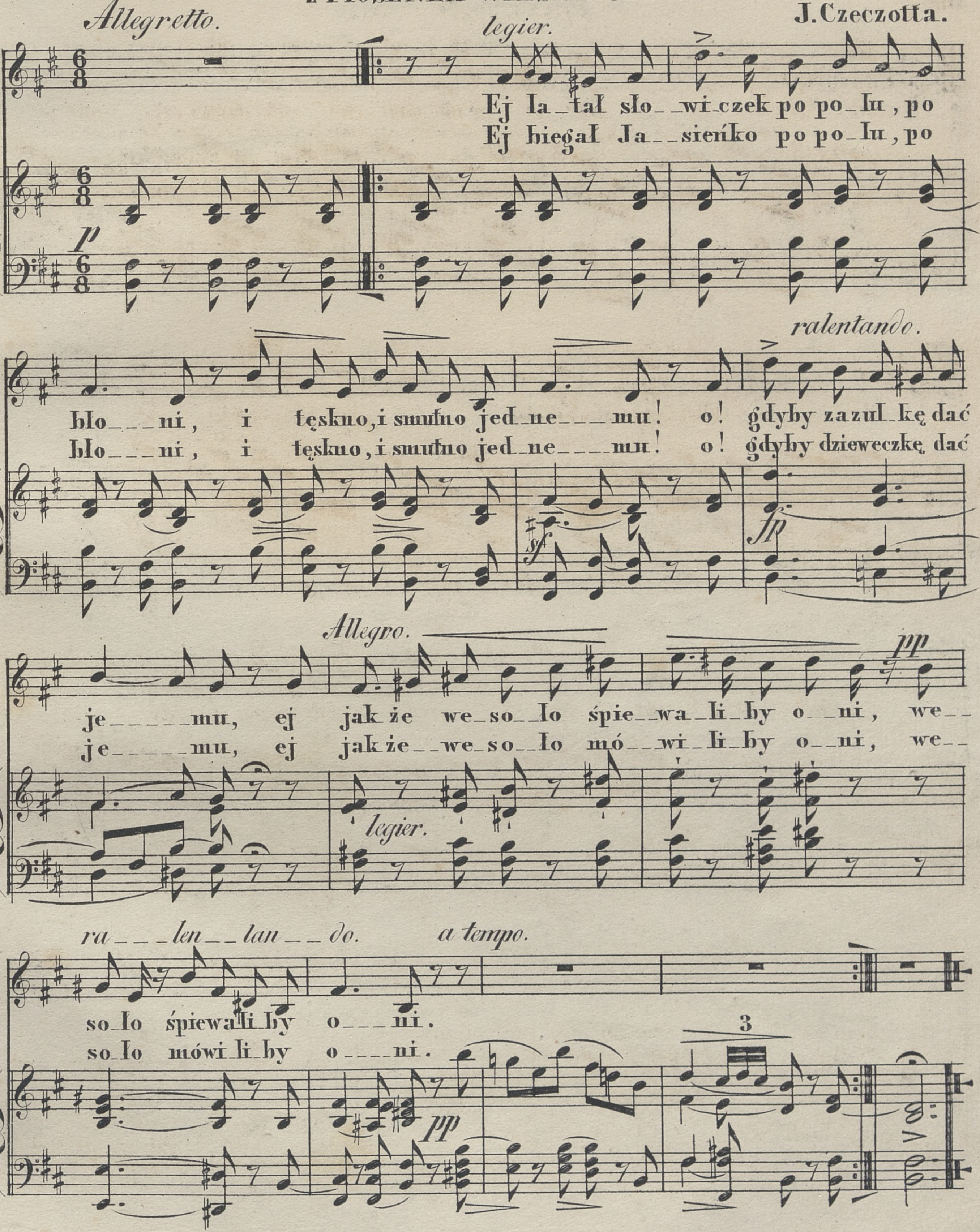

poszedł do Kró_lew_ _ca mło_ _dzie_niec zwi_ _ci_ _ _ _ _ną, Iza_ _mi się za_ _ _
le_wał że_gna_ _jąc z dziewczy_ _ _ _ną. Kręć się kręć wrzecio_ _ _ _ _ _no
wić się tobie wić ta pamię_ta le_ _piej czy_ja dłuższa
nić
Jn_ny się mło_dzie_niec pod_ _

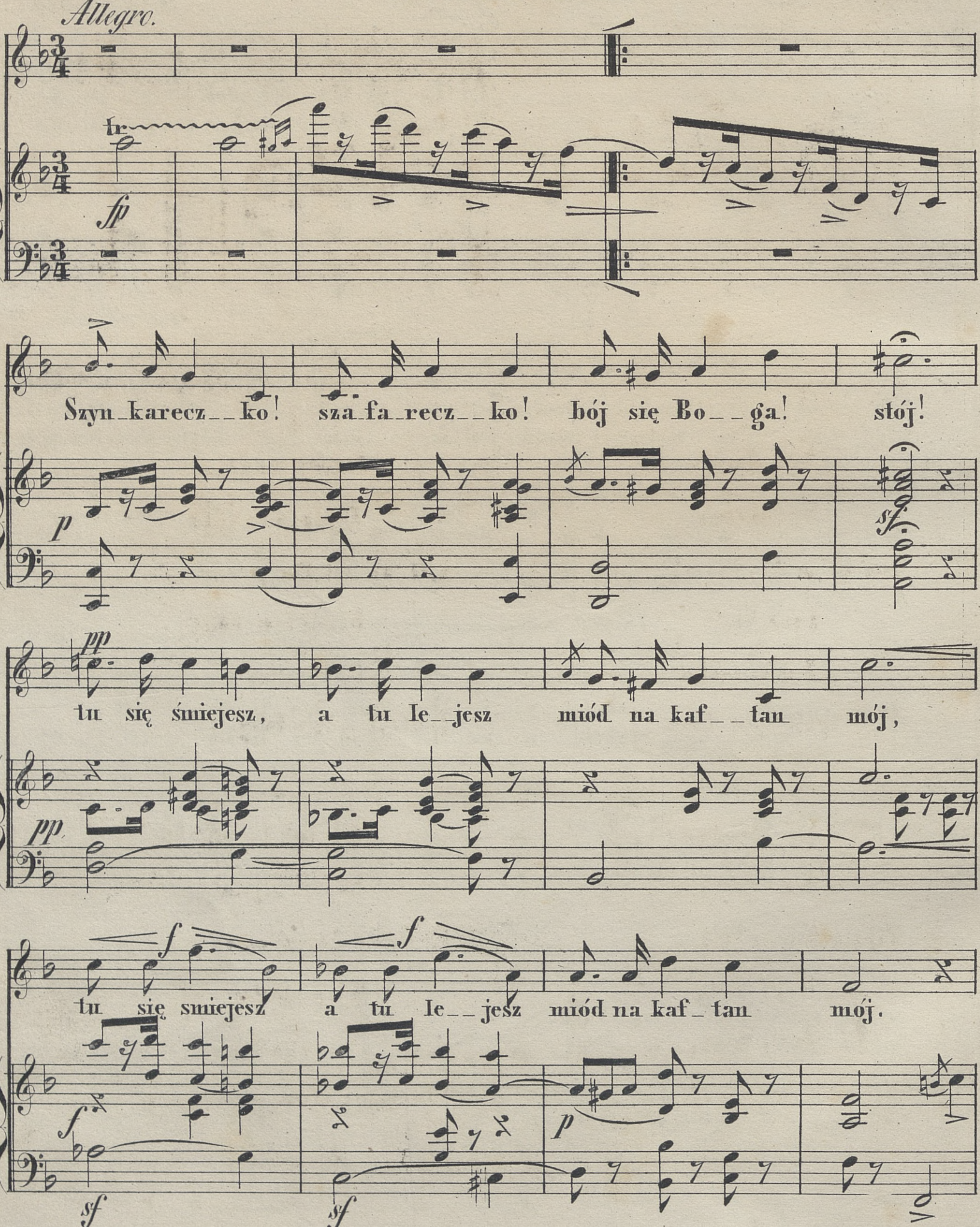

su_ _ _wa zu_ _ _bo_ _ _ _ _ _cza i in_ne_mu ra_ _ _da dziew_czy_ _ _na o_ _ _
cho_ _ _ _ _cza. Kręć się, kręć wrzecio_ _ _ _no! pry_sła wątła nić.....
lento e p.
Presto.
wstydem dziewczę pło_ _ _ _nie, wstydź się dziewcze, wstydź.
dimin. e ralent.
a tempo.
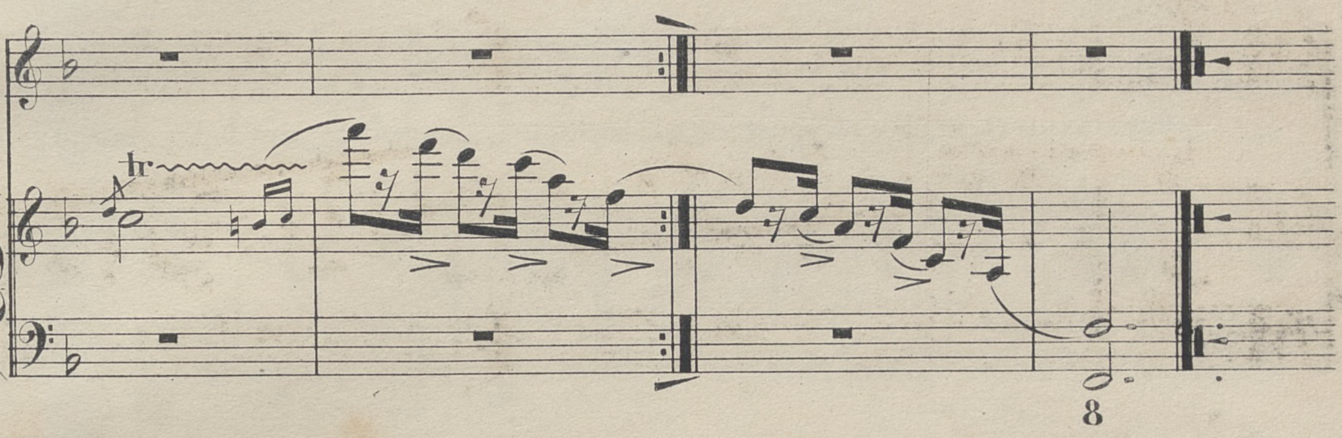
z PIOSENEK WIEŚNIACZYCH.

J. Czeczotta.

HULANKA.

Allegro.
Szyn_karecz__ko! sza_fa_recz__ko! bój się Bo__ga! stój!
tu się śmiejesz, a tu le__jesz miód na kaf__tan mój,
tu się smiejesz a tu le__jesz miód na kaf_tan mój.

2.

Nie daruję,
Wycałuję,
Jakie oczko, brew!
Lica białe,
Ząbki małe,
Hej spali mię krew.

3.

Cóż tam bracie
Tak dumacie?
Pij no Kumie! pij!
Hola! hola!
Jeźli wola,
Lej nam jeszcze, lej!

4.

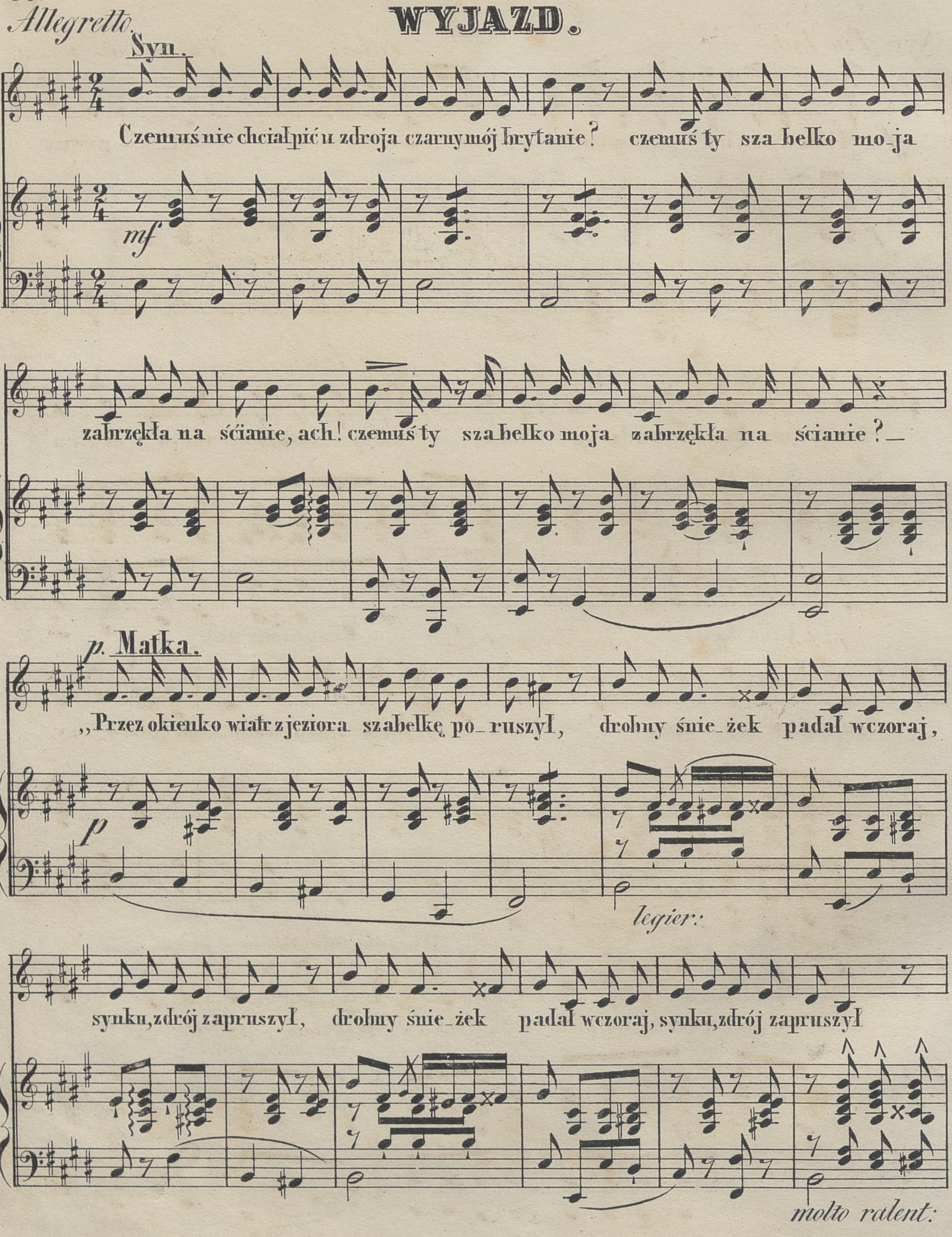
Pijane nogi
Zejdą z drogi:
Cóż za wielki srom?
Krzykiem żony
Rozbudzony
Trafisz gdzie twój dom!

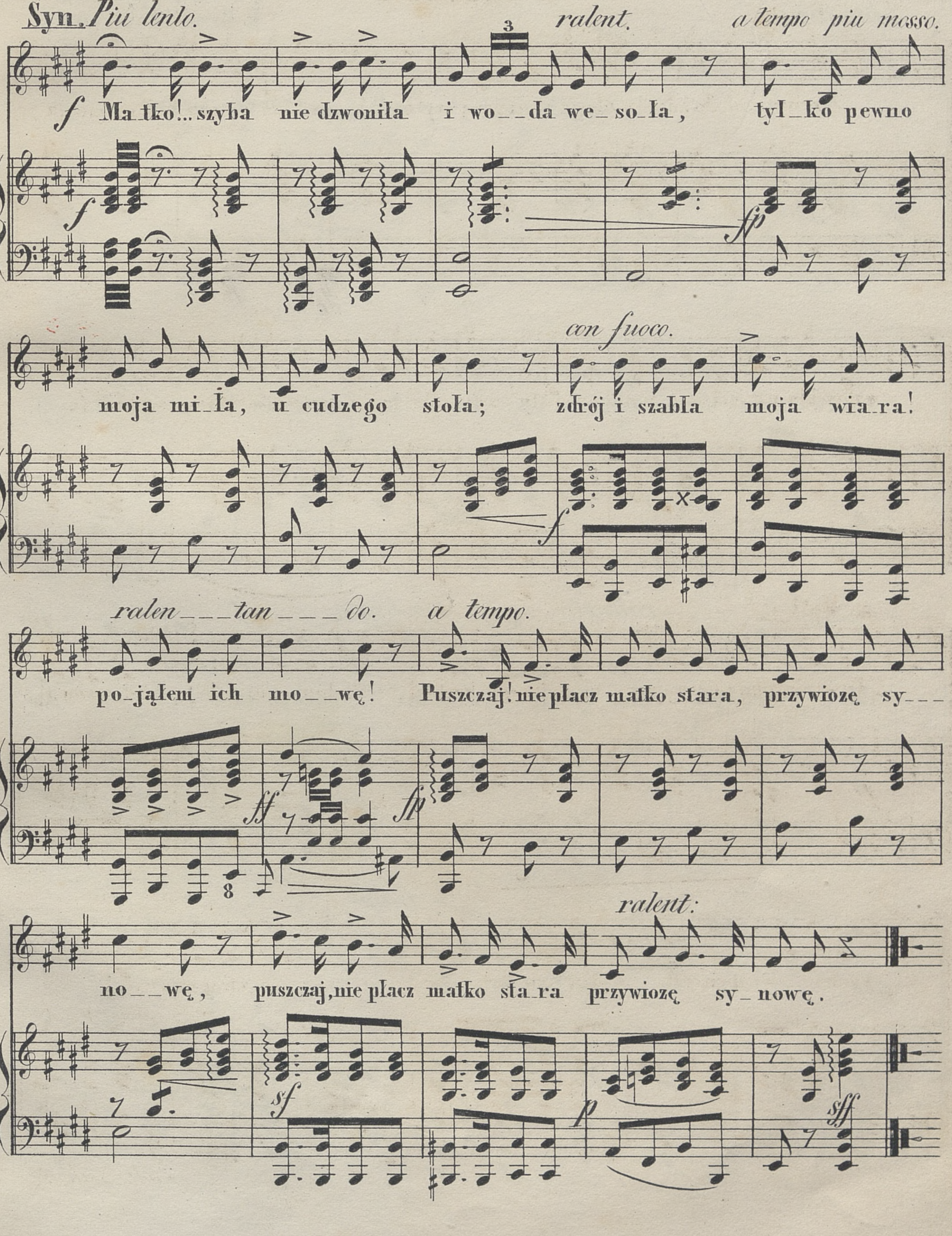
5.

Pij! lub kijem
Się pobijem,
Bieguij dziewcze w czas,
By pogodzić
Nie zaszkodzić,
Oblej miodem nas.

17

WYJAZD.

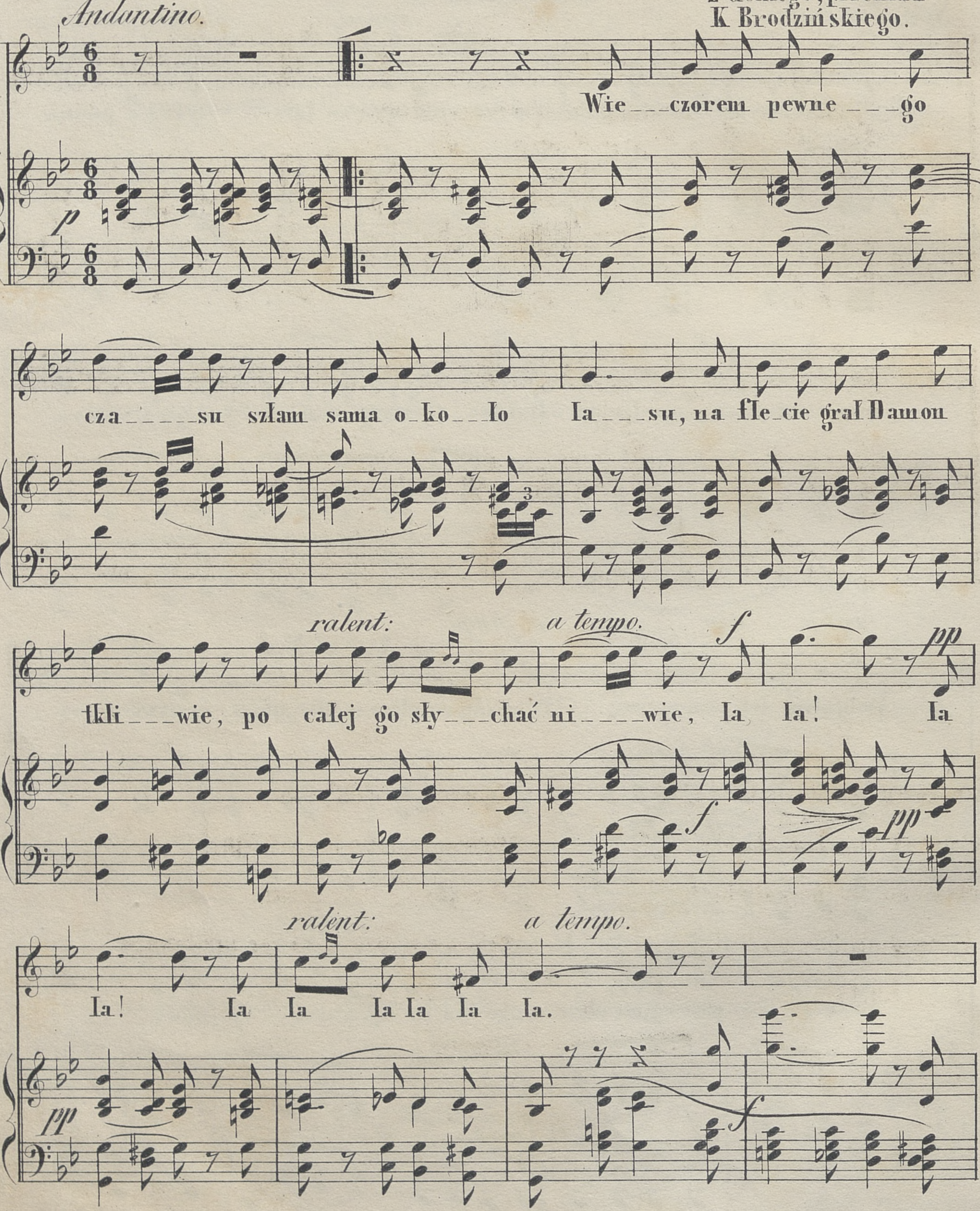

Allegretto.
Syn.
Czemuś nie chciał pić u zdroja czarny mój brytanie? czemuś ty sza_belko mo_ja
zabrzękła na ścianie, ach! czemuś ty sza_belko moja zabrzękła na ścianie?_
mf
p. Matka.
„Przez okienko wiatr z jeziora szabelkę po_ruszył, drobny śnie_żek padał wczoraj,
p
legier:
synku, zdrój zapruszył, drobny śnie_żek padał wczoraj, synku, zdrój zapruszył.
molto ralent:

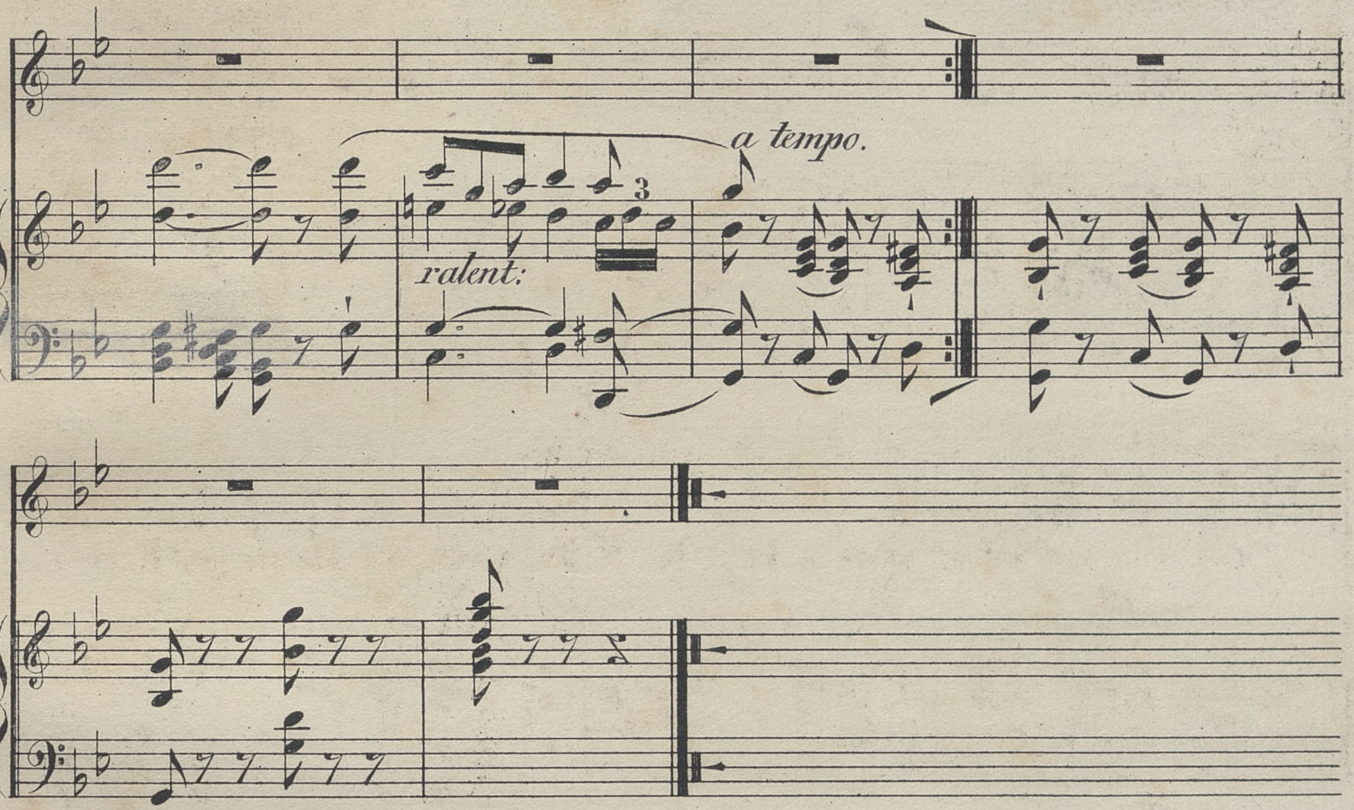

Syn. Piu lento.
ralent.
a tempo piu mosso.
Ma_tko!... szyba nie dzwoniła i wo_ _da we_so_ła, tyl_ko pewno
moja mi_ła, u cudzego stoła;
con fuoco.
zdrój i szabla moja wia_ra!
ralen_ _ _tan_ _ _do.
a tempo.
po_jąłem ich mo_ _wę! Puszczaj! nie płacz matko stara, przywiozę sy_ _ _
ralent:
no_ _wę, puszczaj, nie płacz matko sta_ra przywiozę sy_nowę.

18

NAWRÓCONA.

z Gethego, przekład
K. Brodzińskiego.

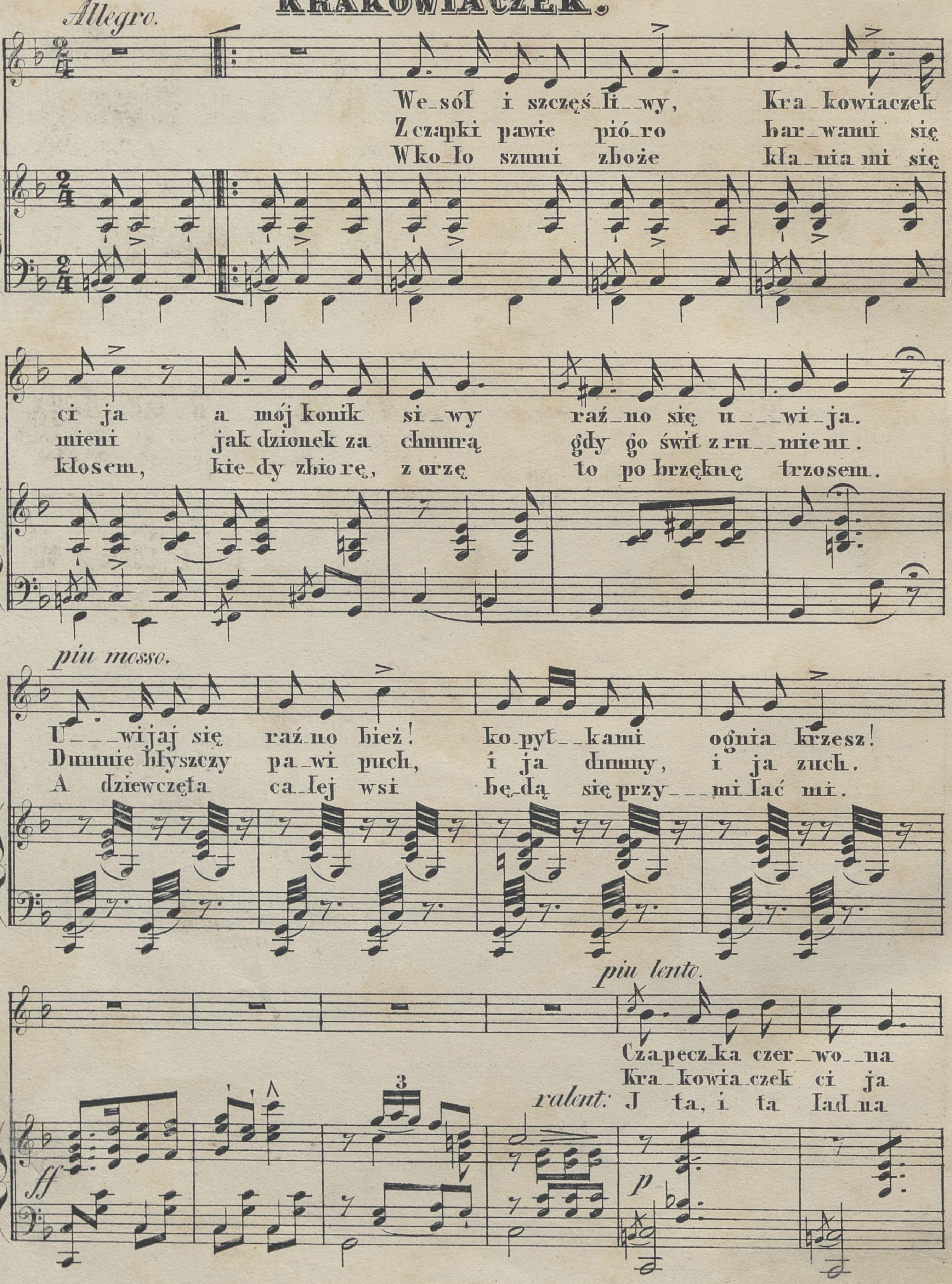
2.

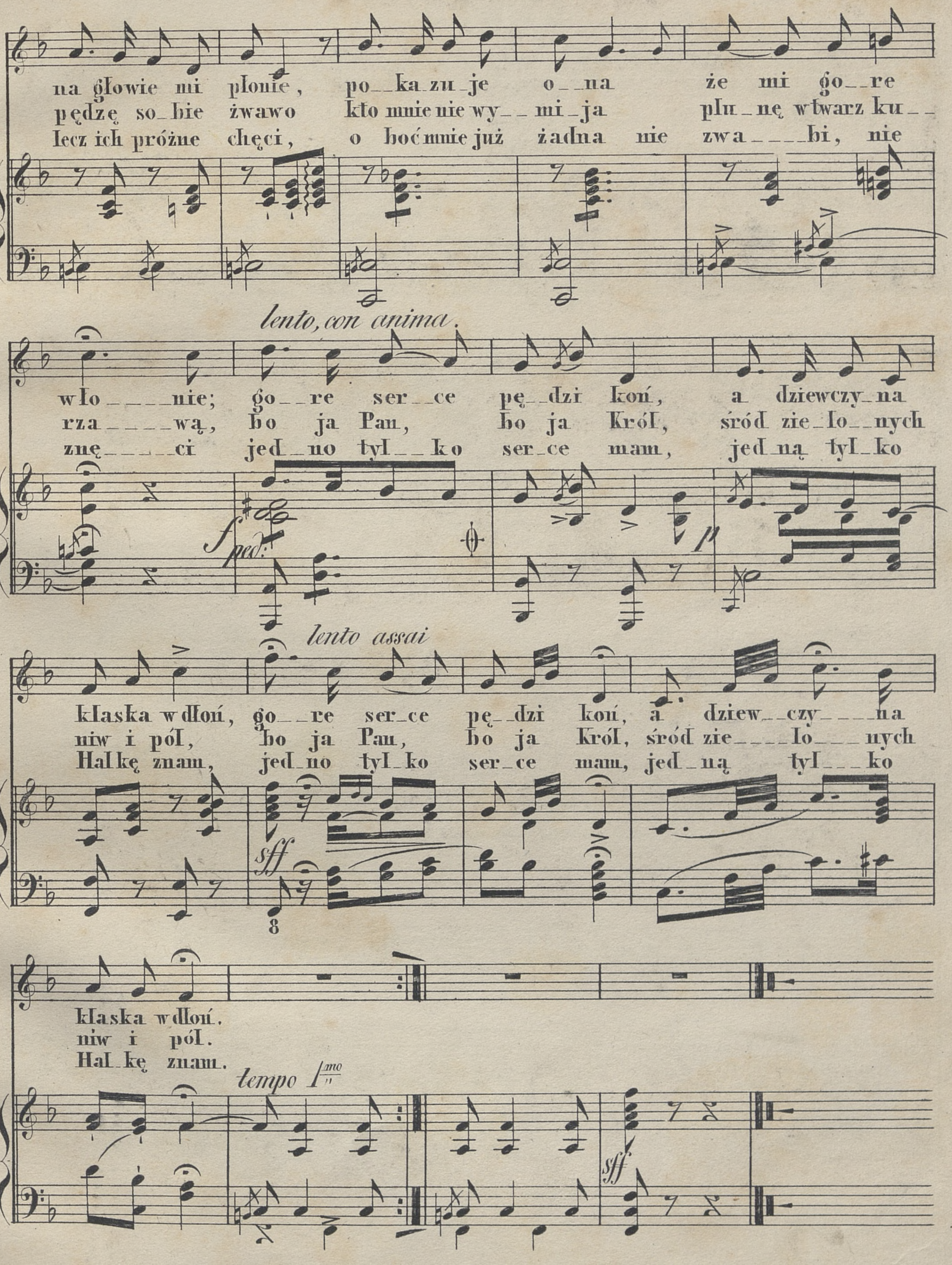
Przynęcił mię ośmielony,
Całował mię bez obrony;
Mówiłam mu: pograj chwilę!
J zagrał mi bardzo mile.
La, la!...

3.

Zginęły swobody moje,
Odbiegły mię już pokoje,
J nigdy to lube granie
Brzmieć w uszach mi nie przestanie.
La, la!...

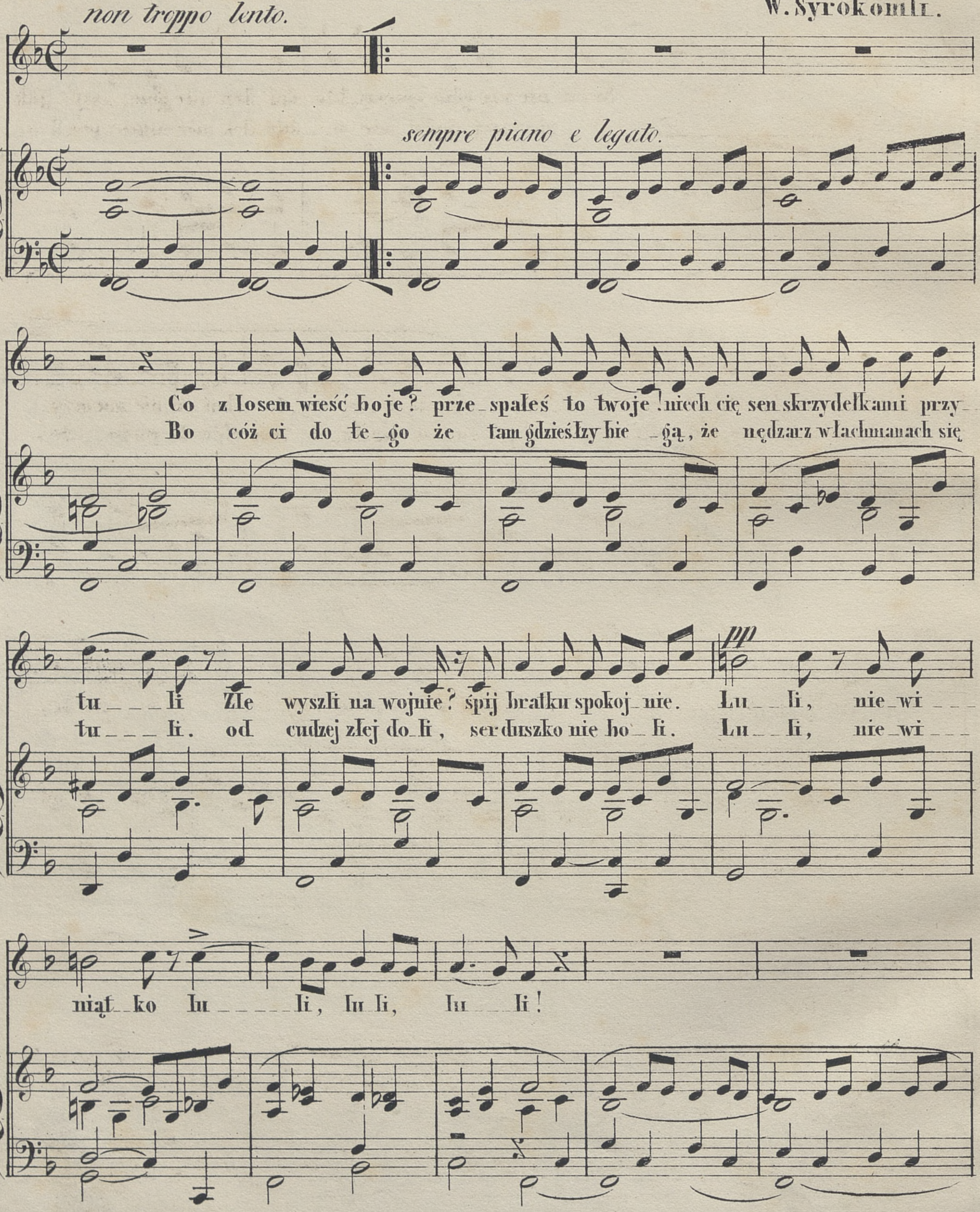
KRAKOWIACZEK.

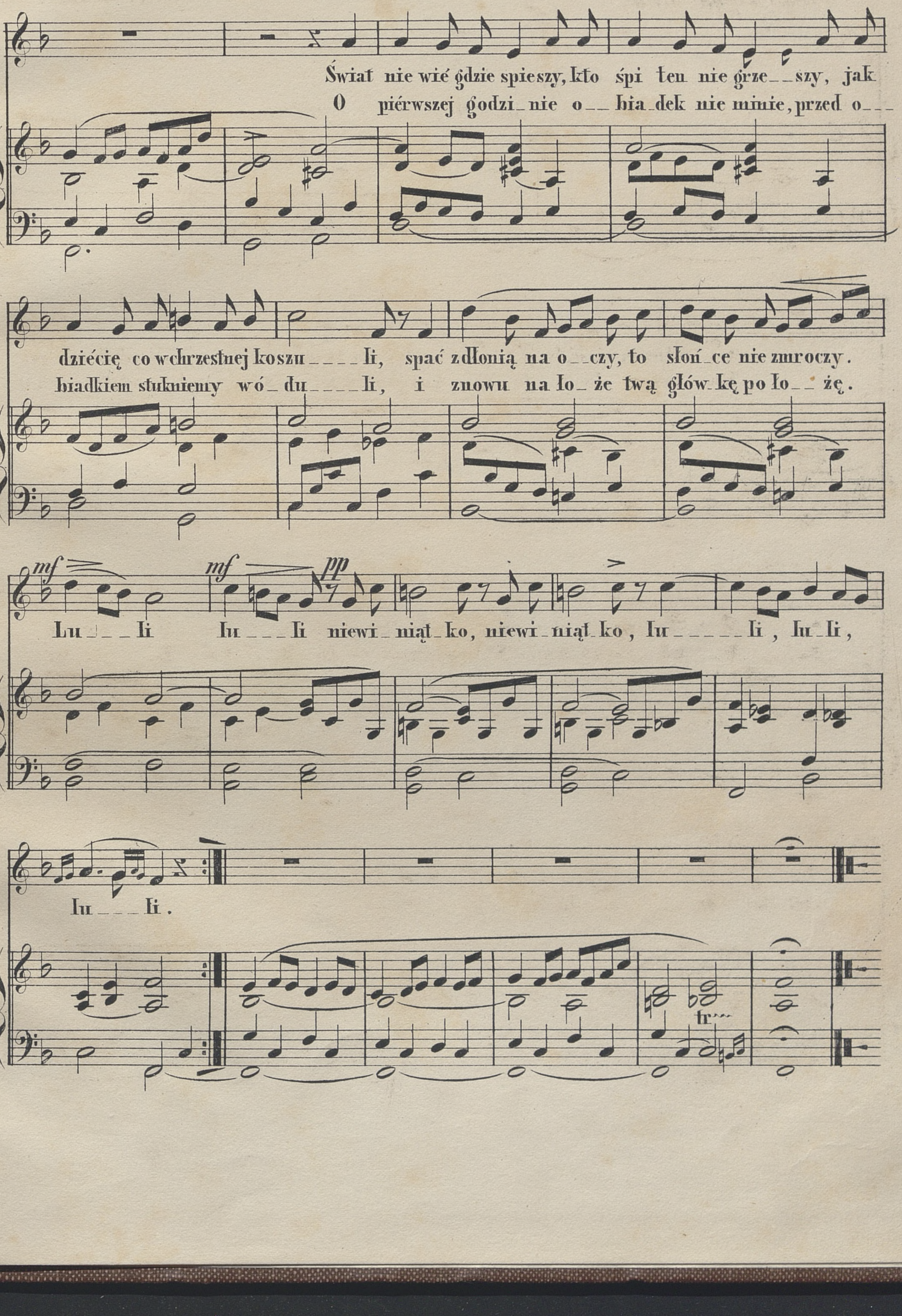

na głowie mi płonie, po_ka_zu_je o_na że mi go_re
pędzę so_bie żwawo kto mnie nie wy_mi_ja plu_nę w twarz ku_
lecz ich próżne chęci, o boć mnie już żadna nie zwa_bi, nie
lento, con anima.
wło_nie; go_re ser_ce pę_dzi koń, a dziewczy_na
rza_wą, bo ja Pan, bo ja Król, śród zie_lo_nych
znę_ci jed_no tyl_ko ser_ce mam, jed_ną tyl_ko
f
ped.
p
lento assai
klaska w dłoń, go_re ser_ce pę_dzi koń, a dziew_czy_na
niw i pól, bo ja Pan, bo ja Król, śród zie_lo_nych
Halkę znam, jed_no tyl_ko ser_ce mam, jed_ną tyl_ko
sff
8
klaska w dłoń.
niw i pól.
Hal_kę znam.
tempo Imo
sff

LULI.

W. Syrokomli.

Świat nie wié gdzie spieszy, kto śpi ten nie grze__szy, jak
O pierwszej godzi_nie o__bia_dek nie minie, przed o___
dziécię co w chrzestnej koszu____li, spać z dłonią na o__czy, to słoń_ce nie zmroczy.
biadkiem stukniemy wó_du____li, i znowu na ło_że twą głów_kę po ło__żę.
Lu___li lu___li niewi_niąt_ko, niewi_niąt_ko, lu_____li, lu_li,
lu___li.